

*Lucrare realizata in cadrul proiectului
„Tezaurizarea celor 15 editii ale Festivalului si Concursului National de Interpretare
a Liedului Ionel Perlea in text si imagini”.*

Finantare:

ADMINISTRATIA FONDULUI CULTURAL NATIONAL (AFCN)

Cofinantare:

CONSILIUL JUDETEAN IALOMITA

Realizator:

*Centrul Cultural Unesco „Ionel Perlea” – Ialomita
Coordonator al proiectului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu*

*Festivalul si Concursul National de Interpretare a Liedului Ionel Perlea –
manifestare realizata cu sprijinul profesional al
Uniunii Criticilor, Redactorilor Muzicali „Mihail Jora” – Bucuresti
TVR Cultural
Radio Romania Muzical „George Enescu”
si al revistei Melos*

Privit în ansamblul său, Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”, oferă imaginea încurajatoare a unei înfăptuiri temeinice. Cu puțini ani în urmă, reprezentase doar o încercare de a găsi o modalitate care să îndeplinească dorința celor trăitori pe locurile unde și-a început destinul Ionel Perlea, de a-i lumina amintirea, cu posibilitățile culturale modeste ale orașului Slobozia. Fără ansambluri muzicale, având doar un singur nucleu de pregătire artistică în cadrul recent - înființatului liceu de profil, destul de departe de centrele culturale cu tradiție, orașul și oamenii lui simțeau că actualitatea le oferă, prin aceasta, o șansă. Așa s-a proiectat cea dintâi ediție, pornind cu speranțe, bunăvoință și curaj la construirea unei manifestări care, iată, capătă an de an un prestigiu ascendent. Este adevărat, existența splendidului complex al Centrului Cultural „Ionel Perlea” era un argument, căci putea oferi spațiul adecvat împlinirii acestei inițiative, cu care de altfel s-a și inaugurat edificiul.

Împreună cu Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”, organizatorii ialomițeni au lansat primele invitații, nădăjduind în concretizarea lor. Ceea ce s-a și întâmplat. Căci, cu inima deschisă, cu bucuria de a vedea posibilă redescoperirea unui teritoriu muzical lipsit de atenția cuvenită, mulți artiști au răspuns, de la o ediție la alta. Iar laureații, să recunoaștem, și-au atestat valoarea nu numai prin performanțele competiționale, ci și prin reușitele anterioare...

Toate componentele acestei manifestări trebuie salutate cu entuziasm. În primul rând nivelul optim al condițiilor oferite de către Consiliul Județean Ialomița, pentru ca un asemenea moment să devină eveniment pentru municipiul Slobozia. Apoi, calitatea de ansamblu a celor trei zile de muzică, recomandând concursul și festivalul drept un moment cu valoare națională, reprezentativ pentru orice centru cultural de prestigiu. De fapt, aceasta a fost și speranța tuturor organizatorilor. Dacă ea se împlinește, dacă ceea ce s-a făcut până acum îndreptățește proiectul ambițios al lărgirii cadrului spre o participare internațională, asta demonstrează într-adevăr că ideea trăiește, că numele lui Ionel Perlea își continuă, în timp, destinul strălucitor. Nu-i aceasta, cum spune George Enescu, „menirea sfântă a muzicii”?

**Grigore Constantinescu,
Fețele culturii/ „Azi”, 29 mai 1995**

I O N E L P E R L E A

**„Codrule codruțule
ce mai faci drăguțule?
că de când nu te-am văzut,
multă vreme a trecut!
Și de când m-am depărtat,
multă lume am îmblat!”**

Pentru prima oară în viața mea l-am văzut pe Ionel Perlea atunci când a revenit în România după foarte mulți ani în care a desfășurat cariera sa artistică internațională.

Eram la școala primară, abea începusesem studiile de pian și urmăream de pe coordonatele mele afective de copil viața muzicală a Bucureștiului. Televiziunea Română a transmis numeroase emisiuni și interviuri pe lângă concertele pe care le dirijase Ionel Perlea cu prilejul acelei reveniri. Urmăream cu foarte mare atenție răspunsurile sale la multele întrebări ce i se adresau. Înțelegeam că este un artist foarte mare, un dirijor de prestigiu mondial și eram uimit de faptul că, după foarte mulți ani petrecuți pretutindeni în lume, conservase spiritul românesc și emana din suflet acea tonalitate afectivă a aceluia

care nu pierduse apartenența la națiunea sa nici chiar după o foarte îndelungată absență cu o totală transplantare socială și culturală.

Într-unul din interviurile sale televizate din cadrul unei seri întregi dedicate lui, a intonat cu o voce tremurată dar foarte expresivă, cântecul lui Eliade „Revedere”. Îmi amintesc perfect modulațiile vocii sale și inflexiunile mimicii într-un moment care depășea efectiv proporțiile unei evocări ci se manifesta plenar ca un act artistic interpretativ de mare forță umană. Și totuși acea forță umană dovedea fragilitatea unei tristeți pe care atunci am considerat-o ca pe o emoție produsă de revederea țării natale și de primirea extraordinară care i se făcuse. Mai târziu aveam să aprofundez această tristețe atunci când, cum s-ar spune, i-am luat urmele în Italia și în America de Nord. La vremea aceea știam doar că iubesc foarte mult muzica pe care căutam să o absorb în cursul lecțiilor de pian și că doream să devin medic. Nu-mi închipuiam cătuși de puțin care va fi fost destinul vieții mele și traiectoria sa prin lume. Eram impresionat de chipul venerabilului maestru; venerabil mai mult prin profunzimea expresivităților sale de cât prin vârsta care, fără a fi înaintată, era foarte marcată de suferințele sale. Eram impresionat de felul în care vorbea românește și despre România și îmi închipuiam cum trebuie să fie de greu să duci o viață ... dublă: adică să te adaptezi printre străini și să păstrezi viața de acolo de unde te-ai născut.

Aceste stări afective ale reflecțiilor mele stimulate de personalitatea lui Ionel Perlea au devenit repere mentale care se reactivau ori de câte ori citeam sau aflam despre artiști români care s-au stabilit peste hotare unde au realizat cariere importante și au contribuit la prestigiul țării noastre în lume. Ajunsesem să cunosc un număr ridicat de personalități artistice românești afirmate în întreaga lume; unele personalități aparțineau trecutului mai mult sau mai puțin îndepărtat, altele erau contemporane și aflam câte ceva despre activitatea lor la unele posturi străine de radio unde acordau interviuri. Exista și o categorie de mari artiști români care nu au putut și nu au vrut să se rupă de țară și de familie și își desfășurau cariera internațională nemilos de limitat datorită restricțiilor dictaturii regimului totalitar de la acea vreme în România. Pe măsură ce creșteam și evoluam, eram conștient de existența unei masive prezențe românești în lumea largă în care, după niște ani de muncă și studiu aveam să mă avânt și eu.

În zorii unei dimineți reci de noiembrie, aveam să-mi iau și eu zborul în ... lumea largă; nu știam când și dacă voi mai reveni în România; erau ani grei a căror apăsare îți inhiba orice prognoză. Privind norii deși pe micuța fereastră a avionului, reflectam la destinul meu pe care îl înfruntam cu curaj și îmi aminteam de figura Maestrului Ionel Perlea la revenirea după mulți ani. Iar în aceste reflecții ale mele îmi doream foarte mult ca, atunci când odată și odată voi reveni, să pot dovedi că am păstrat intacte frumoasele tradiții acumulate. Iar la fiorii întrebători asupra destinului pe care aveam să-l înfrunt, mă gândeam că, în orice context profesional pe care îl voi aborda, voi avea bucuria de a descoperi urmele atâtor artiști români ceea ce s-a și întâmplat din plin.

M-am stabilit la Roma împreună cu iubita mea Soție, marea artistă Elena Cernei. Dincolo de prezența sa umană plină de dragoste insufletă din belșug ființei mele și pe lângă vasta sa experiență artistică imprimată cu generozitate devenirii mele în Artă și Știință, alături de Elena Cernei, în Italia și în lumea largă, am avut fericitele prilejuri de a cunoaște pe cele mai mari personalități artistice italiene și străine ale teatrului liric mondial cu care am stabilit rapid o splendidă relație de prietenie. În întâlirile noastre se vorbea foarte des despre România și artiștii români. Aveam prilejul să aud despre foarte mulți artiști români; despre unii cunoșteam prea puține lucruri aflate în România în timp ce unii erau complet necunoscuți mie și majorității românilor, muzicieni sau pasionați de muzică. Pelerinajul prin multele teatre italiene la început și străine mai apoi, unde, inițial mergeam ca spectator dar ulterior și în calitate de cântăreț, mi-a prilejuit cercetarea arhivelor unde am găsit foarte multe personalități artistice românești, incredibil de multe. La ora actuală, pot confirma că am acumulat în arhiva cercetărilor mele cifra de 510 personalități românești afirmate în Italia și în lume din 1837 până în prezent; iar cifra este în continuă expansiune mai ales datorită faptului că astăzi, contextele sociale pe deplin democratice

consimt foarte ușor deplasarea liberă a valorilor și instaurarea relațiilor profesionale la cele mai înalte niveluri manageriale.

De foarte multe ori și cu o impresionantă insistență am ascultat evocări despre dirijorul Ionel Perlea din partea celor mai mari personalități artistice pe care le-am întâlnit și dintre care selectez pe acelea care conservau multe amintiri în urma unor colaborări mai consistente: Francesco Siciliani, Giuseppe Morelli, Giulietta Simionato, Magda Olivero, Gino Bechi, Paolo Silveri, Giuseppe Taddei, Petre Munteanu, Nicola Rossi-Lemeni, Giuseppe Di Stefano, Franco Corelli, Renata Tebaldi, Antonietta Stella, Anita Cerquetti, Renato Ercolani, Ivo Vinco. Dincolo de aceste nume, încă foarte mulți artiști sau dirijori și-au amintit de personalitatea Maestrului Ionel Perlea despre care vorbeau cu o deosebită afecțiune și admirație indiferent dacă au colaborat sporadic sau doar l-au cunoscut ca om.

Voi selecta din arhiva ... memoriei mele profesionale și afective, crâmpoșe de artă și viață adunate de la marile personalități ale vieții artistice italiene cu care am avut bucuria, plăcerea și onoarea unor minunate colocvii în a căror atmosferă a fost evocată personalitatea dirijorului Ionel Perlea.

Francesco Siciliani (1911 – 1997) a fost una dintre cele mai valoroase și puternice personalități ale vieții muzicale italiene și internaționale vreme de aproape o jumătate de veac. Muzician extrem de rafinat și cult, de formație dirijor de orchestră, a activat ca director artistic la Teatro Alla Scala di Milano, la Festivalul „Maggio Musicale Fiorentino” din Florența, la Teatro „La Fenice” din Venezia; a fost Președinte la Accademia Nazionale di Santa Cecilia și la Orchestra Simfonică a Radioteleviziunii Italiene. Încă de la prima întâlnire am fost legat de Maestru printr-o frumoasă prietenie; vorbeam la telefon aproape săptămânal; am vorbit chiar cu două zile înainte să lase această lume când, în ciuda stării grave a sănătății, a ținut totuși să-mi evoce la telefon spre înregistrare, amintiri despre Dinu Lipatti și George Georgescu pe care aveam să le ofer distinsei Doamne Florica Gheorghescu, redactor la TVR, aflată la Roma pentru a realiza un film omagial marelui pianist român. Maestrul Siciliani fusese director artistic la Teatro Alla Scala di Milano pe vremea când iubita mea Soție, marea artistă Elena Cernei, interpretase rolul Amneris într-o producție de spectacole de „Aida” de Verdi.

Maestrul Siciliani, ne primea foarte des împreună cu soția sa în somptuosul său apartament de pe malul Tiburului, foarte aproape de casa noastră de la Roma. Era dirijor de formație și avea pe un pupitru de lemn foarte frumos sculptat partitura generală a operei „Oedipe” de Enescu în acea versiune care oferea fotocopia manuscrisului autorului; avea și versiunea canto-pian pe care o trecea la minunatul său pian cu coadă din salon în anumite zile când avea nevoie de un stimul puternic pentru reflecțiile și emditațiile sale. Considera că „Oedipe” este capodopera indiscutabilă a secolului XX și mi-a evocat foarte multe conversații despre această operă, despre Enescu și întreaga sa creație, pe care le avusese cu Ionel Perlea. Când evoca aceste amintiri, Maestrul Siciliani simțea nevoia să aprindă o nouă țigară toscană de foi pe care o sorbea în paralel cu o cafea; chipul feței i se ilumina și cuvintele i se integrău aproape orchestral în simultaneitatea unor gesturi foarte expresive și largi sub semnul unei generozități și gratitudini infinite.

Din memoria multiplelor colocvii pe care le-am avut cu Maestrul Francesco Siciliani, conserv cu emoție unele fraze pe care le-am ascultat cu foarte mare atenție și pe care le-am reprodus în caietele mele de ... voiajuri colocviale ... cu marii maeștri. Maestrul Siciliani afirma despre Ionel Perlea: *„Era o personalitate de excepție în panorama teatrelor lirice și a filarmonicilor din Europa și America. Avea o pregătire muzicală și estetică impresionantă și era în măsură să diferențeze cu o uluitoare facilitate calibrul orchestral în funcție de specificul exigențelor autorilor. Rafinat cunoscător al vocilor și extraordinar psiholog în a modula comportamentul cu o rarissimă eleganță, stabilea o relație fantastică de mare eficiență cu toți artiștii. Așa se explică repertoriul său uimitor de vast cuprinzând toate epocile și școlile și colaborarea cu toți marii artiști ai timpului său. Era singurul care reușea să colaboreze cu personalități care erau, poate rivale între ele, dar cu Perlea erau efectiv obligate să fie prieteni și să-l iubească. La vremea sa, era unicul în stare să dirijeze titluri foarte grele sub aspect muzical și estetic, unele chiar în premieră pentru Italia”.*

Maestrul Siciliani colaborase mult cu Ionel Perlea și evoca faptul că se consultau reciproc înaintea unor decizii de importanță capitală. Așa a fost atunci când, ascultând vocea unui tânăr și afirmat bas la vremea aceea, i-a mărturisit deschis că avea dubii asupra calibrului său de bas și că era de opinie că trebuia să cultive vocalitatea de bariton. Tânărul exclamă impresionat confirmând maestrului Siciliani că aceasta era și senzația sa față de propria voce dar că nici-un dirijor nu dorea să ia în considerație această alternativă; odată lansat într-un anume circuit al carierei artistice, inclusiv Scala din Milano, ca bas, era absolut imposibil să își schimbe ... calibrul vocal și destinul artistic. Maestrul Siciliani l-a sfătuit pe tânăr să întrerupă cariera pentru șase luni, să studieze cu un foarte bun pianist acompaniator urmărind două aspecte: primul, reconfigurarea pasajului mai sus cu un ton, și, al doilea, impostarea și însușirea unor arii de bariton; după aceea, tânărul avea să se prezinte la o audiție pentru ca Maestrul să constate calitatea muncii realizate. Între timp, Maestrul Siciliani s-a consultat cu Ionel Perlea pe care îl considera unicul dirijor a cărui capacitate muzicală și culturală eclectică să-i consimtă aprofundarea unei astfel de situații de care depindea soarta unui tânăr artist flat la un mare impas al vieții sale. Reflectând asupra caracterului unei voci de bariton care provenea dintr-o experiență foarte bogată în repertoriul de bas și deci cu un centru grav foarte robust impostat, Ionel Perlea găsi imediat soluția: tânărul să debuteze ca bariton în operele ruse care se cântau în acei ani în limba italiană și erau la mare modă în Italia fiind gustate intens de public. Baritonii italieni afirmați și deveniți celebri se fereau de aceste roluri care solicitau intens o anumită zonă centro-gravă intermediară dintre vocalitatea de bas și cea de bariton; iar tânărul cu pricina dovedea o sonoritate foarte plină și foarte eficientă în acea zonă a ambitusului vocal reorganizat în vocalitatea de bariton. Fu contactat imediat Arthur Rodzinsky care dirija unele opere ruse și astfel tânărul nou bariton putea debuta în roluri de anvergură din „Război și pace” de Prokofiev, „Dama de pică” de Ceaikovsky și chiar „Evgheni Oneghin” de Ceaikovski alături de Renata Tebaldi la Teatro Alla Scala di Milano; rolul fusese propus baritonului Paolo Silveri care declinase oferta fiind foarte solicitat în perioada respectivă atât la Scala cât și la Metropolitan și la Covent Garden; directorul muzical al Scalei de atunci, Ionel Perlea, nu a ezitat să ofere respectivului tânăr șansa de a reveni pe scena Scalei în ipostaza de bariton. Sub bagheta lui Ionel Perlea, acesta avea să debuteze în „Capriccio” de Strauss la Genova în 1953 iar un an mai târziu în premiera absolută pentru Italia a operei „Masepa” de Ceaikovsky, 1954, Florența, la Festivalul „Maggio Musicale Fiorentino” al cărui director artistic era Maestrul Francesco Siciliani. Treptat, tânărul proaspăt bariton avea să se impună în repertoriul italian în toate teatrele italiene și imediat în toată lumea, devenind acel emblematic bariton în istoria universală a teatrului liric: Ettore Bastianini. Astfel, stimulat de Francesco Siciliani, Ionel Perlea avea să aducă teatrului liric mondial o contribuție de o imensă valoare artistică și istorică.

Petre Munteanu (1917 – 1988) este una dintre cele mai erudite și mai rafinate personalități ale teatrului liric italian din a doua jumătate a secolului al XX-lea. Am avut bucuria să-l cunosc și să-l întâlnesc o singură dată, la începutul lui februarie 1988, la Milano unde, împreună cu iubita mea Soție, Elena Cernei, aveam să merg pentru prima dată în viața mea la Teatro Alla Scala. Nimeni nu se aștepta ca peste doar cinci luni, Petre Munteanu să lase în mod neașteptat această lume în care ar mai fi avut foarte multe lucruri de spus și de făcut. Tehnica impecabilă și cultura estetică de foarte mare profunzime au impus vocalitatea de tenor liric a lui Petre Munteanu într-o zonă repertorială extraordinară de întinsă în cadrul căreia a abordat toate școlile și stilurile operistice de la baroc la contemporani participând la foarte multe evenimente artistice în premieră absolută pentru Italia în toate teatrele culminând cu Teatro Alla Scala di Milano. De asemenea, Petre Munteanu a interpretat foarte multă muzică vocal simfonică de asemenea, de la baroc la contemporani, arhivele Radiodifuziunii Italiene custodind un impresionant număr de înregistrări care continuă să fie apreciate de către melomanii zilelor noastre. În vasiitatea repertorială a activității artistice de operă și simfonic a lui Petre Munteanu, un loc deosebit îl ocupă creația mozartiană în cadrul căreia a colaborat cu Ionel Perlea în multe ocazii și în multe teatre în frunte cu Teatro Alla Scala di Milano unde a

participat la producția operelor „Così fan tutte” (1947 - Susanne Danco, Giulietta Simionato, Tatiana Menotti, Cortis, Schuch, Petre Munteanu, Ollendorf – Ionel Perlea) și „Die Entführung aus dem Serail” (1952 - Maria Callas, Tatiana Menotti, Giacinto Prandelli, Petre Munteanu, Salvatore Baccaloni, Nerio Bernardi – Ionel Perlea – prima reprezentare a acestei opere la Scala). Toate marile personalități ale muzicii, cu care am avut fericitul prilej să mă întrîin în cadrul unor colocvii pe care le păstrez cu evlavie în suflet, mi-au declarat că Petre Munteanu a fost cel mai mare tenor mozartian din Italia vremurilor sale. Dacă la Scala în „Die Entführung aus dem Serail” a abordat rolul Pedrillo, ulterior a abordat rolul Belmonte interpretând și acea arie de extraordinară dificultate și pe care dirijorii o evitau la solicitarea insistentă a tuturor tenorilor puși la grea încercare de către geniul mozartian. Arhiva Radiodifuziunii Italiene păstrează integrala în formă de concert în care Petre Munteanu s-a distins ca fiind primul tenor al epocii moderne care a abordat această arie atât de dificilă. După încheierea carierei, Petre Munteanu a deținut o catedră de canto la Conservatorul „Giuseppe Verdi” din Milano și avea studenți de foarte multe naționalități care îl căutau în mod special pentru a-și însuși de la el cultura sunetului și a estetismului mozartian autentic. Petre Munteanu a recunoscut influența foarte mare pe care a avut-o experiența artistică acumulată alături de Ionel Perlea. Principiile fundamentale ale gândirii analitice muzicale aplicate muzicii lui Mozart de către Perlea au fost extrapolate de către Petre Munteanu în elaborările care au stat la baza rolurilor mozartiane sub aspectul impostării autenticului sunet vocal mozartian și al estetismului muzical al frazării. Unica experiență mozartiană în teatru a Mariei Callas se datorează dirijorului român Ionel Perlea; iar în distribuție, tenorul Petre Munteanu era al doilea român participant la acest eveniment extraordinar. Relatările lui Petre Munteanu despre felul în care Maria Callas a abordat rolul Kostanze și relația muzicală, teatrală și umană stabilită cu Ionel Perlea au declanșat în conștiința mea efectul unor îndelungi meditații. Maria Callas se afla în Italia de cinci ani; se impusese în așa numitul repertoriu de calibrul greu al sopranei lirico-spinto și dramatice din tardoromantsim, verism, Wagner, Verdi; la sugestia Maestrului Francesco Siciliani abordase belcanto-ul și în mod deosebit „Norma”. Evocând acele vremuri ale primei transmisiuni radiofonice cu „Norma” în interpretarea Mariei Callas la RAI (Radiodifuziunea Italiană) în formă de concert, Maestrul Siciliani spunea: *„All'indomani dopo l'interpretazione della Callas con «Casta Diva» l'Italia non era più la stessa!”* (A doua zi după interpretarea lui Callas cu „Casta Diva” Italia nu a mai fost aceeași!). Petre Munteanu ne istorise cum lumea muzicală s-a mirat de ideea lui Perlea în a oferi Mariei Callas rolul Kostanze după ce marea artistă se afirmase cu succes în roluri care puteau fi considerate mult mai adecvate unei Dive într-o vertiginoasă ascensiune. Și totuși Callas a acceptat propunerea lui Ionel Perlea și a elaborat interpretarea rolului cu o profunzime estetică surprinzătoare conferind rolului farmecul unei consistențe de mare greutate prin care a onorat estetismul muzical și vocal mozartian la cele mai înalte cote ale demnității artistice. Se cânta în limba italiană și totuși în fonetismul intrinsec al vocalității Mariei Callas se simțea o robustețe grandioasă care, fără a diminua suplețea legato-ului vocalismului „all'italiana”, conferea acea masivitate manifestată de tragismul callasian chiar și în cele mai lirice ipostaze ale interpretărilor sale. Cuvintele lui Petre Munteanu pe care le-am notat rapid, mai întâi într-un sertar al memoriei și apoi într-unul din numeroasele mele caiete de ... conversație, m-au ajutat să aprofundez ulterior înregistrările Mariei Callas cu aria Kostanzei dar și cu alte arii mozartiene; m-am bucurat să pot ajunge la coordonatele pe care le-am înțeles din acele prețioase mărturisiri ale tenorului român. Maria Callas și Ionel Perlea au colaborat într-o perfectă armonie onorându-se reciproc prin tot ce puteau oferi mai elegant și mai sublim din experiențele lor și care se interferau la Scala cu ocazia aceluia eveniment.

Renata Tebaldi (1922 – 2004) este una dintre cele mai mari personalități ale teatrului liric mondial și pe care am cunoscut-o personal încă din anul 1988 cu ocazia primului impact pe care l-am avut cu Teatro Alla Scala di Milano și cu atmosfera extraordinară care încă se mai simțea acolo în acei ani. Elena Cernei colaborase cu Renata Tebaldi la New York Metropolitan Opera House la începutul stagiunii 1968/1969 a

cărei deschidere s-a realizat cu „Adriana Lecouvreur” de Cilea. Sub bagheta lui Fausto Cleve, din ampla distribuție făceau parte tenorii Franco Corelli și Placido Domingo, acesta din urmă efectiv debutant la vremea aceea pe scena Metropolitanului. Între Renata Tebaldi și Elena Cernei s-a încheiat o frumoasă prietenie care a continuat în Italia și căreia aveam cinstea să mă alătur și eu. Evident că și pe Renata Tebaldi am întrebat-o despre artiștii români cu care colaborase; pe lângă Elena Cernei, mi-a vorbit despre tenorii Emil Marinescu și Ion Buzea și despre dirijorul Ionel Perlea sub a cărui baghetă interpretase rolul Contesei din opera „Nunta lui Figaro” de Mozart pe scena Teatrului San Carlo din Napoli, în 1954, alături de Giulietta Simionato în rolul lui Cherubino. Deși de opt ani în carieră, Renata Tebaldi se afla la prima sa experiență mozartiană care avea să fie și ultima efectiv și, peste ani, își exprima recunoștința față de Ionel Perlea fără de care această scurtă experiență mozartiană ar fi lipsit din cariera sa. Încă de la început, vocalitatea Renatei Tebaldi a atras atenția marilor dirijori care au propulsat-o către repertoriul verdian și verist de anvergură la care se mai adăugau câteva experiențe wagneriene cu „Tannhäuser” și „Lohengrin” în limba italiană. Mozart a însemnat o experiență extraordinară pentru tânăra soprană de atunci care avea ocazia unui fericit impact cu mentalitatea muzicală și artistică a unui genial dirijor așa cum îl considera pe Ionel Perlea.

Renata Tebaldi afirma: *„Amabil, atent, preocupat de confortul psihologic de care are nevoie vocea, lucra minuțios în repetiții căutând să înțeleagă felul în care respectiva voce își poate impune rolul și stabilea niște coordonate foarte accesibile care asigurau buna desfășurare a ulterioarelor repetiții cu orchestra. Astfel, la spectacol, totul decurgea cu acea perfecțiune care te liniștea și te ajuta să te concentrezi la interpretare mobilizând în suflet o fericită inspirație prin care se îmbogățea experiența repetițiilor. Datorită naturii sale umane deosebite, printr-o miraculoasă metamorfoză, concepția sa artistică devenea propria mea mentalitate”.*

Pentru tânăra Renata Tebaldi, experiența artistică asimilată alături de Ionel Perlea a constituit un model de aprofundare muzicală și estetică a unei partituri pe care a căutat să și-l însușească în continuare în cariera sa în abordarea noilor roluri.

Giulietta Simionato care se bucură astăzi, la cei 97 de ani împliniți, de o vitalitate și o luciditate uimitoare în deplina vigoare a unei memorii grație căreia poate evoca în detaliu evenimente istorice ale teatrului liric față de care este astăzi unica protagonistă în viață, a avut ocazii numeroase de a colabora cu Ionel Perlea: 1947 Mozart „Così fan tutte” la Scala alături de tenorul Petre Munteanu, 1948 Rossini „Bărbierul din Sevilla” la Arena din Verona alături de Gino Bechi, Luigi Infantino, Nicola Rossi-Lemeni și Fernando Corena, 1948 Massenet „Werther” la Scala alături de Giacinto Prandelli, 1954 Mozart „Nunta lui Figaro” la Teatrul San Carlo din Napoli alături de Renata Tebaldi, 1954 Bizet „Carmen” la Chicago alături de Mirto Picchi, Giangiacomo Guelfi și soprana Gloria Lind care a cântat și la București în anii 60. Marea mezzosoprană a avut prilejul să se confrunte cu arta dirijorală a lui Ionel Perlea, în contexte muzicale și stilistice atât diferite. Concluzia domniei sale asupra personalității artistice a marelui nostru dirijor a fost următoarea: *„Muzician pregătit și rafinat, era în măsură să simtă pulsul vocii tale în reprezentații și să adapteze sonoritatea orchestrală la forma vocală pe care o dovedea în acel moment iar orchestra îl înțelegea și îl seconda uimitor de eficient”.* Aceste aprecieri sunt cu atât mai valoroase cu cât Giulietta Simionato evocă experiențe de o amplă diferență muzicală și stilistică.

Paolo Silveri (1913 – 2001) este una dintre cele mai mari personalități ale categoriei de bariton din toate timpurile. Dotat cu o inteligență muzicală și un bun gust estetic ieșit din comun, a cunoscut personalitatea lui Ionel Perlea atât din colaborarea directă cât și din felul în care l-a urmărit lucrând cu alți artiști aunci când se întâlneau în același teatru. Am fost legat de Paolo Silveri printr-o frumoasă prietenie care se continuă și astăzi pe coordonatele acelei spiritualități care ne-a legat mereu încă de la prima noastră întâlnire. Mi-a vorbit adesea despre toți artiștii români pe care i-a cunoscut direct sau indirect și sublinia cu seniorială uimire multitudinea personalităților românești excepționale pe care le-a cunoscut în lungă sa viață. Conserv în memoria afectivă a relațiilor mele amicale și

sociale minunatele cuvinte rostite de Paolo Silveri despre personalitatea lui Ionel Perlea pe care o stima și o iubea la modul absolut: *„Personalitate impresionantă prin sobrietatea elegantă a unor maniere care impuneau respect și admirație în același timp. Urmărea atent toate repetițiile de la cele cu pianul în timpul cărora căuta să înțeleagă personalitatea artistică a fiecărui interpret în parte. Receptiv la detalii, înțelegător față de unele aspecte specifice fiecărei voci în parte pe care, ajutând-o, în același timp, o obliga elegant la precizie și eficiență muzicală. Avea pe figură un anume văl de tristețe care nu-l părăsea nici chiar în clipele când zâmbea sau surâdea. Nu mi-l amintesc deloc răsând. Acea tristețe gravă mi-a rămas în minte chiar și acum după atâția ani”*. Mi s-a părut foarte interesant și impresionant faptul că exercita asupra artiștilor un mod de a-i obliga elegant la precizie și eficiență muzicală. Este unul dintre cele mai delicate aspece ale relației dintre dirijori și artiștii lirici; de foarte multe ori precizia și eficiența muzicală sunt prametri foarte greu de asigurat în anumite condiții și mai ales în anumite contexte ale relațiilor artistice interferate uneori prea des de aspecte manageriale care îngreunează și mai mult dialogul și atmosfera de lucru. Am reflectat asupra acestui fapt și am înțeles sensul principal al cestei „eleganțe” și care tanspare din aproape toate evocările și mărturisirile pe care le-am recepționat despre personalitatea dirijorului Ionel Perlea.

Recent am făcut parte dintre cei care l-au sărbătorit pe baritonul Giuseppe Taddei cu prilejul împlinirii vârstei de 91 de ani. Perfect lucid, dinamic, energic, exuberant, vesel, disponibil, Maestrul se exprimă mereu cu generozitate față de memoria marilor artiști din trecut cu care a colaborat. Indiferent că este vorba de colocvii organizate în interviuri sau doar de simple evocări în cadrul discuțiilor amicale, Giuseppe Taddei oferă cu o incandescență simpatie amintiri, detalii, evenimente, emoții sau impresii. Am vorbit foarte mult în toți acești ani de când îl cunosc și l-am avut oaspete telefonic foarte generos în multe din emisiunile pe care le-am realizat la Radiodifuziunea Română. Despre Ionel Perlea mi-a vorbit cu mare căldură și generoasă disponibilitate în detalii. Referindu-se la experiențele artistice mozartiene și beethoveniene cu Ionel Perlea de la Teatro Alla Scala di Milano și Teatro San Carlo di Napoli, Giuseppe Taddei mi-a spus: *„Îmi amintesc cu mare plăcere de Jonel Perlea sub a cărui banghetă am interpretat două roluri foarte grele și foarte diferite sub toate aspectele: papageno din „Flautul Fermecat” de Mozart (Teatro San Carlo di Napoli și Teatro Alla Scala di Milano) și Don Pizzaro din „Fidelio” de Beethoven (Teatro Alla Scala di Milano). Am rămas impresionat de maniera sa de lucru de extraordinară subtilitate prin care reușea să creeze atmosfera orchestrală adecvată și excelente condiții pentru ca vocile noastre să servească fidel mesajul estetic al autorilor. În „Flautul Fermecat”, atât la Napoli cât și la Milano, am remarcat cum era în stare să-și adapteze concepția dirijorală în funcție de specificul orchestrei realizând de fiecare dată altceva dar mereu în deplină concordanță cu specificul compozitorilor”*.

La Roma, de-a lungul anilor am avut prilejul să cunosc și stabilesc raporturile unei frumoase prietenii cu două mari doamne ale Teatrului Liric Mondial care au lăsat prin cariera lor extraordinară mărturiile discografice de studio și live ale unor evenimente artistice rămase de referință în eternitate. Este vorba de sopranele Antonietta Stella și Anita Cerquetti care mi-au oferit și continuă să-mi ofere fericitul prilej de a intra în cele mai interesante capitole ale Istoriei Teatrului Liric Italian și Mondial din a doua jumătate a secolului XX. Generoasele doamne mi-au încuviințat totdeauna prezența activă a videocamerei mele cu care am filmat legendare întâlniri la care participam cu iubita mea Soție, Elena Cernei. Temele preferate ale discuțiilor noastre erau evident legate de artiștii români cu care s-au întâlnit în carierele lor.

Despre personalitatea dirijorului Ionel Perlea, soprana Antonietta Stella spunea: *„Dirijor de mare cultură, cu o impresionantă pregătire, impunea respect și admirație. Rmâne unic în privința extinderii repertoriului în zone atât de diverse și pe care le interpreta cu mare ușurință în ciuda firii sale foarte sensibile”*.

Anita Cerquetti, evocând personalitatea Maestrului Ionel Perlea, sublinia alte coordonate și aspecte: *„Era impresionantă dragostea sa față de Muzică și Muzicieni fie ei cântăreți sau instrumentiști. Punctul de plecare al exigențelor sale era respectarea*

personalității fiecăruia pe care căuta să o cunoască și să o integreze în viziunea sa dirijorală". Era minunat pentru mine să aprofundez această extrem de valoroasă trăsătură etică de caracter prin care principiul respectului față de personalitatea fiecăruia să reprezinte axul unei conștiințe artistice.

Epoca telematică a arhivelor computerizate ne oferă în ultimii ani posibilitatea de a aprofunda sub toate aspectele istoria recentă sau îndepărtată a teatrului liric. Această minunată binefacere tehnică vine să completeze fericit eforturile întreprinse cândva prin care am cercetat unele arhive teatrale mai accesibile sau arhive private. Datorită acestor căutări și pe care progresul tehnico-științific mă ajută să le intensific, am putut oferi aceste date în legătură cu personalitatea artistică de excepție a marelui dirijor care a fost și va rămâne Maestrul Ionel Perlea și al cărui model uman și muzical merită și trebuie să devină temă de studiu și cercetare destinată contribuției evoluției etice și estetice ale vieții muzicale în viitor.

Dr. STEPHAN POEN

A N E X Ă

Unele producții din activitatea sa
italiană și internațională

1947.01.11 Napoli, Teatro San Carlo - Humperding "Hänsel und Gretel"

Ionel Perlea (3 reprezentatii) premiera pentru Teatro San Carlo di Napoli

Gianna Pederzini, Nunù Sanchioni, Dolores Ottani, Vittoria Palombini, Paolo Silveri

1947.04.17 Milano, Teatro Alla Scala - Mozart "Così fan tutte" Ionel Perlea (4 reprezentatii)

Susanne Danco, Giulietta Simionato, Tatiana Menotti, Cortis, Schuch, Petre Munteanu, Ollendorf

1947.09.10 Milano, Teatro Alla Scala - Mussorgsky "Boris Godunov"

Ionel Perlea

Tancredi Pasero (Boris)

1948.08.08 Arena di Verona - Rossini "Il Barbiere di Siviglia"

Ionel Perlea (3 reprezentatii)

Gino Bechi, Giulietta Simionato, Luigi Infantino, Fernando Corena, Nicola Rossi Lemeni

1948.10.07 Milano, Teatro Alla Scala - Massenet "Werther"

Ionel Perlea (3 reprezentatii)

Giulietta Simionato, Giacinto Prandelli, Dora Gatta, Campolonghi, Enzo Coda

1952.04.02 Milano, Teatro Alla Scala - Mozart "Die Entführung aus dem Serail"

Ionel Perlea (4 reprezentatii) premieră pentru Teatro Alla Scala

Maria Callas, Tatiana Menotti, Giacinto Prandelli, Petre Munteanu, Salvatore Baccaloni, Nerio Bernardi

1953.04.17 Genova, Teatro Carlo Felice - Strauss "Capriccio"

Ionel Perlea

Dorothy Dow, Jolanda Gardino, Dora Gatta, Giovanna Zampieri, Ettore Bastianini, Nasco Petrov, Willy Ferencz, Armando Torti

1954.02.24 Napoli, Teatro San Carlo - **Mozart "Le Nozze di Figaro"**

Ionel Perlea (3 reprezentatii)

Scipio Colombo, Renata Tebaldi, Giulietta Simionato, Italo Tajo, Alda Noni, Piero De Palma, Cristo Dallamangas, Giuliana Raimondi, Endré Von Korech

1954.06.06 Firenze, Teatro Comunale - **Ciaikovski "Masepa"**

Ionel Perlea (4 reprezentatii) *premiara pentru Italia*

Ettore Bastainini, Magda Olivero, Maryana Radev, David Poleri, Boris Christoff

1954.06.28 Milano, Teatro Alla Scala - **Concert Simfonic**

Ionel Perlea, Solist Natan Milstein

1954.11.16 Chicago - **Bizet "Carmen"**

Ionel Perlea (2 reprezentatii)

Giulietta Simionato, Mirto Picchi, Giangiacomo Guelfi, Carlo Badioli, Jordan, Lind, Kreste, Brazio, Foldi, Assandri

1955.04.21 Palermo, Teatro Massimo - **Rota "Il cappello di paglia di Firenze"**

Ionel Perlea (3 reprezentatii) *premiara pentru Teatro Massimo di Palermo*

Nicola Filacuridi, A.Mariotti, O.Rovero, Mafalda Micheluzzi, Anna-Maria Rota, G.Ferrara, Renato Ercolani, O.Borgonovo, M.Ferrara, V.Pandano, G.Crinzi, L.Ciriminna

1958.01.30 Palermo, Teatro Massimo - **Strawinskij "Oedipus Rex"**

Ionel Perlea (4 reprezentatii) *premiara pentru Teatro Massimo di Palermo*

Angelo Lo Forese, Jolanda Gardino, Ivo Vinco, Enrico Campi

1958.01.30 Palermo, Teatro Massimo - **Ravel "L'enfant et les sortilèges"**

Ionel Perlea (4 reprezentatii) *premiara pentru Teatro Massimo di Palermo*

A.Simon, H.Bouvier, Jeanine Micheau, A.Disney, M.Croizier, B.Plantey, J.Haas, C.Clavensy

1958.02.14 Palermo, Teatro Massimo - **Wagner "Der Fliegende Holländer"**

Ionel Perlea (4 reprezentatii)

Paul Schöffler (Olandezul), Ivo Vinco (Daland), Maria Curtis Verna Senta), Angelo Lo Forese, L.Scipioni, Dino Formichini

Ionel Perlea

Între reprezentanții de statură internațională în secolul XX care au contribuit la zestrea de eminență și prestigiu cu care cultura românească s-a afirmat pe scena istoriei culturii universale, numele lui Ionel Perlea, ca simbol al creației sale de compozitor și dirijor, ascende treptat dar sigur spre locul de proeminență ce i se cuvine, loc de la care sinuozitățile istorice, meandrele geografice și ezitățile culturale ale secolului l-au putut îndeprta numai în aparență și vremelnic.

Cercetătorul traiectoriei excepționale a vieții personale și activității profesionale a lui Ionel Perlea, acela care are posibilitatea de a juxtapune într-un reportaj mental câteva episoade aflate la decenii unul de altul în cronologia muzicianului, rămâne uluit de distanțele uriașe marcate de aceste jaloane. Distanțe uriașe în multiple sensuri, în spațiu desigur, de-a lungul și de-a latul întregului teritoriu cultural definit azi ca emisfera vestică, dar și distanțe în timp, între momente definitorii din istoria personală, distanțe în acumulare

de știință și experiență muzicală la pupitrul dirijoral al celor mai celebre ansambluri ale lumii și deopotrivă în fața unuia dintre cei mai renumiți parteneri de travaliu ai muzicianului creator, foaia albă de hârtie cu portative, în sfârșit distanțe în creștere și devenire spirituală, în relația mereu evolutivă a sinelui cu lumea.

Un prim astfel de moment simbolic, în fapt piatra kilometrică zero din viața lui Ionel Perlea, se află în casa familiei Perlea din Bucu-Ograda, plasa Țândărei, județul Ialomița, punctul originar *geografic* al omului Perlea, cu numai câteva zile mai în vârstă decât secolul pe care avea să-l traverseze. Punctul său originar *istoric* a fost marcat de la început de elementul de mare diversitate, aceea dintre familiile părinților lui, similari în ordine socială dar purtători ai datelor unor universuri de tradiție și cultură atât de diferite. Puntea lor unificatoare a fost aruncată inițial din partea tatălui familiei, Victor, în vremea când își împlinea studiile la instituții europene, la Anvers, apoi la München, unde a întâlnit-o pe cea cu care avea să împartă restul scurtei sale vieți, Margarete Häberlein, devenită Margareta Perlea, mama copiilor Ana, Victor, Ionel și Alexandru.

Ionel Perlea și-a dezvoltat înzestrarea naturală într-un mediu familial de iubitori sinceri ai artei sunetelor, deopotrivă tatăl, practicant talentat al artei pianistice, pe care doar prejudecățile vremii asupra carierei artistice îl opriseră de a o alege, și mama, cu o educație muzicală și un gust artistic bine formate.

Numai câțiva ani mai târziu, când destinul a încercat greu tânăra familie prin dispariția prematură a tatălui Victor, a fost rândul mamei Margareta să vadă de creșterea și progresul micului clan Perlea.

Aptitudinile manifestate deja din copilărie ale viitorului dirijor și compozitor s-au concretizat în anii de liceu la München - orașul natal al mamei - în înjgheburile unei orchestre semisimfonice de amatori, ai cărei membri erau cucerți de perseverența adolescentului care se străduia cu pasiune să stăpânească ansamblul. Prima etapă a formației sale muzicale propriu-zise a constituit-o Conservatorul din München. Sunt anii realizării primelor compoziții semnificative în rândul partiturilor păstrate.

Fară excepție, fiecare dintre componentii pleiadei de slujitori români ai artei sunetelor, creatori sau interpreți afirmați în timpul dintre cele două războaie mondiale a trăit revelația personalității artistice copleșitoare și a celei umane fermecătoare a stelei călăuzitoare pentru școala noastră muzicală națională, George Enescu. Poate că în ordinea sesizabilă a evenimentelor, legătura dintre Ionel Perlea și Enescu nu se înscrie printre cele mai strânse, nefiind reprezentată prin multitudinea faptelor ori frecvența experiențelor de artă și de viață străbătute alături, cum s-a întâmplat de exemplu, dintre muzicienii de ținută și poziție echivalentă lui Ionel Perlea, cu Mihail Jora sau Alfred Alessandrescu.

Fiecare dintre aceste momente însă, a lăsat urme nu mai puțin semnificative în mintea și sufletul tânărului muzician.

În sensul acesta jumătate de secol mai târziu, către sfârșitul vieții sale, Perlea își amintea despre una dintre primele sale întâlniri cu George Enescu ca despre una din cele mai ample, întâmplătoare desigur, ca vecini de compartiment, în Orient Expressul din care Perlea cobora la München, la mama sa, în drum apoi spre conservatorul din Leipzig, iar Enescu călătorea până la Paris în vreun nou turneu de concerte europene. Avid de a-și completa experiența umană, tânărul Perlea a reținut atunci și a cumpănit cu luare aminte apoi, fiecare dintre prețioasele recomandări și îndemnuri ale maestrului, a putut constata cu bucurie, cu satisfacție, preocuparea intensă și constantă a lui Enescu pentru evoluția școlii muzicale al cărei spirit rector era, în mod deosebit pentru înfăptuirile și perspectivele de promovare ale creației românești. L-a impresionat desigur adânc atenția cu care modesta sa persoană și activitate muzicală erau urmărite de maestru, cunoscător al tuturor realizărilor sale relevante de până atunci, componistice ori dirijorale.

Un episod cu implicații semnificative atât pentru orientarea de principiu, cât și pentru finalitățile profesionale imediate urmărite de Ionel Perlea în acei primi ani '20 în conservatoarele și teatrele de operă germane unde s-a format.

Reîntors în 1923 în patrie, Ionel Perlea avea să se integreze natural în cercul reprezentanților consacrați sau în devenire ai spiritualității românești interbelice, alături de

alți oameni de muzică, de cultură în general, între care Alfred Alessandrescu, Mihail Jora, Marcel Mihalovici, Ion Nonna Ottescu, Filip Lazăr, Ion Minulescu, Iosif Iser, Ion Vinea, Tudor Teodorescu Braniște, Titu Devechi; îi întâlnește pe Brâncuși, pe Iorga.

Necruțătoarea autoexigență de compozitor a lui Ionel Perlea, comparabilă frământărilor similare enesciene, nu ne-a mijlocit cunoașterea unora dintre partiturile sale de început, după cum nici verdictul asupra lor al maestrului Enescu. Uneia dintre lucrările sale cele mai valoroase însă, Cvartetul de Coarde opus 10, scris la 22 de ani, i-a fost decernat în 1926 premiul I de compoziție George Enescu, distincție care, dincolo de deplinul său temei de relevare artistică și de meșteșug al opusului, a avut în momentul respectiv pentru Perlea valoarea celei mai autorizate confirmări, încurajări profesionale, într-o perioadă de restriște și dezorientare pentru tânărul muzician, asupra căruia în acest fel a și atras o benefică atenție, înlesnind integrarea lui Ionel Perlea în viața artistică a țării. De aceea Perlea, într-unul dintre puținele texte pe care le-a semnat în presă, comentează pertinent: “ Prin spiritul său muzical atât de vast, prin entuziasmul cu care ajută, sfătuiește și încurajează pe tinerii compozitori români, George Enescu e pentru țara noastră cea mai legitimă mândrie, cea mai scumpă nădejde și cea mai superbă întrupare a geniului românesc.”

După o stagiune la opera din Cluj, începând din 1928, Ionel Perlea devine dirijor permanent al operei bucureștene, instituție de care se leagă mai mult de un deceniu și jumătate de activitate prodigioasă în sensul deplin al cuvântului. În toată această perioadă tânărul muzician avea să-și desăvârșească personalitatea, devenirea artistică la școala – aspră de multe ori – a realității unei vieți muzicale afectate nu odată de diverse cauze exterioare resorturilor ei specifice, dificultăți de ordin material și uman.

Pe când cabala adversităților neprincipiale și a intereselor neartistice frustra pentru un timp viața muzicală românească de această baghetă a sa de viitoare strălucire internațională, la vreme de grea cumpană sufletească, adică atunci când cuvântul de încurajare și susținere morală al unui prieten dobândește o mai mare însemnătate, maestrul Enescu i se adresează din nou: “din 27 noiembrie 1931. Scumpe domnule Perlea, bravo pentru sonata de piano, atât de arhitecturală. Am aflat c-ai intrat în zodia neîncrederii în sine. E posibil? Un artist ca dumneata? Imediat afară din ea, spre cea a afirmațiunii, în ciuda tuturor obstacolelor. Si-n ciuda geloșilor și-a bârfitorilor... Curaj și la muncă rodnică pentru gloria Domnului. Cele multe sonate și alte compozițiuni înainte. Cu sinceră simpatie și prietenesc devotament, George Enescu.” Într-adevăr compoziția, deși afirmată ca vocație inițială a muzicianului, a avut de suferit de-a lungul întregii vieți a muzicianului, mai ales prin lipsa de răgaz creator ce-i putea fi dedicat, absorbită fiind de preocupările de dirijor, de organizator al vieții muzicale, de alte răspunderi necesare ale vieții fiecărei zile.

O dată cu revenirea lui Ionel Perlea în locul care i se cuvenea în conducerea și orientarea vieții muzicale românești, lucrările enesciene s-au aflat cel mai frecvent pe afișul concertelor pe care le-a dirijat cu orchestrele Filarmonicii sau Radiodifuziunii, de la Poema Română și prima Suită pentru orchestră până la cele două Rapsodii Române și Simfonia I, în concerte extraordinare sau manifestări curente de stagiune.

Nobilul dialog al interpretărilor dirijorale reciproce a fost transpus de Ionel Perlea la o dimensiune internațională atunci când în cadrul unuia dintre primele sale turnee de dirijor invitat, în Ianuarie 1935 la Varșovia, atrăgea ovațiile publicului cu Rapsodia Română No. 2. De partea sa, George Enescu a considerat partitura Variațiunilor Simfonice pe o Temă Proprie a lui Perlea, drept reprezentativă pentru ilustrarea evoluției școlii muzicale românești atunci când a inclus-o în programul concertelor pe care le-a dirijat în 1937 la Paris și în 1939 la New York cu ocazia expozițiilor internaționale respective. Prezență componistică având implicații favorabile pentru consacrarea universală, deja prezentă și în perspectivă a lui Ionel Perlea, deopotrivă în lumea veche și în cea nouă.

Înfruntând greutățile cu spiritul organizatoric, disciplina de muncă și inițiativa continuu elogiata de presa vremii, Perlea, dirijor și în două perioade eminent director al operei din București, a condus numeroase concerte ale Filarmonicii la Ateneu, uneori

acompaniind deopotrivă reprezentanți ai solisticii românești în ascensiune – Valentina Crețoiu, Aurelia Cionca, Grigoraș Dinicu – și cele mai importante nume ale vieții muzicale mondiale de atunci, ca Dinu Lipatti, Anton Rubinstein, Zino Francescatti, Paul Wittgenstein, Wilhelm Kempf, Rudolf Serkin, Edwin Fisher, Arthur Rubinstein. A promovat consecvent în repertorii creații ale compozitorilor români contemporani, atât lirice – Victor Gheorghiu – cât mai ales simfonice – Teodor Flondor, Ion Nonna Ottescu, Paul Constantinescu, Theodor Rogalski, Sabin Drăgoi, Mihail Andricu, Mihail Jora, Marcel Mihalovici, Alfred Alessandrescu și atâția alții. Aceasta nu reprezintă decât o parte din efortul de mare amploare al muzicianului, de ridicare a școlii muzicale românești la cote valorice dintre cele mai înalte pe plan internațional.

Ca dirijor timp de aproape un deceniu, până în 1944, și al orchestrei Radiodifuziunii, Perlea a contribuit în mod esențial la îmbunătățirea nivelului artistic al ansamblului, militând activ pentru creșterea cantității dar mai ales a calității programelor difuzate, a ponderii repertoriului simfonic în conținutul acestora.

În 1945, după aproape un an de detenție în lagărele naziste, împreună cu soția și un întreg grup de artiști români surprinși de evenimente, Ionel Perlea a reluat prin forța împrejurărilor exercitarea artei sale dirijorale în patria lui Vivaldi și a lui Verdi, mai întâi la Roma, apoi la Milano. În foarte scurt timp ținuta tehnică cu totul remarcabilă, personalitatea artistică a românului s-au impus pretențiosului public Italian, au suscitât elogiile unanime ale criticii de specialitate.

Puțin după aceea, Ionel Perlea a devenit cap de afiș, răspunzând numeroaselor solicitări, de la concerte curente la “Teatro Adriano” până la concentrările umane gigantice de la “Basilica di Massenzio,” unde electriza sub cerul liber sute de orchestranți, mii de spectatori, sute de mii de ascultători ai spectacolelor radiodifuzate în direct.

Nu este surprinzătoare în acest context oferta de a conduce prestigiosul conservator roman Santa Cecilia, neacceptată cu toată insistența solicitărilor, după cum nici a celui de la Milano. Aceasta pentru că, așa cum avea să o demonstreze peste ani în Statele Unite, metoda sa de predare a dirijatului era fundamental diferită de procedeele tradiționale, acceptate în mod curent, caracterizată ca și propriul mod de lucru cu orchestra, din care provenea în mod direct, prin maximă investiție de energie și economie de timp. Este de altfel secretul activității sale artistice de dimensiuni uluitoare, incredibile, desfășurată de-a lungul anilor.

În timp celebritatea românului a atras atenția marilor personalități muzicale italiene. Așa s-a născut colaborarea, apoi prietenia strânsă dintre doi coloși ai baghetei, Arturo Toscanini și Ionel Perlea. După turnee la Teatro Comunale din Florența, la faimosul “La Fenice” venețian, Perlea era numit în vara anului 1946 dirijor permanent la Teatro Scala din Milano, successor de generație al unor Verdi, Puccini, Toscanini. Toscanini care aprecia arta dirijorală a mai tânărului său coleg până la a-i trimite într-o zi o cutie de formă alungită însoțită de cartea sa de vizită, pe care notase ca explicație a conținutului: “Îți las bagheta mea nu numai ca amintire dar pentru a-i prelungi prin dumneata viața în lumea succeselor, știind că va dobândi în mâna dumatile supunerea orchestrelor.”

La Scala din Milano alături de Antonio Votto, Tullio Serafin, Franco Capuana, Vittorio De Sabata. Alături dar în concurență totodată... Sau, nu mai puțin, la “Maggio Musicale Fiorentino”, cu Herbert von Karajan, Wilhelm Furtwängler, Bruno Walter, Sir John Barbirolli.

Pentru creatorul Perlea, 1946 este un an benefic: termină la Paris poemul simfonic Don Quichotte, una din lucrările sale de referință, importantă în evoluția sa componistică. La Paris s-a revăzut în repetate rânduri cu Enescu în locuința din Rue de Clichy; Enescu cel care pare din nou să fi dat imbold, să fi catalizat capacitățile componistice ale dirijorului absorbit de zeci de festivaluri internaționale, concerte extraordinare, turnee în întreaga Europă.

În preajma cumpenei veacului cu care era de o vârstă, la 1 decembrie 1949, Perlea dirija Tristan și Isolda în fața publicului de la Metropolitan Opera din New York, public ale cărui exigențe aveau măsura somităților lumii muzicale ce evoluaseră pe această scenă.

Din nou, în afara uralelor serii, critica își aducea contribuția de elogiul la crearea unei prime imagini a personalității dirijorului român. Au urmat spectacolele cu Rigoletto și Carmen, iar din acest moment exigența artistică, una și aceeași cu cea umană, a lui Ionel Perlea, născut la Ograda, Ialomița, a intrat într-o altă epocă, aceea a consacrării mondiale.

O ultimă pagină, poate aceea de cea mai înaltă și intens simbolică semnificație dintre cele de atestare certă în cronologia comună Ionel Perlea – George Enescu, a consemnat-o concertul care a avut loc la 21 ianuarie 1950 la New York, pe celebra scenă de la Carnegie Hall. Prin acest eveniment artistic, caracterizat de critică drept unul dintre momentele memorabile ale vieții muzicale Americane de după război, organizatorul manifestării și entuziastul public American doreau să marcheze împlinirea a șase decenii de glorie mondială de la cea dintâi evoluție publică a lui George Enescu. În deschiderea concertului maestrul sărbătorit și discipolul sau Yehudi Menuhin au interpretat Concertul pentru două viori și orchestră de J.S. Bach. Bagheta orchestrei filarmonice din New York a fost încredințată uneia dintre revelațiile acelei stagiuni lirice de la Metropolitan Opera House: Ionel Perlea.

De la Filarmonica din New York apoi la Cleveland, Baltimore, Detroit, opera din Chicago, până la Grand Opera din San Antonio, Texas și multe, multe altele, din Europa și din întreaga lume, solicitări de concerte, ofertele de contracte dau măsura celebrității, a valorii.

O parcurgere fie și fugitivă a agendei de activitate a lui Ionel Perlea dirijorul și deopotrivă în această perioadă și compozitorul ar putea determina o reacție de neîncredere în realitate, ca să spunem așa. Zeci și uneori chiar sute de concerte și spectacole de operă în zeci de centre americane de tradiție, New York, Chicago, Los Angeles, San Francisco, orașele de pe coasta Atlanticului, multe orașe din America Latină, apoi o serie de capitale ale lumii între care să nu cităm decât Tokio și Athena, cu grandiosul spectacol al unui concert pe Acropole.

În iureșul atâtor prezențe în cele mai diferite colțuri ale lumii artistice, poate din nou la îndemnul lui Enescu, poate la cel al soției, Lizette, care i-a fost permanent alături în momente dintre cele mai grele, compozitorul reușește în anul 1952 să-și concentreze din nou energia creatoare și mai ales timpul, devenit o resursă materială atât de prețioasă, în finalizarea Variațiunilor Simfonice pe o Temă Proprie, o compoziție întemeiată pe o melodică de evidență evocare în termeni nostalgici a vetrei părintești, a meleagurilor natale. Împărțindu-și timpul între Scala din Milano, care își revendică drepturile “celui mai vechi” în relația cu maestrul de consacrare mondială și condițiile excepționale oferite de Metropolitan Opera din New York, Perlea răspunde în egală măsură numeroaselor solicitări de a realiza imprimări pe disc, la care se adaugă răspunderea conducerii catedrei de dirijat a celebrei Manhattan School of Music din New York. Un astfel de ritm de muncă supraomenesc, un efort de concentrare cu adevărat titanice, alternând cu momente de odihnă cu totul sporadice însă, avea să ducă mai apoi la trăsnetul pe care l-a însemnat pentru un mare compozitor dintr-un secol anterior pierderea auzului: imobilizarea fără sorți de revenire a părții drepte a corpului dirijorului. Totuși, cu o pilduitoare putere de caracter, a depășit, a învins evenimentul care îi oprise numai pentru un timp evoluția de intensitate meteorică, reluând succesiv dar deopotrivă activitatea concertistică, creația, îndrumarea tinerilor dirijori, imprimarea pentru discuri din repertoriul liric și simfonic.

În primăvara anului 1969, cu ceva mai mult de un an înainte de a pleca dintre noi, un eveniment sufletesc de primă mărime avea să marcheze existența lui Ionel Perlea, un răstimp fast, retrăit și reevocat apoi cu cote emoționale de maximă intensitate, un prea scurt timp petrecut în țară. Revederea casei părintești de la Ograda, o îmbrățișare cu toți cei dragi, cu zeci de prieteni și foști colaboratori, după o glorioasă absență de un sfert de secol. În acea “minunată lună mai” au avut loc două serii de concerte simfonice, omagiale le-am putea numi, desfășurate sub conducerea ilustră a celui omagiat.

Ultimii câțiva ani ai vieții maestrului au fost dedicați în permanență oscilației dirijat – creație, în care dirijatul a continuat să prevaleze mai mereu. După bara finală a mai multor manuscrise se află înscrise date finale din ultimii ani, perioada 1968 – 1970, după cum,

semn al unui efort de voință pilduitor pentru demonstrarea unui crez, descoperă scrisul refăcut, reînvățat pentru mâna stângă, al notelor cu greu așezate pe portativ. Veșnic autoexigentul, nemulțumitul cu sine, cu trecutul, reia, reface, într-o viziune nouă, dintr-un punct de vedere diferit, conform poate cu o altă experiență câștigată.

Este generoasă aspirația spre cucerirea universului, spre atestarea originalității unei voci prin care vorbește o țară, un timp și o lungă tradiție, dar este tulburătoare încheierea ireversibilă a oricărui drum, oricât de uluitor ar fi în desfășurarea lui, prin revenirea la punctul de la care a pornit, așa cum atât de înțelept spunea Enescu, și cu atât mai mult vorbește înscrierea unei puternice lumini care a strălucit pe firmamentul artei mondiale în orbita culturii din care a prins viață, ca o dovadă peremptorie că pantheonul tuturor fiilor țării este țara însăși.

*

* * *

Între reprezentanții de statură mondială în secolul acum trecut, care au contribuit la zestrea de eminență și prestigiu cu care cultura românească s-a afirmat pe scena istoriei culturii universale, numele lui Ionel Perlea ascende treptat dar sigur spre locul de proeminență ce i se cuvine și incumbă generației noastre datoria de onoare de a a-i afirma și promova în continuare personalitatea, creația de dirijor și compozitor, cu mijloacele de cercetare, consemnare și demonstrare ale zilei de azi, pentru știința și mândria generațiilor viitoare.

Muzicologul Gabriel Tomescu

Un festival devenit o statornicie

În epoca dictaturii, numită „de aur”, auzisem multe povești frumoase și urâte despre marele muzician Ionel Perlea; ascultasem, pe discuri, câteva înregistrări la pupitrul orchestrei simfonice din Bamberg, Germania; fusesem martor marginal al concertelor de la Ateneul Român din anul 1969; despre revenirea în satul natal, Ograda, aveam să aflu mai târziu... Dintr-o dată, magicianul a încetat din viață și totul a intrat într-un con de umbră, de unde răzbăteau, totuși, zvonuri calomnioase, pentru că își petrecuse ultimii 30 de ani în mult huilulul occidental, în mijlocul putrefacției capitaliste, pe care nu o respinsese, ci din contra, o slujise cu bagheta sa misterioasă...

Imediat după 1990, noul Inspectorat pentru Cultură Iași, condus de trei profesori, în același timp scriitori, Nicolae Stan, Andrei Damian, Șerban Codrin, a avut curajul să ridice pe frontispiciul monumentalei clădiri din centrul municipiului numele lui Ionel Perlea. Un cor de mârâituri locale s-a ridicat din tomberoanele răsturnate ale fostei dictaturi, diferiți tovarăși incriminând cu mânie, între două partide de table, în parc, memoria muzicianului. Dar zilele și anii s-au scurs, legile biologiei au rărit cu cinism

rândurile cârcotașilor, inclusiv din satul natal, și Ionel Perlea a putut reveni acasă, cel puțin spiritual, fără frica de a-l lătra câinii, morți la rândul lor, de pe maidanele istoriei...

Prin luna mai 1991, am mers la Bacău, unde prietenul meu de pe vremea studiilor universitare, devenit între timp nume ilustru în muzicologia românească, profesorul universitar doctor Grigore Constantinescu, organiza, împreună cu orchestra simfonică din localitate, un concurs de arta dirijatului pentru tinerii interpreți. Cei trei de la conducerea Inspectoratului Ialomițean de cultură propuseseră acordarea Premiului „Ionel Perlea”, mesagerul ales fiind Șerban Codrin. Zis și făcut! Însă, în municipiul de pe Bistrița s-au prelungit, în câteva nopți și dimineți, discuțiile, încercările, până când, sub ochii inteligenți ai muzicologului Alfred Hofmann, ceilalți doi, Grigore Constantinescu și Șerban Codrin, au pus la cale ceea ce, din 1992, avea să se numească Festivalul și Concursul Național de Interpretare a liedului „Ionel Perlea”. Centrul Cultural „Ionel Perlea” – Ialomița, ca un nou templu al muzelor, avea să găzduiască, ospitalier, o întâmplare muzicală cu profunde ecouri în biografia și cariera multor profesori universitari, pianiști acompaniatori, studenți-interpreți ai liedului, această specie muzicală care a reușit, pe parcursul secolelor al XIX-lea și al XX-lea, să condenseze esența muzicii de cameră îmbinate cu suflul divin al poeziei.

Dincolo de valoarea estetică a creațiilor lui Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Brahms, Wolf, Mahler, Ceaciovski, Fauré, Enescu, Șostakovici, liedul este un exercițiu pedagogic ideal pentru inițierea viitorilor interpreți vocali de mare performanță din repertoriul vocal-sinfonic și de operă. Astfel a devenit Slobozia, în a doua săptămână a lunii mai, un fel de capitală muzicală, unde se adună, anual, tot ceea ce este mai valoros în perspectiva interpretării muzicii culte. Se întâlnesc, sub acoperișul slobozean, voci minunate de la Iași, Constanța, Cluj, Timișoara, Brașov, București, academiile muzicale delegându-și reprezentanții într-un concurs fără învinși și într-un festival de impecabilă elevație, semnal că, o parte a muzicii, ignorând compromisurile comerciale, urcă întotdeauna spre sferele sublime.

Listele membrilor juriilor, ale compozitorilor cântați în primele audiții, ale concurenților în totalitatea lor și ale laureaților, ale personalităților în recitaluri au devenit impresionante, un capitol al istoriei contemporane a artei interpretative.

Între timp a mai apărut un concurs sub auspiciile unei domne probabil cântitoare, foarte bine, porțile s-au deschis larg, să tot fie întruniri muzicale spre lauda marilor compozitori și a minunaților lor interpreți.

Festivalul de la Slobozia, cam elitist, își dau unii cu părerea, dintr-un omagiu local adus bravului compozitor și dirijor Ionel Perlea s-a transformat, pas cu pas și an de an, într-un argument că muzica academică, muzica uriașelor spirite creatoare de ieri și de azi, clasică, modernă și contemporană, este vie, este veșnică, este și va rămâne.

Șerban Codrin

**Ediția I-a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
8 - 10 mai 1992**

Juriul concursului:

- Emilia Petrescu (Academia de Muzică București);
- Steliana Calos (Academia de Muzică București);
- Bianca Manoleanu (Liceul de Muzică „Dinu Lipatti” București);
- Pompei Hărășteanu (Opera Națională Română);
- Șerban Codrin (Centrul Cultural Ionel Perlea).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: mezzo-soprana Claudia Codreanu

Premii: Ecaterina Aurora Lal, Elena Drăgoi, Eduard Ciubotaru, Lăcrămioara Săndulache, Oana Andra Ulteru, Taisia Tordai.

Recitaluri:

- soprana Bianca Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu (lieduri de Ede Terenyi, Johannes Brahms);
- mezzo-soprana Steliana Calos, pianistul Mihai Vîrtosu (lieduri, arii din opere și oratorii „Aspecte ale muzicii sacre”);
- basul Pompei Hărășteanu, pianista Inna Oncescu (ciclul de lieduri „Călătorie de iarnă” de Franz Schubert).

„Festivalul – Concurs de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea” a luat ființă din conjugarea mai multor intenții de a readuce în actualitate un nume de glorie pentru arta românească. Apartenența sa geografică și, într-o anumită măsură, spirituală la plaiurile ialomițene justifică dorința de a se întreprinde ceva pentru această rememorare. Există, într-adevăr, lângă Slobozia, o Casă Memorială care iese, din când în când, din anonimatul satului Ograda.

Dacă e bine că există, mulți au înțeles că nu este destul, căci viața, proiectarea în actualitate a personalității lui Ionel Perlea are nevoie de mai mult pentru a intra într-un circuit mai activ și, prin aceasta, păstrător de amintire vie. Iată deci cum s-a înscris pe traiectorie, în proporțiile realiste de care dispune din punct de vedere cultural zona, ideea organizării acestui Festival - Concurs în colaborare cu Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”. Bazele „obiective” sunt reprezentate de realizarea splendidului Centru Cultural al Municipiului, inaugurat la dimensiune muzicală prin acest moment Perlea.....

De ce lied? Poate pentru că a existat pe de o parte un interes manifestat de compozitorul Ionel Perlea pentru acest gen; poate, și pentru că în viața noastră muzicală, liedul are nevoie stringentă de relansare...”

Grigore Constantinescu,
Actualitatea muzicală, nr. 57, iulie 1992

**Ediția II-a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
7 - 9 mai 1993**

Juriul concursului:

- Emilia Petrescu (Academia de Muzică București);
- Mariana Stoia (Academia de Arte „George Enescu” - Iași);
- Steliana Calos (Academia de Muzică București);
- Bianca Manoleanu (Liceul de Muzică „Dinu Lipatti” București);
- Remus Manoleanu (Academia de Muzică București).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: mezzo – soprana Camelia Munteanu

Premii: Sorin Coliban, Ligia Dună, Gabriela Hazarian, Ruxandra Urdăreanu, Daniela Munteanu (Premiul de acompaniament „Doina Micu”), Adriana Maier (Premiul de acompaniament „Bianca”).

Recitaluri:

- mezzo-soprana Steliana Calos, la pian Mihai Vîrtosu („Șapte cântece populare spaniole” de Manuel de Falla),
- soprana Mariana Stoica, la pian Tatiana Botezatu (Lieduri de Johannes Brahms),
- soprana Bianca Manoleanu, la pian Remus Manoleanu
- soprana Ecaterina Aurora Lal, la pian Mihai Vîrtosu

„... Nu întâmplător, Centrul ce poartă numele lui Ionel Perlea a devenit gazda Festivalului și Concursului Național de interpretare a Liedului „Ionel Perlea”, în dorința de a cinsti memoria marelui artist care s-a născut pe meleagurile ialomițene și, în același timp, de a se înscrie în circuitul vieții muzicale printr-un festival singular în felul său.

Anul acesta, la început de Florar, a avut loc cea de-a doua ediție a Festivalului de lied care a înregistrat câteva reușite comparativ cu prima ediție - un număr mai mare de concurenți din București, Iași, Timișoara, un public mult mai numeros (în special tineri)..... Conform unui regulament nescris, membrii juriului au susținut și de această dată recitaluri. Un gest deosebit de frumos a fost inițierea premiului „Doina Micu” pentru acompaniament pianistic. Cu un an în urmă, Doina Micu, inegalabila pianistă care a acompaniat și a format marile valori ale școlii noastre de cânt, era alături de noi și de studentele sale în acea sală din Slobozia. Acum, trecută în neființă, va continua să existe prin premiul care îi poartă numele.

Doi dintre invitații permanenți ai Festivalului, Bianca și Remus Manoleanu au oferit de asemenea premiul „Bianca”, pentru realizare pianistică în concert cameral”

**Anca Florea,
Luceafărul, 19 mai 1993**

**Ediția a III- a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
6 - 8 mai 1994**

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Academia de Muzică București);
- Martha Joja (Academia de Muzică București);
- Adriana Severin (Academia de Arte „George Enescu” - Iași);
- Bianca Manoleanu (Academia de Muzică București);
- Steliana Calos (Academia de Muzică București);
- Remus Manoleanu (Academia de Muzică București);
- Dan Dediu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România);
- Daniela Caraman Fotea (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Dan Dediu („Voci dulci”, „Un păianjen”, „Tango Feroviar”)

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: mezzo – soprana Oana Andra Ulieru

Premiul special ex aequo - Liliana Stan Reyes, Ana Camelia Ștefănescu

Premiul „Ionel Perlea” - Gianina Munteanu, Oana Camelia Gheorghe (ex-aequo)

Premiul Special „Slobozia 400” acordat de Consiliul Local Slobozia - Ecaterina Aurora Lal

Premiul pentru acompaniament ”Doina Micu”- Isabela Stan, acordat de Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”

Premiul pentru acompaniament ”Bianca”- Alexandru Petrovici

Alți concurenți: Crăciun Nicușor, Măcsim Maria, Paraschiv Violeta, Munteanu Doina, Răducan Asineta.

Recitaluri:

➤ **soprana Bianca Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu:** lieduri de Ede Tereny, Pascal Bentoiu, Luigi Dallapiccola.

➤ **mezzo - soprana Claudia Codreanu Mihalcea, pianista Inna Oncescu:**

➤ lieduri de Manuel De Falla, Ottorino Respighi, George Enescu.

➤ **violonista Aroa Sorin, pianistul Alexandru Petrovici:** sonata a II-a de Johannes Brahms

➤ **soprana Adriana Severin, pianista Vasilica Stoiciu Frunză:** lieduri de George Enescu, L. van. Beethoven, George Hue, E. Grieg, Felicia Donceanu.

➤ **soprana Camelia Munteanu, pianistul Mihai Vârtosu :** lieduri de Robert Schumann, Constantin Brăiloiu.

➤ **soprana Maria Slătinaru Nistor, pianista Anca Sonea:** lieduri de **R. Wagner, R. Strauss, H. Duparc, Fr. Chopin, S. Drăgoi.**

„Cu gândul la unul dintre cei mai mari dirijori ai secolului XX, la Slobozia se organizează în fiecare lună mai Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”. Prin grija și buna credință a Primăriei, Inspectoratului pentru Cultură Ialomița, a Centrului Cultural „Ionel Perlea” din Slobozia, anul acesta manifestarea a ajuns la cea de-a treia ediție. Coordonate elegant și cu profesionalism, cele trei zile de concurs au adus în prim plan tineri cântăreți din București, Iași și Galați, în marea lor majoritate studenți ai Academiei de Muzică, ce au abordat cu îndrăzneală repertoriul de lied – gen muzical atât de pretențios, ce necesită o muncă intelectuală profundă, fapt pentru care și stacheta valorică a concursului s-a dorit a fi ridicată. Un juriu format din personalități muzicale, a ascultat și „judecat” 13 concurenți cu frumoase date vocale, cu calități interpretative accentuate sau diminuate de inerentele emoții în prestația cărora s-a remarcat preocuparea pentru liedul din creația românească și universală (aș remarca aici receptivitatea la muzica lui Ionel Perlea, ca și originalitatea „punctelor de vedere” legate de liedurile compuse special pentru acest concurs de compozitorul Dan Dediu). Îmbucurător este faptul că pianiștii acompaniatori pot deveni concurenți la cele două premii de specialitate – premiul „Doina Micu”, acordat de Uniunea Criticilor Muzicali și premiul „Bianca”.

Festivalul „Ionel Perlea” a cuprins recitaluri camerale ce au fost audiate cu mare interes, pe de o parte pentru atractivitatea repertoriilor.”

Vasilica Stoiciu Frunză,
„Cronica”, 15 iunie 1994

**Ediția a IV -a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
19 - 21 mai 1995**

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Academia de Muzică București);
- Martha Joja (Academia de Muzică București);
- Adriana Severin (Academia de Arte „George Enescu” - Iași);
- Dan Iordăchescu (Academia de Muzică București);
- Carmen Petra Basacopol (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România);
- Bianca Manoleanu (Academia de Muzică București);
- Steliana Calos (Academia de Muzică București);
- Remus Manoleanu (Academia de Muzică București);
- Theodor Grigoriu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România și Fundația „Ionel Perlea”).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Carmen Petra Basacopol („Primăvara”, „Întoarcerea”, „Colind”)

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: soprana Stanca Maria Bogdan

Premiu special : Irina Ionescu

Premiul „Ionel Perlea”: Cristina Simionescu

Premiul Fundației „Ionel Perlea”: Marius Brenciu

Premiul „Doina Micu” pentru acompaniament: Nicoleta Luca

Premiul „Bianca” – Cristina Tomescu

Alți concurenți: Craciun Nicusor, Macsim Maria, Paraschiv Violeta, Munteanu Doina, Raducan Asineta

Recitaluri:

19 mai:

➤ Dublu recital de lieduri: **soprana Bianca Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu** (lieduri de Fr. Schubert, R. Schumann, Johannes Brahms, Hugo Wolf)

➤ **mezzo-soprana Steliana Calos, pianistul Mihai Vîrtosu** : ciclul „Cântecele ucenicului călător” de Gustav Mahler.

20 mai:

➤ **soprana Adriana Severin, pianista Tatiana Botezatu:** Ciclul „Șapte cântece pe versurile lui Clement Marot” de George Enescu

➤ **baritonul Dan Iordăchescu, pianista Diana Danciu** : lieduri de Wolfgang Amadeus Mozart, Robert Schumann, Reynaldo Hahn, George Enescu, Paul Constantinescu, A. Dargomâșchi, Modest Petrovici Musorgski

21 mai:

➤ Dublu recital de lieduri: **soprana Ana Camelia Ștefănescu** (Premiul I la Concursul Național de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea” - 1994), pianista **Andreiana Roșca:** lucrări de Francisc Poulenc, Richard Strauss, Franz Liszt

➤ **soprana Maria Slătinaru Nistor, pianista Anca Sonea:** ciclul de lieduri „Viață și dragoste de femeie” de Robert Schumann

„Privit în ansamblul său, Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului „lonel Perlea”, a cărui a IV-a ediție de-abia s-a încheiat, oferă imaginea încurajatoare a unei înfăptuiri temeinice. Cu puțini ani în urmă, reprezentase doar o încercare de a găsi o modalitate care să îndeplinească dorința celor trăitori pe locurile unde și-a început destinul lonel Perlea, de a-i lumina amintirea, cu posibilitățile culturale modeste ale orașului Slobozia. Fără ansambluri muzicale, având doar un singur nucleu de pregătire artistică în cadrul recent - înființatului liceu de profil, destul de departe de centrele culturale cu tradiție, orașul și oamenii lui simțeau că actualitatea le oferă, prin aceasta, o șansă. Așa s-a proiectat cea dintâi ediție, pornind cu speranțe, bunăvoință și curaj la construirea unei manifestări care, iată, capătă an de an un prestigiu ascendent. Este adevărat, existența splendidului complex al Centrului Cultural „lonel Perlea” era un argument, căci putea oferi spațiul adecvat împlinirii acestei inițiative, cu care de altfel s-a și inaugurat edificiul.

Împreună cu Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”, organizatorii ialomițeni – Inspectoratul pentru Cultură și Centrul Cultural „lonel Perlea” – au lansat primele invitații, nădăjduind în concretizarea lor. Ceea ce s-a și întâmplat. Căci, cu inima deschisă, cu bucuria de a vedea posibilă redescoperirea unui teritoriu muzical lipsit de atenția cuvenită, mulți artiști au răspuns, de la o ediție la alta. Iar laureații, să recunoaștem, și-au atestat valoarea nu numai prin performanțele competiționale, ci și prin reușitele anterioare...

Așa cum îmi mărturisea compozitoarea Carmen Petra Basacopol, autoarea liedurilor special compuse pentru a fi prezentate de concurenți în programul competițional ca piese obligatorii, toate componentele acestei manifestări trebuie salutate cu entuziasm. În primul rând nivelul optim al condițiilor oferite de Inspectoratul pentru Cultură al județului Ialomița și Centrul Cultural „lonel Perlea”, pentru că un asemenea moment să devină eveniment pentru municipiul Slobozia. Apoi, calitatea de ansamblu a celor trei zile de muzică, recomandând concursul și festivalul drept un moment cu valoare națională, reprezentativ pentru orice centru cultural de prestigiu. De fapt, aceasta a fost și speranța tuturor organizatorilor. Dacă ea se împlinește, dacă ceea ce s-a făcut până acum îndreptățește proiectul ambițios al lărgirii cadrului spre o participare internațională, asta demonstrează într-adevăr că ideea trăiește, că numele lui lonel Perlea își continuă, în timp, destinul strălucitor. Nu-i aceasta, cum spune George Enescu, „menirea sfântă a muzicii”?”

**Grigore Constantinescu,
Fețele culturii/ „Azi”, 29 mai 1995**

*Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului "lonel Perlea",
desfășurat la Slobozia a ajuns la ediția a IV-a
Afirmare spre confirmare internațională ?*

Când, înaintea morții sale, lonel Perlea a avut șansa - pe vremea răpostului era o șansă, o mare șansă și, de cele mai multe ori, unică pentru cei plecați să-și revadă țara - să vină la Ograda, locul său natal, nici un demnitar local nu l-a întâmpinat. Un mare artist, un nume cu rezonanță internațională, cu reverberații universale deci, era socotit, în propria-i țară, un paria. Așa era considerat de nesocotiți! Iată că a dat Dumnezeu ca numele lui lonel Perlea să fie așezat pe frontispiciul unui lăcaș de cultură - Centrul Cultural "lonel Perlea" Slobozia este de acum o realitate - constituindu-se, nu demult, tot în Slobozia și Fundația Culturală "lonel Perlea", și iată, același nume antrenează mari spirite și mari talente într-un Festival - Concurs Național de Interpretare a Liedului, festival ce are toate șansele să devină din național, internațional.

Cum în urmă cu două numere am consemnat prezența unor mari valori culturale, a unor nestemate în respirația festivalului, în rândurile de față mă opresc la evidențierea celor premiați și a unor scurte opinii aprope de această manifestare culturală desfășurată într-o intimitate mai mult decât tulburătoare.

Deci, Stanca Maria Bogdan din București a câștigat MARELE PREMIU, Irina Ionescu - București, PREMIUL SPECIAL "Ionel Perlea" (premiu oferit de Inspectoratul pentru Cultură Ialomița), Cristina Simionescu - Iași - Premiul "Ionel Perlea" oferit de Centrul Cultural "Ionel Perlea" și Marius Brenciu, București - PREMIUL FUNDAȚIEI "Ionel Perlea" (oferit, se înțelege de Fundația cu acest nume). S-au mai acordat două premii pentru acompaniament: Nicoleta Luca - București - Premiul "Doina Micu" (atribuit de Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora") și Cristina Tomescu, tot București - PREMIUL "Bianca" (oferit de pianistul Remus Manoleanu), deci, premiu personal.

Concursul însuși, ca și recitalurile, apoi spectacolul de gală s-au constituit într-un neuitat eveniment cultural "Ionel Perlea", în care baritonul Dan Lordăchescu ori soprana Maria Slătinaru Nistor, desprinzând doar două nestemate din giuvaierul participării, au cântat ca și cum s-ar fi aflat pe marile scene ale lumii, nu într-o sală oarecare de provincie, semn că arta, adevărata artă, nu cunoaște teritorii privilegiate.

După spectacolul de gală din Sfânta zi de Duminică a Sfinților Mari Împărați Constantin și Elena, juriul concursului, ca și participanții acestuia au fost, înaintea întoarcerii acasă, oaspeți ai Satului de vacanță "Hermes", la invitația domnului Ilie Alexandru, prilej cu care am cules și câteva impresii despre festival.

Soprana Adriana Severin, conferentiar universitar:

- Ați mai fost la acest Festival ?
- Da, anul trecut, la ediția a III-a.
- Și cum vi s-a părut această ediție a IV-a ?
- Superioară celei de anul trecut, candidații au fost mult mai bine pregătiți, lupta mai strânsă.

- Ați avea ceva de sugerat organizatorilor pentru buna desfășurare a acestui Festival ?

- Poate la regulament ar trebui umblat, instituindu-se un premiu pentru compozitorul impus, cum a fost acum doamna Carmen Petra Basacopol, pentru cel, deci, care interpretează cel mai bine liedul compozitorului român din anul respectiv.

Theodor Grigoriu, compozitor.

- Compozitorul Theodor Grigoriu, cel care a scris muzică, după câte știu eu, pentru vreo 30 de filme - "Dacii" fiind unul de referință - este, dați-mi voie să fac eu această apreciere, un vechi prieten al Ialomiței. La Festivalul acesta însă nu prea v-am văzut până acum. De ce?

- Știam de acest Festival, dar, de fiecare dată când s-a ținut, s-a întâmplat să fiu plecat. Anul trecut, bunăoară, eram în America. Deci, este primul contact al meu cu acest concurs organizat aici și mă bucur că există un asemenea concurs. Sunt chiar impresionat, pentru că Slobozia care este, în fond, un fel de capitală a Câmpiei Române, și căreia îi prevăd un viitor extraordinar - sper ca agricultura României să se redreseze și să aibă viitorul cuvenit - a intrat prin acet Festival în rândurile marilor orașe. Prezența baritonului Dan Lordăchescu, a doamnei Slătinaru-Nistor aici, a altor artiști de marcă se constituie într-un adevărat eveniment cultural. Aș sugera organizatorilor ca, prin acet Festival, să pună în valoare spațiul acesta geografic al Câmpiei Române. Nu să ne rupem de universalitate, ci să ne regăsim identitatea în aceasta. Dacă, în perspectivă, concursul va fi și internațional, precizarea geografică (spațial-spirituală) ar avea o anume valoare, un anume mesaj, arta noastră fiindu-ne, deopotrivă, și ambasador. Festivalul, ajuns la a IV-a ediție, este de-acum tradiție și trebuie să meargă în continuare din ce în ce mai bine, făcând cunoscută România- iată - prin Slobozia. Dacă va fi și ceva mai multă receptivitate pe plan local, mai mult sprijin din partea Ministerului Culturii, ori Uniunii Compozitorilor și așa mai departe, poate că în jurul acestei excelente idei de organizare a Festivalului vom crea un adevărat centru cultural național, cu rezonanță internațională "Ionel Perlea".

Stanca Maria Bogdan, București, câștigătoarea MARELUI PREMIU.

- Cum m-am simțit aici ? Ca într-o familie, iar în Satul de vacanță ca-n Paradis.

Prof. univ. dr. Grigore Constantinescu, președintele Uniunii Criticilor Muzicali "Mihail Jora", președintele juriului.

- Domnule profesor, sunteți fondatorul acestui Festival...

- Da, sunt fondatorul acestei construcții, care, pe plan spiritual, o socotesc unică în țară, prin profil și prin modul în care se impune reunind nume de primă mână ale scenei lirice și de concert românești și tineri de valoare, care și-au și demonstrat valoarea, pentru că primii laureați ai acestui concurs sunt deja soliști consacrați în țară și străinătate. Aș aminti-o pe Claudia Codreanu (câștigătoarea Premiului "Ionel Perlea" la ediția din 1992 n.r.) care cântă la Viena, pe mezzo-soprana Oana Andra Ulieru (laureata de anul trecut n.r.) care a plecat acum cu Teatrul Muzical din Brașov într-un mare turneu european până în Anglia. Dar reușita acestui Festival și concurs este aceea de a demonstra în primul rând că într-un loc care nu se făcuse cunoscut printr-o tradiție de cultură muzicală...

- Fusesse uitat chiar și Perlea?

- ... da, fusesse uitat poate și Perlea, cum spuneți, iată că s-a putut construi ceva care, să nu fim modești, nu se realizează în centre importante culturale. Cred că, cu timpul și cu ajutorul în primul rând al celor de aici, care au pus umărul foarte puternic la înălțarea acestui edificiu, se va putea demonstra că Slobozia devine un reper muzical-artistic de care trebuie ținut seama. Intenția este aceea de a se lărgi spre internațional competiția și festivalul are tocmai această misiune. Dar și până acolo, prin creație, prin repertoriu, prin frecvența artiștilor tineri și maeștrilor, acest festival a devenit un eveniment de marcă, reflectarea lui în presă nefiind un gest de complezență, ci recunoașterea unui fenomen foarte important într-o zonă albă, pentru că Ialomița nu are nici un teatru muzical, nici o orchestră simfonică și are, în schimb, un Festival de elită.

- Ce le-ați sugera organizatorilor?

- Organizatorilor le-aș sugera - și asta o spun în calitate de coorganizator, pentru că eu reprezint în calitate de președinte al juriului Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora" - să aibă această consecvență a curajului, în fața oricăror rezerve care se pot ivi față de caracterul, oarecum elitarist al concursului, căci tocmai acest caracter îi asigură unicitatea, nu vă întâlniți în altă parte cu aceste preocupări. Deci răbdare și consecvență și aceeași caldă receptivitate.

Baritonul Dan Iordăchescu, prof. univ.

- Veniți aici, mestre, pentru prima oară în juriul Festivalului și tot pentru prima oară concertați la Slobozia. Ce impresie v-a lăsat Slobozia?

- Da, este pentru prima oară când vin în calitate de membru al juriului, în cadrul manifestărilor dedicate marelui nostru dirijor Ionel Perlea, cel care a fascinat lumea cu arta lui dirijorală timp de decenii, și în calitate de solist concertist, prin concertul pe care l-am avut ieri (sâmbătă, 20 mai) în fața unui public realmente extraordinar. Era, pur și simplu, o atmosferă de catedrală. Nu se auzea nimic în sală, pentru că toată lumea era cu sufletul, cu mintea, alături de ceea ce se întâmpla pe scenă, alături de muzică, bucurându-se prin muzică, trăind într-o lume mai bună. Pentru că acesta este rostul, cred eu, al muzicii, să ne facă mai buni, să gândim totdeauna mai optimist la viață. Referitor la concurs, aș sugera mai multă obiectivitate în aprecierea concurenților. Fără discuție, Marele Premiu a fost câștigat pe drept - chiar eu am fost unul dintre cei care cam susținut-o pe Stanca Maria Bogdan să câștige Marele Premiu, dar au fost și niște păreri divergente, care erau practic ireconciliabile; s-au creat două tabere, una în fața celeilalte - noi vrem așa, ceilalți, noi nu vrem așa... Cel mai mare frustrat a fost studentul meu Victor Popescu, îndelung aplaudat, lăsat pe locul 8-9, poate ca să mi se plătească mie pentru succesul de aseară... Așa mi s-a plătit de către COLEGI ! Dar cum spuneam, publicul a fost realmente extraordinar. Rareori găsești așa ceva. Nu în mediu provincial, eu vorbesc de concertele mari, în săli de anvergură, la Paris, Londra, La New York, unde am cântat, acest public dedicat și acest public cu care faci o priză instantanee, care, pur și simplu, te surprinde pe tine. Ați văzut că am fost destul de surprins, pentru că n-am crezut că reacția va fi atât de călduroasă, atât de înțelegătoare în fața fenomenului muzical care se întâmpla. Era un program spectaculos, dar nu ușor de receptat; intrai în tot felul de școli, de stiluri, de moduri de interpretare, care, toate, își aveau un anumit loc și acel loc era intuit imediat de

publicul din sală. Felicitări din tot sufletul! Se cunoaște că aici de patru ani există un Festival care realmente pregătește un public deosebit.

Soprana Maria Slătinaru-Nistor, prof.univ.:

- Ați fost prezentă și la ediția trecută. Considerați că s-a înregistrat o creștere?

- Da, a crescut foarte mult nivelul concursului.

- Dumneavoastră, care aveți o experiență scenică și o experiență didactică remarcabile, ce ați sugera organizatorilor, pentru ca acest Festival-concurs să capete în greutate, mai ales că el tinde să devină din național, internațional ?

- Primirea la Slobozia este extraordinară, oamenii sunt nemaipomeniți, au făcut tot ce se poate să ne simțim bine, lucru pentru care le mulțumim din toată inima. Am simțit nevoia să fac această subliniere înainte de a vă răspunde la întrebări... Ce trebuie făcut? Publicitate poate mai multă, nu aici, local. Înaintea acestui concurs Ionel Perlea, poate că ar trebui să fie o etapă a liceelor de muzică, tot un concurs de lied. Copiii trebuie, deci, mult mai mult atrași în aceste activități. Munca în liceele de muzică lasă mult de dorit, în toată țara. M-am informat și văd cât de slab sunt pregătiți copiii: din păcate, profesorii nu se ocupă de ajuns și elevii lor vin în situația de admitere la Academia de Muzică foarte nepregătiți. Înainte sau cumva paralel – pentru că aici am văzut că aveți un liceu de muzică foarte frumos și condiții de muncă sunt – cred eu, antrenarea tinerilor de a da festivalului o anume vitalitate, perenitate.

FESTIVALUL SATULUI DE VACANȚĂ

În aceleași zile ale festivalului „Ionel Perlea”, în satul de vacanță „Hermes” a avut loc un alt festival – Concursul Național de călărie, etapa zonală de calificare pentru finala Campionatului României. Duminică, la aceeași oră, 10.00, și la Centrul Cultural și în Satul de Vacanță, festivitatea de premiere. E greu să fii și într-un loc și în altul. Domnul Alexandru Ilie mi-a oferit plăcuta misiune să fiu mesagerul unei invitații în Satul de Vacanță și, deopotrivă ghid pentru câteva clipe. Da, ați ghicit. Oaspeții erau artizanii Festivalului „Perlea”.

Ploua mărunț. Dar ploaia nu a fost un obstacol pentru cei care voiau să vadă cât mai mult și mai multe în Satul de Vacanță, ca să nu mai vorbesc de oboseala celor trei zile de deplasare și, se înțelege, de muncă. Nu-i ușor să concurezi, după cum nu-i ușor să fii nici în juriu! Nu-i ușor nici să dormi într-un hotel care nu-ți oferă condițiile de acasă, dar ca să nu se creadă că insinuăm și facem concurență neloială...

Intrăm în sat. Unul dintre tineri exclamă: „Doamne, ce spectacol!”. Dallasul, celelalte imagini din jur, fiecare, declanșau curiozitate. Cum? Când? De când? Cât? Cum a fost posibil?... Apoi caii... De ce apoi? Poate mai întâi caii...

Ploaia se întetșise. Domnul Alexandru Ilie îmi spusese că la 14.15 își va încheia zborul cu elicopterul, deci va putea să-și preia, ca să spun așa, oaspeții. Așa a fost. Și iată-ne în Dallas. Reporterul rămâne tot reporter, așa că:

- Ce spuneți, Doamna Severin, despre acest sat?

- Știam câte ceva de la televizor. Ceea ce văd îmi pare însă un miracol.

- Domnule Theodor Grigoriu ?

- Este magnific. Poate mai puțin acceptabil pentru artiști, dar asta este altceva...

- Maestre Dan Iordăchescu?

- Dallasul este o copie, dar pentru peisajul nostru este original. Este o oază de liniște, mai ales acum când stressul ne omoară pe toți. Îl felicit pe domnul pentru fantezia și pentru faptul că m-am întâmplat aici ca să mă bucur de viață, de muzica pe care o iubesc și de soția mea care-mi declanșează aceeași bucurie a iubirii. Și vă invit ca, în 4 iunie, cu prilejul celor 65 de ani pe care-i împlinesc, să urmăriți pe programul 2 TV o emisiune, în care, sper, să mă pot exprima, prin imagine și cuvânt, așa cum sunt. Îmi pare rău că în clipa aceea nu voi fi în țară, dar inima mea rămâne totdeauna aici.

- Domnule profesor Grigore Constantinescu, mi-ați mărturisit, înainte de a veni în Satul de Vacanță, că ați fost martorul începutului, văzând aceste locuri în forma lor incipientă de întruchipare, cum, de fapt, și Centrul Cultural de acum, ce poartă numele lui

Perlea, părea să se întruchipeze. Ce-mi puteți scrie pe banda magnetică a acestui reportofon?

- Am venit la prima ediție a Festivalului aici, în momentul în care Centrul Cultural "Ionel Perlea", cum se numește acum, era reprezentat doar de ziduri și de schele. Chiar de la prima ediție, am fost invitați în Satul de vacanță, cu primele lui construcții. Restaurantul și...vin acum și regăsesc un oraș. Un oraș de visare și fantezie. Ceva care, apropo de miracolul american, dovedește că acolo unde nu crezi că va crește ceva, înflorește o floare. Deci, din nimic se face ceva extraordinar. Cred că este una din caracteristicile românilor și anume aceea de a învinge paradoxurile. Și acest Sat de Vacanță este o victorie asupra paradoxului!

Ion Alecu,
"Hermes Press",
Nr. 146 din 24-26 mai 1995

Scurt istoric al Festivalului și Concursului de interpretare a liedului "Ionel Perlea"

În biroul domnului Șerban Codrin, directorul Centrului Cultural "Ionel Perlea", într-o după amiază de mai, ascultând un oratoriu de Johann Sebastian Bach. Pornind de la poezie (pe masă se afla un nou număr al revistei "Orion", pregătit pentru tipar) ; discuția aluneca firesc spre Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului "Ionel Perlea".

Rep: Mai întâi și întâi, pentru că nu se știe cu exactitate, sau poate că cineva a avut interesul să ascundă informația, cine a avut inițiativa organizării acestui festival ?

Șerban Codrin: În primăvara anului 1991 eram consilier în Inspectoratul pentru cultură Ialomița. Într-o ședință de consiliu am propus să dăm un premiu național pentru arta dirijoratului. Știam că fostul meu prieten din vremea studentiei, Grigore Constantinescu, este cadru universitar și coordonează un festival al tinerilor dirijori, numit "Competiția baghetelor". Am luat legătura cu Grigore Constantinescu și am pus la punct amănunțele. M-am deplasat apoi la Bacău, unde - în sala dineului, am fost martorul concertelor dirijate de studenți sau asistenți universitari. Făceam parte oficial din juriu. Primul laureat al premiului "Ionel Perlea" a fost Emil Marinescu, pe atunci asistent universitar al Academiei de Muzică din București. Au urmat apoi, an de an, ceilalți câștigători ai premiului instituit de noi.

Rep: Cum ați ajuns la acest festival al liedului?

Ș. Codrin: Mă întâlneam cu Grigore Constantinescu după atâția ani și am avut prilejul, la Bacău, să depănăm amintiri comune. Printre altele, am pomenit și un festival. Să fie un festival de cameră? Pentru violoniști? Pentru pianiști? Ori mai existau altele la fel în țară, ori nu existau posibilități tehnice în Slobozia. Propunerea a venit din ambele direcții: un festival de muzică și poezie, având ca invitați atât muzicieni cât și poeți. Simplificând lucrurile, am renunțat la invitarea poezilor, dar am făcut-o indirect, invitându-i prin poezia lor combinată cu muzica. Acesta este liedul, adică o poezie cântată cu acompaniament de pian.

Rep: Primul Festival și concurs a avut loc în anul imediat următor?

Ș. Codrin: Exact. În primele zile ale lunii mai 1992, Grigore Constantinescu a alcătuit juriul - cadre didactice de la academiile de muzică din București și Iași. Concurenții au fost studenți ai acestor academii. La propunerea mea, membrii juriului părăseau fotoliile în cea de-a doua parte a zilei de concurs și deveneau cântăreți, propunând câte un recital model de lieduri atât în fața propriilor studenți cât și a publicului. Liedul este forma muzicală cea mai dificilă, mai sensibilă, presupune din partea compozitorului și a interpreților (pianist și solist) o simbioză perfectă cu propunătorul inițial, poetul. Titanii muzicii romantice (Schubert, Schuman, Brahms, Ceaikovski, Mussorgsky, Hugo Wolf

Mahler, Liszt) sunt muzicieni poeți și au atins perfecțiunea în arta liedului. În muzica românească, George Enescu și Ionel Perlea au compus lieduri geniale. Dar nu numai ei.

Rep: Ce efect are acest festival și concurs asupra vieții muzicale românești? E un eveniment oarecare, de circumstanță, de prestigiu?

Ș. Codrin: După modul cum ați formulat întrebarea, bineînțeles că voi prefera să aduc elogii festivalului și concursului. Dar nu despre asta e vorba, să fim serioși. Concursul a creat o emulație printre muzicieni. Dorind să participe la întrecerea de la Slobozia, studenții descoperă nu numai frumusețea acestei forme muzicale, cât mai ales dificultățile interpretării ei. Bunii soliști de operă și de oratoriu trec prin cea mai sensibilă școală, sunt obligați la performanțe vocale și actoricești, la colaborare perfectă cu pianistul, dar și cu publicul. În lied se ascunde întreg ezoterismul muzical. Aici nu ai voie să greșești. Și apoi, profesorii! După o viață de muncă pe scenă sau pe podium, se văd obligați de a retrage colosalul la miniatură, păstrând însă forma gigantică a monumentelor numite operă sau oratoriu. Dar compozitorii? Dimitri Șostacovici are mai multe simfonii decât lieduri! Și asta spune ceva. Hugo Wolf a compus aproape numai lieduri, dar specialiștii îl consideră poate cel mai mare compozitor german.

Rep: Ne oprim puțin la ediția din acest an?

Ș. Codrin: Ne oprim. Festivalul a fost programat pentru zilele de 19, 20 și 21 mai. Vineri seara și sâmbata seara începând cu orele 18.00 se va desfășura concursul urmat de recitaluri. Gala laureaților va avea loc duminică, la ora 10.00. Spectacolele sunt găzduite de Sala de festivități a Centrului Cultural "Ionel Perlea". Intrarea e liberă. În fața publicului, pe care îl invităm și pe această cale și pentru care vă mulțumim, vor concura studenți de la academiile de muzică din Timișoara, Iași și București. Vor susține recitaluri câțiva dintre marii cântareți de muzică clasică ai țării, personalități de prestigiu – în același timp cadre universitare: Maria Slătinaru-Nistor, Dan Lordachescu, Adriana Severin, Steliana Calos, Bianca Manoleanu. Vor fi acompaniați de Remus Manoleanu, Tatiana Botezatu, pianiști concertiști de mare valoare. Mihai Vârtosu e specialist în arta acompanierii. Nu vor lipsi din program lieduri de Schuman, Mahler, Enescu, Mozart, Beethoven, Richard Strauss. Fiecare concurent are obligația să interpreteze în prima audiție un lied de Carmen Petra Basacopol. Compozitoarea, care va fi prezenta în juriu, a realizat un ciclu de trei lieduri, special pentru concursul de la Slobozia, ceea ce este o onoare, să recunoaștem. În concurs vor fi prezente, bineînțeles, liedurile lui Ionel Perlea. Și nu în cele din urmă, Bianca Manoleanu va prezenta, în primă audiție, lieduri de Theodor Grigoriu, personalitate muzicală, de asemenea invitată la festival.

Rep: Se poate un asemenea festival fără sponsori?

Ș. Codrin: Nu se poate. Costurile sunt subvenționate în mare parte de Ministerul Culturii și Consiliul Județean Ialomița. Și apoi, sponsorii: Ogradcom, Lactilrom, Ceres Smirna, Beta Tândărei, Vitipomicola Fetești, Fabrica de pâine Slobozia, Ulcom, firma Coca-Cola. Sunt sponsori deja anunțați la aceasta ora (luni, 15 mai), dar mulți vor apărea în ultima clipă. Tuturor, le mulțumim.

**Nicolae Tache,
Tribuna Ialomiței,
anul VI, Nr.724, 19 mai 1995**

Un Regal Muzical

Ce-a de-a patra ediție a Festivalului și concursului național de interpretare a liedului "Ionel Perlea", s-a încheiat duminică la Centrul Cultural, prin Gala laureaților. A fost un regal muzical. Și nu o spunem noi, nespecialiști în domeniu; o spun compozitori, critici muzicali și interpreți de frunte ai scenei românești, aflați în juriul concursului și pe podiumul Sălii de festivități a Centrului Cultural din Slobozia, în recitaluri memorabile.

Ne vom opri doar la recitalurile susținute de baritonul Dan Lordăchescu și soprana Maria Slătinaru-Nistor. Dan Lordachescu, prezent pentru prima oară la Slobozia, a impresionat auditoriul prin calitatea excepțională a repertoriului, ales din marii clasici ai

liedului și printr-o interpretare de zile mari. La rândul său, Dan Iordăchescu a fost impresionat de căldura și calitatea publicului slobozean. În paranteza fie spus, în cele trei zile de spectacole, iubitorii de muzică din Slobozia au umplut la refuz sala în care s-a desfășurat concursul, semn că atunci când este vorba de un act de cultură autentic, audiența este asigurată de la sine. Aflată pentru a doua oară la festival, soprana Maria Slătinaru-Nistor ne-a încântat încă o dată prin acuratețea excepțională a vocii și dificultatea pieselor, alese să delecteze și să sensibilizeze în aceeași măsură. Artista a promis că nu va lipsi nici la edițiile viitoare, ceea ce înseamnă că a îndrăgit pentru totdeauna Slobozia și oamenii săi.

Și fiindcă veni vorba de edițiile viitoare, să spunem că organizatorii (Inspectoratul pentru cultură Ialomița și Centrul Cultural "Ionel Perlea") preconizează să dea Festivalului și concursului o anvergură internațională. Ar fi un câștig pentru muzică dar în aceeași măsură pentru municipiul nostru.

N. Tache,
Tribuna Ialomiței,
Nr. 726, 26 mai 1995

**Ediția a V -a a Festivalului și Concurșului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
3 - 5 mai 1996**

Juriul concursului:

- Pompei Hărășteanu (Opera Națională București);
- Martha Joja, Adriana Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași);
- Ana Stan Slusar (Universitatea de Vest Timișoara);
- Mioara Cortez (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași);
- Bianca Luigia Manoleanu (Academia de Muzică București);
- Szilagyi Zsolt;
- Felicia Donceanu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România);
- Steliana Calos (Academia de Muzică București).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Felicia Donceanu („Eres”, „Ce grele sunt tăcerile”, „Inscripție pe o ușă”)

Laureatul Trofeului „Ionel Perlea”: tenorul Marius Brenciu

Premiul Special „Ionel Perlea” - Cristina Simionescu, Vicențiu Țăranu (ex-aequo)

Premiul „Ionel Perlea” - Violeta Paraschiv, Oana Claudia Gheorghe (ex-aequo), acordat de Fundația „Ionel Perlea”

Premii pentru acompaniament acordate de Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”:

Premiul pentru acompaniament „Doina Micu”- Gonul Abdula

Premiul pentru acompaniament „Bianca”- Cătălina Teican

Recitaluri:

3 mai

➤ **soprana Mioara Cortez, pianista Vasilica Stoiciu Frunză:** lucrări vocale de Antonio Vivaldi, Claude Debussy, Ottorino Respighi, Marțian Negrea, Doru Popovici.

4 mai

➤ **soprana Bianca Manoleanu, tenorul Szilagy Szolt, pianistul Remus Manoleanu:** Trei Cântece Japoneze de **Igor Stravinski**, Akahito, Mazataumi; **Dan Dediu:** „Wolfiana” op.59, pe versuri de Șerban Codrin; **Theodor Grigoriu:** din ciclul „Poeți și abisul timpului”, „Zbor deasupra valurilor” pe versuri de Mihai Eminescu; **Franz Schubert** – „Frühlingsglaube”, „Wohin!”, „Auf dem Wasser zu singen”, „Aufenthalt”, „Sei mir gegrusst”, „Mein!”; Duete: **Johannes Brahms** – „Deutsche Volkshider”, „Klange I”, „Klange II”; **Robert Schumann** – „Scmmerruh”; Felix Mendelshon Bartholdy – „Ich wollt meine Liebe ergosse sich”, „Abschiedslied der zugvogel”, „Herbstlied” „Meiglockhen und die Blumelein”, „Gruss”.

5 mai

➤ **basul Pompei Hărășteanu, pianista Martha Joja:** R. Schumann - ciclul „Dragoste de poet”

➤ **soprana Stanca Maria Bogdan, pianistul Mihai Vîrtosu** - lieduri

Se poate vorbi de un mic jubileu, atunci când o manifestare complexă, așa cum este Festivalul Național de Interpretare a Liedului Ionel Perlea, ajunge la a cincea ediție. Înseamnă că stabilitatea și continuitatea se îmbină fericit, validând o arhitectură culturală care, prin componentele sale, tinde la unicitate ca formulă și ca realizare.

Poate, la început, părea puțin „exotic” locul ales - Slobozia, ca și opțiunea muzicală pentru genul liedului. Argumentele inițiativei și-au avut locul în paginile de cronică, justificând pe de-o parte eforturile organizatorilor, iar pe de altă parte participările artistice. Cel mai important dintre argumente, privind relansarea unui gen muzical care era pe cale de a-și estompa existența, mi se pare tocmai această opțiune, căci liedul reprezintă o subtilă și convingătoare sinteză a muzicii și poeziei.

În istoria concursului, recent încheiata ediție a reunit cel mai mare număr de participanți cu microrecitaluri, reprezentând Academia de Arte Iași, Facultatea de Muzică a Universității de Vest din Timișoara, Academiiile de Muzică din Cluj și București. Un repertoriu divers, cu intenția de a investiga imensa literatură a genului, românească și universală, oferea concurenților multiple posibilități de a pune în practică voci, talente și studiu, experiențe pedagogice și evoluții interpretative.

Nu este o simplă vorbă câștigul de a participa la o astfel de întrecere artistică. În modul de selecție repertorială, de abordare stilistică și, nu în cele din urmă, de prezentare la exigențele concertante camerale, se conturează repere clare și necesare, nu întotdeauna familiare tinerilor muzicieni. Dacă modelele sunt destul de puține, informația și observația pot sluji de învățătură, proiectând viitoare performanțe.

Este și meritul tenorului Marius Brenciu, distins cu trofeul concursului pentru datele de excepție ale susținerii recitalului său ce prefigurează un nume de marcă al tinerei generații. Juriul a ales cu destulă dificultate laureații, căci nivelul general a fost bun și foarte bun. Revenind în competiție, soprana Cristina Simionescu, solistă a Operei Române din Iași, și-a adăugat premiul special, ex-aequo, cu bas baritonul Vicențiu Țăranu de la Academia bucureșteană, o veritabilă revelație. Tot pentru doi interpreți a fost destinată și distincția oferită de Fundația Culturală „Ionel Perlea”, subliniind meritele mezzo-sopranei Violeta Paraschiv (Iași) și sopranei Oana Claudia Gheorghe (București). Participările pianistice, atât de importante în muzica de cameră, au fost subliniate, de asemenea, cu Premiul Uniunii Criticilor Muzicali – pianista Abdula Gonul, asistentă la Academia de Muzică din București (Premiul „Doina Micu”) și pianista Cătălina Teican, studentă la același institut (Premiul „Bianca”).

Grigore Constantinescu,
„Maeștrii cântăreți”, Fețele Culturii,
Nr. 186, 13 mai 1996

**Ediția a VI -a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
9 – 11 mai 1997**

Juriul concursului:

- Pompeiu Hărășteanu (Opera Națională București);
- Martha Joja;
- Silvia Voinea;
- Adriana Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași);
- Bianca Luigia Manoleanu (Academia de Arte București);
- Alexandru Fărcaș (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj);
- Theodor Grigoriu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România);
- Nicolae Stan.

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Nicolae Coman („Sonnet”, „Ombres”, „Patrie”, „Steaua polară”)

Concurenți: Sânziana Buză Brăteanu, Matei Nicolescu, Aura Twarowska, Elena Dediu, Elena Zăiceanu, Rodica Ocheșeanu, Gabriela Cojoc Pepelea, Mihaela Telescu, Alexandru Petrovici.

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: soprana Gabriela Cojoc Pepelea

Premiul Special „Ionel Perlea” : Alexandru Petrovici

Premiul „Steliana Calos” acordat de Uniunea Criticilor „Mihail Jora”: soprana Rodica Ocheșeanu, Aura Twarowska (ex-aequo)

Premii pentru acompaniament:

Premiul pentru acompaniament „Doina Micu”: Cezara Petrescu

Premiul pentru acompaniament „Bianca”: Violeta Ștefănescu

Recitaluri:

9 mai:

➤ **soprana Bianca Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu:** lieduri de Schubert, Mendelsohn - Bartholdy, Brahms

10 mai:

➤ **soprana Mihaela Grăjdean, Vasilica Stoiciu Frunză:** lieduri de Fr. Schubert, G. Enescu, Hugo Wolf

11 mai:

➤ **tenorul Marius Brenciu, pianista Sena Ducariu:** lieduri de Schuman, ciclul „Dragoste de poet”

➤ **soprana Silvia Voinea, pianista Gonul Abdula:** R. Schumann, ciclul „Dragoste și viață de femeie”

Profesorul și muzicologul Grigore Constantinescu, președintele Uniunii Criticilor Muzicali „Mihail Jora” a avut fericita idee de a se gândi la promovarea liedului românesc și a organizat acest festival de primăvară, cu concursul profesorului Șerban Codrin, director al Centrului Cultural „Ionel Perlea”. Datorită tenacității lor, de pe scena Festivalului s-au lansat voci care fac astăzi o carieră strălucită în țară și peste hotare. Acest gen al liedului, în care școala românească a dat adevărate bijuterii, dacă ne-am gândi doar la ce ne-au lăsat Enescu și Jora, în care apar imbinat genialele versuri ale poezilor noștri cu un melos de o elevată fantezie, e readus la viață din nepăsarea și uitarea care ne pândesc.

În fiecare an, în repertoriul impus se află un lied de Perlea și al unui compozitor român de astăzi; acum el a fost un creator sensibil și delicat, așa zice un împătimit al poeziei, fie ea text sau sunet, care ne-a încântat cu liedurile sale. Candidații care s-au prezentat în concurs s-au situat la un nivel foarte înalt și juriul a avut dificultăți în a alege pe cei mai buni.

Am pledat pentru o cunoaștere reală și profundă a lui Ionel Perlea, compozitorul și marele șef de orchestră, a înregistrărilor lui de referință cu orchestra din Bamberg, a discurilor sale de operă, cu cei mai vestiți cântăreți ai veacului, activităților sale ca dirijor la „Scala” din Milano sau „Metropolitan Opera din New York”. Și asta pentru ca tână generație să nu treacă mâine pe lângă Centrul Cultural din Slobozia, întrebându-se „cine a fost acest personaj ?

**Theodor Grigoriu, președinte onorific al Fundației Ionel Perlea,
România liberă, vineri, 23 mai 1997**

**Ediția a VII -a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
30 aprilie – 3 mai 1998**

Juriul concursului:

- Adriana Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași);
- Corneliu Calistru (Opera Națională Română Iași);
- Ramona Eremia (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj);
- Ștefan Ronai (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj);
- Silvia Voinea (Opera Națională București);
- Mihaela Agachi (Opera Română București);
- Bianca Ligia Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Remus Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Cornelia Tăutu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Cornelia Tăutu („Poarta și zgomotul”, „Și dacă ramuri bat în geam”, „Timbru”)

Concurenți: Roată Lăcrămioara (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași), Mirela Zafiri (Opera Constanța), Oana Andreea Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași), Barac Alexandra (Universitatea Națională de Muzică București), Surlă Adriana (Universitatea de Arte Iași), Stanciu Elena (Filarmonica G. Enescu București), Ștefănescu Oana Claudia, Buză Sânziana, Călugărescu Rutana Gabriela, Vamvulescu Petru, Dima Nicoleta (Universitatea Națională de Muzică București), Rusu Johanna (Opera Română Iași), Hotensche Ioan, Stoica Cătălin (Universitatea Spiru Haret București)

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: soprana Oana Claudia Ștefănescu

Premiul I: Oana Andreea Severin

Premiul II - Ruxandra Barac

Premiul III - Mihaela Zăiceanu

Premiul „Steliana Calos” acordat de Uniunea Criticilor „Mihail Jora” – Rutana Gabriela Călugărescu

Premiul pentru acompaniament „Doina Micu”, Adriana Maier

Premiul pentru acompaniament „Bianca” – Nadia Sabău

Premiu special: basul Petru Gabriel Valvulescu (acordat de Uniunea Criticilor „Mihail Jora”)

Recitaluri:

1 mai:

➤ **soprana Bianca Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu:** lieduri de Ede Terenyi; Theodor Grigoriu („Dincolo de tăcere”, 9 haikai, Iisus); Joaquin Rodrigo: 10 cântece din ciclul *Doce canciones españolas*; Enrique Morera: L' oreneta; Xavier Montsalvatge: Canto negro, Ciquitita la Novia.

2 mai:

➤ **pianista Tatiana Botezatu** : lucrări de Fr. Chopin și Francis Poulenc
➤ **soprana Ramona Eremia, pianistul Ștefan Ronai:** lieduri de Richard Strauss și Gabriel Fauré, 3 piese de G. Enescu.

3 mai:

➤ **Gabriela Cojoc Pepelea**, laureata ediției 1997: lieduri de Wolf și Poulenc
➤ **soprana Ioana Benteoiu, pianista Vasilica Stoiciu Frunză:** lieduri de Leonard Dimitriu, trei melodii de George Enescu, Cornel Calistru, Pascal Benteoiu pe versuri de Eminescu, opusuri de Rodrigues, Morena, Montsalvatge, Brahms și Schumann.

Festivalul de Lied „Ionel Perlea”

La început de mai, s-a desfășurat la Slobozia ce-a de-a șaptea ediție a Festivalului și Concursului de lied „Ionel Perlea”, manifestare organizată de Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”, în colaborare cu Centrul Cultural „Ionel Perlea”, Inspectoratul pentru Cultură Ialomița. Un juriu prezidat de prof. univ. dr. Grigore Constantinescu, președintele Uniunii Jora, a audiat 15 concurenți sosiți din București, Iași, Cluj, care, în general, au încercat (și uneori au reușit) să demonstreze calitățile interpretative reale, expresivitate, sensibilitate și dorința de a da contur liedurilor abordate.

Creația românească a fost bogat reprezentată în festival, atât în programul concurenților, cât, mai ales, în cadrul recitalurilor susținute de profesioniste ale genului. Bianca Manoleanu (alături de pianistul Remus Manoleanu) a prezentat, în primă audiție, lieduri scrise de Theodor Grigoriu (și el membru al juriului), pe versurile unor haiku-uri semnate de Șerban Codrin și lieduri de Ede Terenyi; în recitalul final, Ioana Benteoiu (membră a juriului), în compania pianistei Vasilica Stoiciu Frunză, a optat pentru lieduri scrise de Leonard Dimitriu, alături de trei melodii de Enescu, un frumos lied de Cornel Calistru (membru al juriului) și lieduri de Pascal Benteoiu pe versuri de Eminescu.

Aceste miniaturi românești au fost prezentate împreună cu opusuri de Rodrigues, Morena, Montsalvatge, respectiv Brahms și Schuman. Ramona Eremia, acompaniată de pianistul Ștefan Ronai, a cântat lieduri de Strauss și Faure, dar și trei piese de Enescu. În recitalul său, laureata ediției din 1997, Gabriela Cojoc Pepelea, a optat pentru piese de Wolf și Poulenc.

Manifestarea a fost completată de vizita la Casa Memorială „Ionel Perlea” de la Ograda, renovată și regândită cu dragoste și probitate de către localnici.

**Anca Florea,
România liberă, joi, 14 mai 1998**

**Ediția a VIII -a a Festivalului și Concursului Național
de interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
7 – 9 mai 1999**

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Universitatea Națională de Muzică București);
- Ana Stan Slusar (Universitatea de Vest Timișoara);

- Bianca Luigia Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Remus Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Mihaela Agachi (Opera Română București);
- Dan Voiculescu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Vasile Spătărelu (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Dan Voiculescu („Descoperirea cheii”, „Orația de nuntă”, „Dezâmbălânzirea”)

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: soprana Irina Iordăchescu

Premii: Premiul I - Petru Vamvulescu, acordat de către Centrul Cultural „Ionel Perlea”

Premiul II - Anca Pârlog, acordat de către Centrul Cultural „Ionel Perlea”

Premiul III - Mirela Zafiri, acordat de Centrul Cultural „Ionel Perlea”- Ialomița

Premii acordate de Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora” :

Premiul pentru acompaniament „Doina Micu” - Ana Maria Ciornei

Premiul “Martha Joja” – Anca Pârlog și Mădălina Florescu

Premiul „Steliana Calos” pentru interpretare vocală – Adrian Sandu

Recitaluri:

7 mai:

➤ **soprana Ana Stan Slusar și pianista Lia Dobric:** piese de Tiberiu Brediceanu (*Cântă puiul cucului, Vai Bădiță, dragi ne-avem, Bagă Doamne luna-n nori, Știi tu bade ce mi-ai spus/ Tu te duci bade, sărace/ Când treci, bade, pe la noi/ S-a dus cucul de pe-aici/ Măi bădiță, copil prost /Voinicel cu părul creț/ Du-te dor cu Murășul/ Dragu mi-i mândro de tine/ Pe sub flori mă legănai/ Floricică de pe apă/ Doina Stăncuței*).

8 mai:

➤ **soprana Bianca Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu:**

J. Haydn: „She Never Told Her Love” (versuri W. Shakespeare), „A Pastoral Song”, „Sailors Song”, „Fidelity”, „The Spirit’s Song” (versuri Anne Hunter); Samuel Barber – ciclul „Hermit Songs” op.29: „At Saint Patrick’s Purgatory”, „Church Bell at night”, „St. Ita’s Vision”, „The Heavenly Banquet”, „The Crucifixion”, „Sea-Snatch”, „The Monk and His Cat”, „The Praises of God”.

➤ **mezzo-soprana Mihaela Agachi acompaniată la pian de Dan Voiculescu:**

Brahms: ciclul „Zigeunerlieder”; „O wust’s ich doch den Weg zuruck” op. 63 Nr.8, „Meine Liebe ist grun” op.63 Nr.5, „Die Mainacht” op 43 Nr.2, „Vergebliches Standchen” op. 84 Nr. 4, „Von ewiger Liebe” op. 43 Nr.1

9 mai

➤ **tenorul Florin Diaconescu (Opera Națională Română din București) acompaniat de pianista Vasilica Stoiciu Frunză:** Robert Schumann – Ciclul „Dragoste de poet”

**Ediția a IX -a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
4 – 7 mai 2000**

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Universitatea Națională de Muzică București);
- Bianca Luigia Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Remus Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);

- Mihaela Agachi (Opera Națională București);
- Dan Voiculescu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Ana Stan Slusar (Universitatea de Vest Timișoara);
- Ionel Voineag (Universitatea Națională de Muzică București);
- Adriana Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași);
- Theodor Grigoriu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Vasile Spătăreanu („Cinci poeme Tanka”)

Concurenți:

- Ciui Georgeta - Academia de Muzică „Gh. Dima”-Cluj, la pian Iulia Jurja
- Maier Corina - Universitatea Oradea, la pian Cornelia Fucec
- Maxim Mihaela - Opera Română Cluj, la pian Iulia Suci
- Păpară Grațian - Liceul de Muzică „Octav Băncilă” Iași
- Buciuman Natalia - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Iulia Giurgiu
- Dima Cezar - Universitatea de Arte „George Enescu” – Iași, la pian Cezara Petrescu
- Mazilu Daniela - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Mihai Vârtosu
- Petcu Maria - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Inna Oncescu
- Roata Lăcrămioara - Universitatea de Arte „G. Enescu” Iași, la pian Mihai Vârtosu
- Sâmboteanu Mihai - Universitatea de Vest Timișoara, la pian Aida Marc
- Luțescu Simonida - Universitatea Națională de Muzică București
- Țugui Diana Cătălina - Universitatea Națională de Muzică București
- Dan Popescu - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Gonul Abdula

Laureatul Trofeului „Ionel Perlea”: basul Mihai Sâmboteanu

Premiul I: Cezar Dima acordat de Centrul Cultural „Ionel Perlea”

Premiul II: Lăcrămioara Maria Roată

Premiul III: Simonida Luțescu

Premiul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO: Mihaela Maxim

Premiul pentru acompaniament „Doina Micu”: Iulia Giurgiu

Premiul „Martha Joja”: Dan Popescu și Gonul Abdula

Premiul „Steliana Calos”: Corina Maier

Recitaluri:

4 mai

➤ **soprana Adriana Mesteș**, prim solistă a Operei Naționale Române la pian **Adriana Maier**: *Integrala liedurilor de Frédéric Chopin*

5 mai

➤ **basul Gheorghe Roșu**, prof. univ. **Academia „Gh. Dima” Cluj**, la pian **Vasilica Stoiciu Frunză (Opera Română din Iași)**: *Integrala liedurilor Franz Schubert pe versuri de Goethe*.

6 mai

➤ **soprana Irina Iordăchescu**, la pian **Anca Sonea**
 ➤ **soprana Bianca Manoleanu**, **mezzo-soprana Olga Csorvasy**, **tenorul Ionel Voineag**, **bas-baritonul Ștefan Popov**, la pian **Remus Manoleanu și Gonul Abdula**: „Liebeslieder Walzer” de J. Brahms.

În data de 6 mai, la Casa Memorială „Ionel Perlea” din Ograda s-a desfășurat un colocviu de muzicologie: „Ionel Perlea – omul, dirijorul, compozitorul”. Alături de personalitățile prezente la festival în calitate de membri ai juriului și soliști în recital, la Ograda au fost prezenți criticul literar Vasile Râpeanu și compozitorul Dumitru Capoianu, care i-au fost alături lui Ionel Perlea în anul 1969, cu prilejul ultimei vizite în România. Cu acest prilej a avut loc și lansarea cărții „Ionel Perlea – Destinul unui mare muzician român” de Theodor Grigoriu și Mihaela Marinescu

La împlinirea unui veac de la nașterea marelui dirijor Ionel Perlea, se desfășoară la Slobozia, municipiul în preajma căruia se află casa natală a artistului, va fi dezvelită statuia lui Ionel Perlea, realizată special de către sculptorul Deacu Ialomița, emblemă a gloriei muzicale de care se bucură memoria muzicianului. La Centrul Cultural UNESCO Ionel Perlea va avea loc, de asemenea, un simpozion dedicat personalității artistului, va fi lansat discul editat de Electrecord cu înregistrări de referință ale dirijorului-Rapsodia română de Enescu, Suita din baletul Spărgătorul de nuci de Ceaikovski, Simfonia a-V-a de Beethoven, volumul Destinul unui mare muzician român de Mihaela Marinescu și Theodor Grigoriu, se va prezenta un concert cu lucrări ale compozitorului-lieduri, Simfonia concertanta pentru vioară și orchestră în interpretarea sopranei Liana Podlovski și violonistul Daniel Podlovski. Menționăm că, sub patronajul Centrului Cultural, Inspectoratului pentru Cultură și Uniunii Criticilor Muzicali, în fiecare an are loc la Slobozia, din 1991, Concursul național de interpretare a liedului, semn de omagiu și perpetuare a memoriei unuia dintre muzicienii care au dus faima artei românești în întreaga lume.

**Grigore Constantinescu,
Cronica Română, miercuri 13 decembrie 2000**

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la nașterea marelui artist Ionel Perlea, Centrul Cultural „Ionel Perlea”, Fundația „Ionel Perlea”, Consiliul Județean Ialomița, au inițiat un amplu program cultural, Centenarul Ionel Perlea 2000.

Pe lângă amplasarea statuii compozitorului și dirijorului Ionel Perlea în fața instituției ce-i poartă numele și stagiunea de concerte „2000 - Anul muzical Ionel Perlea”, o direcție importantă a acestui program a fost Festivalul și Concursul național de interpretare a liedului „Ionel Perlea”, ediția a IX-a (Slobozia, 4-6 mai 2000), organizat sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO în colaborare cu Uniunea Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali „Mihail Jora”.

Concursul și-a propus să stimuleze interesul tinerilor pentru repertoriul de lieduri, să dezvolte la aceștia spiritul de competiție și de autoevaluare, să descopere, să încurajeze, să valorifice talentele din acest domeniu, să îmbogățească repertoriul național de lieduri cu creații originale, evidențiind, totodată, arta interpretativă a pianiștilor.

Premiul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO a fost acordat sopranei Mihaela Maxim.

Clubul UNESCO „Cavalerii Daciei” prin generoasa președintă, doamna Paula Ciuclea, a acordat trei premii: tenorului Cezar Dima, sopranei Lăcrămioara Maria Roată și sopranei Mihaela Maxim (care a primit un premiu constând în participarea la un festival muzical internațional în Argos-Grecia).

**Daniela Popescu,
Curier - Buletin al Comisiei Naționale a
României pentru UNESCO - 1 (4)/2000**

În anul 2000, cu prilejul CENTENARULUI IONEL PERLEA, în fața clădirii Centrului Cultural UNESCO „Ionel Perlea”, cu sprijinul financiar al Consiliului Județean Ialomița, s-a realizat statuia lui Ionel Perlea, lucrare în bronz semnată de sculptorul Alexandru Deac.

„A ridica o statuie într-un oraș înseamnă că inimile oamenilor lui se unesc într-o singură voință, edificatoare, cu dorința ca dragostea și admirația lor să treacă peste secole!

Fapta în sine ne copleșește și de aceea am impresia că în orașul Slobozia sună un ceas al istoriei.

Un mare spirit al poporului român, Ionel Perlea, va străjui această urbe, capitală a câmpiei românești, conferindu-i alură și mândrie.

Ea va deveni simbol al Sloboziei prezente și viitoare, ca o dovadă că în apriga trudă cu brazdele pământului se aude și muzica speranței într-o viață mai bună a unei naturi conștiente de valoarea sa.

Maestrului care a făurit cu atâta talent și dăruire chipul în bronz al lui Ionel Perlea, sculptorului Alexandru Deac, mulțumirile noastre și ale generațiilor ce vor veni după noi.”

Theodor Grigoriu, 2000

**Ediția a X -a a Festivalului și Concursului Național
de interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
4 – 6 mai 2001**

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Universitatea Națională de Muzică București);
- Bianca Luigia Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Remus Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București);
- Mihaela Agachi (Opera Națională București);
- Ana Stan Slusar (Universitatea de Vest Timișoara);
- Adriana Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași);
- Theodor Grigoriu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România).

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Teodor Grigoriu (11 Haikai)

Concurenți: Radu Cristina Ioana, Ranghilof Monica, Radu Nicoleta, Cristina Radu, Cristina Toader, Cătălina Țugui, Popa Anda, Oprea Codruța, Diaconu Mirela, Atanasova Vidinova Amelia, Roxana Constantinescu, Daniela Caraman (Academia de Muzică București), Teodora Gheorghiu (Academia de Muzică „Gh. Dima” – Cluj), Patacă Iasmina, Cornelia Oncioi, Ioana Iuga (Universitatea de Vest Timișoara), Oana Andreea Severin (Academia de Arte „George Enescu” Iași).

Pianiști: prof. univ. Ghizela Tulvan, Alexandru Petrovici, lector univ. Doina Profir, asist. univ. Silvana Cîrdu, Verona Maier, prof. conf. Tatiana Moroșanu, asist. Violeta Ștefănescu, Lucian Ghețu, Vasilica Stoiciu Frunză

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: soprana Cătălina Țugui

Premiul I - Cornelia Oncioi

Premiul II - Roxana Constantinescu

Premiul III - Cristina Toader,

Mentiune - Cristina Radu, Ioana Mia Iuga

Premii pentru acompaniament

Premiul „Martha Joja” pentru stil cameral: Teodora Gheorghiu și Lucian Ghețu

Premiul „Steliana Calos” pentru interpretare vocală - Oana Andreea Severin

Premiul pentru acompaniament „Doina Micu” - Alexandru Petrovici

Premiul pentru acompaniament „Bianca” - Silvana Cîrdu

Recitaluri:

4 mai:

- **soprana Adriana Mesteș, la pian Adriana Maier**

Versiuni paralele în ciclurile vocal-instrumentale: Frauenliebe de C. Loewe și R. Schumann, pe versuri de Adalbert von Chamisso;

- **tenorul Cezar Dima, la pian Cezara Petrescu**

Haiku de Theodor Grigoriu și Igor Stravinski;

5 mai:

- **Cvartetul studenților Universității Naționale de Muzică București – Ionel Perlea** „Cvartet de coarde” op.10, compoziție cu care Ionel Perlea a obținut în anul 1926 Premiul I la Concursul de Compoziție „G. Enescu” la Casa Memorială „Ionel Perlea” din Ograda;

- **soprana Bianca-Luigia Manoleanu, la pian Remus Manoleanu, Florin Diaconescu, la pian Vasilica Stoiciu- Frunză:** Dialog secol XIX – secol XX: Lieduri de

Fr. Schubert și O. Messiaen, Liderkreis op.24 de R. Schumann, Cântece de Mihail Jora;

6 mai:

- **mezzo-soprana Claudia Codreanu Mihalcea, baritonul Vicențiu Țăranu, la pian Inna Oncescu:** lieduri de Ionel Perlea și Felicia Donceanu;

Zilele trecute, s-a încheiat a X-a ediție a Festivalului și Concursului Național de Interpretare a Liedului "Ionel Perlea". Festivalul a avut loc într-un oraș mai puțin răsfățat de manifestările culturale de anvergură - Slobozia, învingând astfel și o prejudecată, aceea a găzduirii festivalurilor, concursurilor etc. in orasele mari. Slobozia este legată de destinul marelui dirijor și compozitor, născut in Ograda - Ialomița, acum 100 de ani. "Mulți mi-au spus că această ediție aniversară (marchează și împlinirea unui secol de la nașterea marelui dirijor și compozitor Ionel Perlea) a fost cea mai valoroasă de până acum. Cât suntem pe o pantă ascendentă, totul e bine. Trebuie sa spun ca România este o țară care aici, în domeniul muzical, nu a sărăcit! Dacă am ști să ne folosim resursele pe care le avem in domeniul artistic, ar fi mult mai bine...", a declarat pentru "Formula AS" prof. dr. Grigore Constantinescu, președintele Uniunii Criticilor, Redactorilor si Realizatorilor Muzicali "Mihail Jora".

Una dintre surprizele acestei ediții reușite a fost interpretarea, in prima auditiție, a Integralei liedurilor de Enescu, pe versurile poetei Carmen Sylva, nu altcineva decât Regina Elisabeta a României, cea care l-a înconjurat pe muzician cu toată afecțiunea și grija ei, primindu-l deseori la Peleş. Cincisprezece tineri talentați au concurat pentru cucerirea Trofeului Festivalului și a premiilor, participarea însăși fiind pentru toți o experiență profesională însemnată. Trei dintre premiile speciale poartă numele unor personalități muzicale, de ale căror talent, distincție sau discreție ne amintim: Martha Joja, Doina Micu, Steliana Calos. Trofeul si Medalia "Ionel Perlea" au revenit sopranei Cătălina Țugui. Printre laureați se numără mezzosoprana Roxana Constantinescu și pianistul Alexandru Petrovici.

Un câștig al actualei ediții a fost participarea TVR, care urmează exemplul Radioului, mereu prezent la evenimentele culturale. Sperăm că încet-încet muzica clasică își va găsi locul dorit și pe postul național TV.

Organizatorii acestei ediții a Festivalului și Concursului "Ionel Perlea" sunt Uniunea "Jora", Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea" si Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu - Ialomița. Felicitări!

**Claudiu Ionescu,
Formula As, nr. 465/21-28 mai 2001**

Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”, la a X-a ediție

Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea”, Consiliul Județean Ialomița și Uniunea Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali „Mihail Jora” organizează Festivalul și Concursul Național de Interpretare a liedului „Ionel Perlea”, ediția a X-a – omagială. Festivalul se va desfășura în perioada 4 – 6 mai 2001 și se va bucura și acum de patronajul UNESCO. De-a lungul celor 9 ani, Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului a cunoscut momente de glorie prin amploare și prin numele soliștilor în recital. La fiecare ediție s-au prezentat tineri care au dovedit reale calități interpretative, lansându-se ulterior în circuitul vieții muzicale naționale și internaționale. Printre ei se numără Claudia Codreanu, Camelia Munteanu, Oana Andra Ulieru, Marius Brenciu, Gabriela Cojoc Pepelea, Oana Claudia Ștefănescu, Irina Lordăchescu, Mihai Sâmboteanu.

Membrii juriului, personalități de marcă ale vieții muzicale românești, pe lângă atribuțiunile de apreciere a talentului și performanțelor tinerilor, vor susține și recitaluri.

La această ediție aniversară, ne vom bucura de recitaluri vocal instrumentale susținute de soprana Adriana Mesteș, pianista Adriana Mayer, tenorul Cezar Dima, pianista Cezara Petrescu, cvartetul de coarde al studenților Universității de Muzică București, soprana Bianca Manoleanu și pianistul Remus Manoleanu, tenorul Florin Diaconescu, pianista Vasilica Stoiciu Frunză, mezzo-soprana Claudia Codreanu și pianista Inna Oncescu, baritonul Vicențiu Țăranu. În repertoriu sunt incluse lieduri de Robert Schumann, Igor Stravinski, Franz Schubert, Olivier Messiaen, Mihail Jora, Felicia Donceanu, George Enescu, Theodor Grigoriu. Trebuie să amintim în programul festivalului de vizita la Casa Memorială „Ionel Perlea” din Ograda, unde cvartetul studentesc va susține un recital în cea de-a doua zi de festival.

Liedurile obligatorii pentru această ediție aparțin compozitorului Theodor Grigoriu, pe versuri de Șerban Codrin (11 haikai).

Fiind o ediție omagială prin amploare și prezența personalităților vieții muzicale, a doamnei Aurelia Stoian Perlea, nepoata marelui muzician, a Televiziunii Române, Radiodifuziunii, presei locale, dorim să oferim prestigiu și recunoaștere acestei manifestări.

Vă așteptăm la Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița, în sala de spectacole, începând de vineri, 4 mai, orele 16.00, până duminică, 6 mai 2001.

Nicolae Tache,
Tribuna Ialomiței, 27 aprilie 2001

Ediția a XI -a a Festivalului și Concursului Național de interpretare a Liedului „Ionel Perlea”, 10 – 12 mai 2002

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Universitatea Națională de Muzică București)
- Bianca Luigia Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Remus Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Mihaela Agachi (Opera Națională București)
- Ana Stan Slusar (Universitatea de Vest Timișoara)
- Ada Burlui (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași)
- Dumitru Capoianu (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România)

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Dumitru Capoianu („Amurg”, „Întrebare”, „Plouă”, „Vin țigăncile”);

Concurenți:

Iuga Ioana Mia (Universitatea de Vest Timișoara), la pian prep. Makedonka Pop Nikolova, Robu Claudia, Damian Ioana, Hotensche Ioan, Someșan Marian, Angheluță Corina, Chera Laura, Bottez Alina Monica (Universitatea Națională de Muzică București), Munteanu Geanina (Filarmonica „George Enescu” București), Pap Diana Iulia (Opera Română Timișoara), Nicolaica Lidia (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași, Caraman Daniela (Radiodifuziunea Română).

La pian: Alexandru Petrovici, Mirela Crăciun, Silvia Totan, Mădălina Marinescu, Despina Carabella Oproiu, Costea Marcela, Vasilica Stoiciu Frunză.

Laureata Trofeului „Ionel Perlea”: soprana Laura Chera (acordat de Direcția pentru Cultură Ialomița)

Premiul I - Alina Bottez

Premiul II ex aequo - Geanina Munteanu și Ioan Hotensche (premiu acordat de Comisia Națională a României pentru UNESCO)

Premiul III ex-aequo – Daniela Caraman și Claudia Robu

Premiul „Martha Joja” pentru stil cameral – Pop Nicolova Makedonka

Premiul „Steliana Calos pentru interpretare vocală” – Lidia Nicolaica

Premiul pentru acompaniament pianistic „Doina Micu” – Mirela Crăciun

Premiul Fundației „Ionel Perlea” – Marian Someșan

Recitaluri:

10 mai:

➤ **soprana Ada Burlui, la pian Vasilica Stoiciu – Frunză**

Melodii de Georges Bizet – Pastel; Chanson d’ avril; Vieille chanson; Rêve de la Bien-aimeé; Serenade; La chanson du fou; Douce mer, Apres l’hiver, Chant d’ amour; Le Matin;

➤ **mezzo-soprana Mihaela Agachi, la pian Dan Voiculescu:** *Melodii franceze de dragoste, secolul XX;* **C. Debussy**- Chanson de Bilitis (la flute de Pan; la Chevelure; le tombeau des Naiades); **G. Fauré** – Apres un rêve, Notre Amour; **H. Duparc** – L’invitation au voyage, Chanson triste; **F. Poulenc** – Les chemins de l’amour.

11 mai:

➤ **soprana Bianca Manoleanu, la pian Remus Manoleanu:** lieduri de Grieg, romanțe de Verdi și Rachmaninov, melodii de Poulenc;

➤ **basul Pompeiu Hărășteanu, la pian Tatiana Moroșanu:** cântece de Kabalevski pe versuri de W. Shakespeare;

12 mai:

➤ **soprana Diana Țugui (laureata Trofeului „Ionel Perlea”, ediția 2001) la pian Mădălina Florescu:** **G. Faure** – Notre amour; **H. Duparc** – Chanson triste; **O. Messiaen** – La fiancée perdue; **J. Massenet** – Oh! Si le fleur avoient des yeux; **Maurice Desrez** - Si vous n’ avez rien a me dire; **C. Debussy** – Romance; **Jacques de Menasce** – Deux lettres d’ enfants

➤ **mezzo-soprana Claudia Codreanu, la pian Inna Oncescu:** Lieduri spaniole de **Hugo Wolf:** Sie Blasen zum Abmarsch; Die ihr schwebet um diese Palmen; Herr was tragt der Boden hier; In dem Schatten meiner Locken; Bedeckt mich mit Blumen; Sagt, sendihr es feiner Herr; Mogen alle bosen Zungen; Bitt ihm O Mutter; Kopfchen, Kopfchen; Wehe dir; Geh, Geliebter, geh.

Theodor Grigoriu: 7 Haikai; Dincolo de tăcere; Drum cu păsări (versuri Șerban Codrin).

Un festival cu tradiție onorat de mari cântăreți

De mai bine de un deceniu, în fiecare început de mai, orașul Slobozia devine, pentru trei zile, gazda primitoare a Festivalului și Concursului Național de interpretare a liedului ce poartă numele renumitului muzician Ionel Perlea, fiu al acelor meleaguri, omagiat astfel prin cântul unor personalități ale scenelor noastre, dar și prin participarea tinerilor aflați la început de drum într-o carieră dificilă, dar încărcată de satisfacții artistice.

Ajunsă la cea de-a XI-a ediție, manifestarea s-a desfășurat, și anul acesta, la Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea” care, în colaborare cu Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Ialomița și Uniunea Criticilor Muzicali, a oferit publicului într-o ambianță extrem de plăcută, prilejul de a urmări evoluția celor 13 candidați, dar și recitalurile susținute de câțiva membrii ai juriului care au încântat prin frumusețea repertoriului și elevația tălmăcirii unor lieduri, în general mai puțin cunoscute, adevărate lecții de stil și interpretare binevenite pentru tinerii aflați în competiție.

Prima seară a oferit surpriza întâlnirii cu Ada Burlui, șefa catedrei de canto a Universității de Muzică Iași, soprană care, în compania pianistei Vasilica Stoiciu-Frunză, a cucerit prin calitatea glasului, dar și prin rafinamentul cu care a abordat Melodiile de Bizet, conferindu-le farmec, sensibilitate și relief într-un stil specific muzicii romantice franceze.

Rămânând în această lume atât de specială, mezzosoprana Mihaela Agachi, solistă a Operei Naționale din București, a propus un program de melodii franceze decupate din creația unor celebri compozitori ai începutului de secol XX – Debussy, Faure, Duparc, Poulenc, abordate cu binecunoscuta sa știință de a înveșmânta linia melodică în culori și nuanțe cu infinite sensuri și semnificații; la pian, un adevărat exeget al poeziei sunetelor, compozitorul Dan Voiculescu.

Sâmbătă seara am avut prilejul să reascultăm lieduri de Grieg, melodii de Poulenc, precum și romane de Rahmaninov, dar și miniaturi vocale de Verdi, prea puțin cunoscute, și, de aceea, cu atât mai atractive, protagoniști fiind soprana Bianca Manoleanu și pianistul Remus Manoleanu, muzicieni cu vastă experiență în domeniu, asemenea basului Pompeiu Hărășteanu care, alături de pianista Tatiana Moroșanu, a încântat prin interpretarea unor piese compuse de Kabalevski pe versuri de Shakespeare, încărcate de melancolie, delicatețe și poezie, conturând o atmosferă de un lirism aparte.

Matineul duminical a readus pe coordonatele muzicii lui Hugo Wolf, finețea unui discurs sonor elevat și elegant, punctat de accente dramatice sau exuberante, de tristețe sau cochetărie, trăiri reliefate cu inteligență de către mezzo-soprana Claudia Codreanu care, acompaniată la pian de Inna Oncescu, a prezentat apoi, în primă audiție absolută, ciclul de Șapte Haikai compuse de Theodor Grigoriu pe versurile semnate de Șerban Codrin (cei doi autori au primit ulterior diploma de excelență a festivalului). Printr-o frumoasă coincidență, protagonista, afirmată pregnant în viața muzicală internațională, a fost....laureata ediției inaugurale a Concursului Perlea, confirmând astfel faptul că, în general, câștigătorii anilor trecuți au fost, cu adevărat, talentați, devenind apoi soliști cu o carieră importantă.

În acest sens se cuvin amintiți și tenorul Marius Brenciu, dar și mezzosoprana Oana Andra sau sopranele Stanca Bogdan, Ana Camelia Ștefănescu, Irina Iordăchescu. Prin tradiție, în concertul de închidere a festivalului, deținătorul trofeului din anul precedent susține un recital astfel încât, de această dată, am ascultat-o pe soprana Diana Țugu care, colaborând cu pianista Mădălina Florescu, a optat pentru un program de muzică franceză care la această ediție a fost la mare preț.

După două zile de concurs, juriul a ales câțiva tineri pe care majoritatea membrilor i-a considerat demni de a fi laureați; de fapt, 10 din cei 13 candidați au primit premii, deși nivelul ultimilor 3 a fost sensibil egal cu al celor mai norocoși (să o menționăm, spre exemplu, în acest sens, pe Diana Pap de la Opera din Timișoara, ceea ce, în fond, dovedește nivelul ridicat al tinerilor înscriși în concurs, dar și...dramul de noroc pe care unii încă îl mai așteaptă.....

Trofeul Ionel Perlea (oferit de Ministerul Culturii) a revenit sopranei Laura Chera, premiul I (acordat de Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea”), sopranei Alina Botez,

ambele fiind studente la Universitatea Națională de Muzică București, clasa prof. univ. Maria Slătinaru Nistor, asemenea sopranei Makedonka Pop Nikolova (care a împărțit Premiul „Martha Joja” cu Ioana Mia Iuga de la Universitatea de Vest Timișoara) și sopranei Claudia Robu (Premiul III ex-aequo cu Daniela Caraman de la Radiodifuziune Română).

Premiul II acordat de UNESCO, a revenit, ex-aequo, unor tineri care, concurând și în anii precedenți, de această dată au convins juriul și spectatorii de progresele și acumulările calitative realizate în acest răstimp- dacă mezzosoprana Geanina Munteanu este deja angajată la Filarmonica bucureșteană (desfășurând o susținută activitate solistică atât în muzica de cameră, cât și în genurile vocal-simfonice), baritonul Ioan Hotensche este încă student la Universitatea Națională, dar datele sale naturale, seriozitatea și dorința de a convinge prin căldura glasului și sinceritatea interpretării au fost deja remarcate.

Premiul „Doina Micu”, acordat pentru cel mai bun pianist din concurs, a revenit Mirelei Crăciun, preparator la Universitatea de Vest Timișoara, dar se cuvin laude tuturor pianiștilor care au susținut evoluția candidaților – Marcela Costea, Vasilica Stoiciu Frunză, Alexandru Petrovici, Despina Carabella Oproiu, Silvia Totan, Mădălina Marinescu.

Trebuie menționat faptul că, anul acesta, piesele impuse în concurs au fost alese din creația compozitorului Dumitru Capoianu (majoritatea candidaților optând pentru liedul „Vin Țigăncile”, pe care astfel i-am ascultat, asemenea autorului, în cel puțin zece variante interpretative), dar și vizita tradițională la Casa Memorială Ograda, prilej cu care a fost prezentat filmul-portret dedicat muzicianului de către redactorul TVR Ivona Cristescu, printre spectatori aflându-se și nepoata maestrului omagiat.

**Anca Florea,
România Liberă, 17 mai 2002**

Pentru arta muzicală românească a secolului XX, personalitatea lui Ionel Perlea reprezintă o culme strălucitoare a faimei internaționale. Ivit în plinul soarelui câmpiei dunărene, artistul și-a desăvârșit vocația prin muncă și iubire, transformându-se într-un simbol pentru cei care au avut șansa să-l cunoască, să-l admire și să-i urmeze pilda. Numeroasele sale realizări fac obiectul unor studii întreprinse de către istoriografi, muzicologi și compozitori, de-abia în ultimele decenii. Încercăm astfel să recuperăm faptul că, spre sfârșitul vieții sale, Ionel Perlea a fost, în mod dureros, despărțit de patrie.

Numele său, acum reîntors aureolat de glorie, Ionel Perlea a devenit, începând cu Slobozia, un artist onorat și omagiat de către cei ce au primit darul creației sale componistice și dirijorale. La Slobozia există deja numeroase inițiative destinate a demonstra că locul de pelerinaj își merită atenția din partea tuturor românilor și, de ce nu, a tuturor celor care doresc să cunoască arta și spiritualitatea poporului nostru. Casa memorială, Centrul Cultural UNESCO “Ionel Perlea”, monumentul ridicat în memoria artistului, Concursul și Festivalul Național de Interpretare a Liedului “Ionel Perlea”, aflat la cea de a XI-a ediție, sunt astfel de semne.

Pentru marii oameni ai țării, pentru cei care i-au înfrumusețat peisajul cu rosturile măiestriei, nu există altă recompensă, altă manifestare de recunoștință decât dragostea noastră. Ivit din iubire, din dorința perpetuării unui model de excepție, Festivalul și Concursul aduc la Slobozia, în fiecare primăvară, maeștri, interpreți, pedagogi din principalele centre universitare, dar și tineri care de-abia își încep drumul în artă. Un eveniment unicat pe harta muzicală a României, Festivalul și Concursul Național “Ionel Perlea” adaugă la cununa județului Ialomița însemnele nestematelor sonore, ale vibrației sentimentului și frumuseții creației muzicale.

**Președintele juriului, prof. univ.dr. Grigore Constantinescu
Președintele Uniunii Criticilor Muzicali**

**Ediția a XII -a a Festivalului și Concursului Național
de interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
9 – 11 mai 2003**

Juriul concursului:

- Claudia Codreanu
- Bianca Luigia Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Remus Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Florența Marinescu (Universitatea Ovidius Constanța)
- Ionel Voineag (Universitatea Națională de Muzică București)
- Adriana Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași)
- Teodora Ciucur (Universitatea de Vest Timișoara)

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Livia Teodorescu Ciocănea („Niciodată toamna”, „Evangheliile toamnei”, „Toamna”)

Concurenți:

- Ciocoiu Iuliana Maria -Universitatea De Vest Timișoara, la pian asist. univ. Silvana Cîrdu
- Novac Violina - Academia “Gheorghe Dima” – Cluj – absolvent, la pian Sena Ducariu
- Baciu Otilia Marta Universitatea de Arte “George Enescu” – Iași, la pian lect. Univ. drd. Tatiana Pocinoc
- Săraru Petrică Răzvan - Universitatea Națională de Muzică București, la pian lect. drd. Andreiana Roșca
- Damian Ioana - Universitatea Națională de Muzică București, la pian conf. drd. Mădălina Marinescu
- Gheorghe Maria Mădălina - Universitatea Națională de Muzică București, la pian lect. univ. drd. Andreiana Roșca
- Gavrilescu Daiana Cristina - Universitatea Națională De Muzică București – absolvent, la pian lect. univ. drd. Andreiana Roșca

Trofeul și Medalia “ Ionel Perlea”” – Răzvan Săraru acordat de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Ialomița

Premiul I –Violina Novac acordat de Centrul Cultural UNESCO “Ionel Perlea”

Premiul II – Gheorghe Mădălina acordat de Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea”

Premiul III – Ioana Damian acordat de Comisia Națională a României pentru UNESCO

Premiul “Martha Joja” pentru stil cameral acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora” - Iuliana Ciocoiu

Premiul “Steliana Calos” pentru interpretare vocală acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”- Otilia Marta Baciu

Premiul “Doina Micu” pentru acompaniament pianistic - Daiana Cristina Gavrilescu acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”

Premiul pentru cea mai bună interpretare a piesei românești compusă de Livia Teodorescu Ciocănea - Baciu, Otilia Marta

Recitaluri:

9 mai:

➤ **Claudia Codreanu – mezzo-soprană, Vicențiu Țăranu – bariton, Inna Oncescu – pian**

Gustav Mahler - Ciclul Des Knaben Wunderhorn: Der Schildwache Nachtlied; Verlor'ne Muh'; Trost im Unglück; Wer hat dies Liedlein erdacht ?; Das irdische Leben; Des Antonius von Padua Fischpredigt; Rheinlegendhen; Lob des hohen Verstandes; Lied des Verflögten în Turn; Wo die schonen Trompeten blasen ?; Revelge; Tambourg'sell;

10 mai:

➤ **Florența Marinescu – soprană; Daniel Sărăcescu - pian:**

Maurice Ravel - Cinq Melodies populaires greques

Richard Strauss – Morgen; Ach lieb, ich muss nun scheiden...; Zueignung

Alban Berg - Im Zimmer

A. D. Volpe - Ici-bas

Fr. Poulenc - Quelle aventure !; Violon

Jean Francaix -Cinque poemes

Fr. Poulenc - Les chemins de l'amour

➤ **Bianca Luigia Manoleanu – soprană; Remus Manoleanu – pian:**

Claude Debussy - Cinci melodii după Paul Bourget (Beau soir; Romance; Les cloches; Paysage sentimental; Voici que le printemps);

Jules Massenet - Devant l'infini (Émile Troillet); Élégie (Louis Gallet); Je t'aime! (Suzanne Bozzani); Nuit d'Espagne (Luis Gallet); L'improvisateur (Luis Gallet);

Fernand Obradous - Al Amor (Cristóbal de Castillejo – sec. XVII); Con amores, la mi madre... (Juan Anchieta – sec. XV); Del cabello más sutil (cântec popular);

H. Villa.Lobos: Din ciclul Floresta do Amazonas (Dora Vasconcellos);

Melodia Sentimental Canção do Amor; Modinha (Manduca Piá);

11 mai:

➤ **Laura Chera , soprană (marele premiu ediția XI, 2002); Vittorio Albini – pian**

A. Dvorak : ciclul Ciganske Melodie op. 55 (Ma pisen zas mi laskou zni; Kdyz mne stara matka spivat ucivala; A les je tychny kolem kol; Balada Krale Matyase; Dve Pisne na lidove texty; V narodnim tonu);

➤ **Teodora Ciucur – soprana: Sorin Dogaru – pian:**

A. Alabiev - Die Nachtigall; **Fr. Schubert** - Das Wandern (Die Liebe; Serenada); **H.**

Berlioz : Villanelle (din ciclul Les Nutis d'ete); Le spectre de la rose (din ciclul Les Nutis d'ete); **Fr. Chopin** - Fantasie; **Fr. Liszt** - O Lieb' so lang du Liebe kannst; **P. Mascagni**

- Pena d'amore; **S. Rachmaninov** - Ne noi crasavița; **Ignacio Fernandez; Esperon**

“Tata Nacho” – Intima; **G. Gershwin** - He loves and she loves; **Fr. Poulenc** - Les

Chemis de l'amour;

Răzvan Săraru a câștigat Trofeul “Ionel Perlea”

Cea de-a XII-a ediție a Festivalului și Concursului Național de interpretare a liedului “Ionel Perlea”, desfășurată în perioada 9 -11 mai a fost o reușită. Concurenți bine pregătiți, recitaluri strălucitoare susținute de maeștrii scenei lirice românești (mezzosoprana Claudia Codreanu, baritonul Vicențiu Țăranu, pianista Inna Oncescu, soprana Florența Marinescu, pianistul Daniel Sărăcescu, soprana Bianca Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu, soprana Theodora Ciucur, pianistul Sorin Dogariu), și un juriu prestigios au făcut din această ediție o realizare de excepție. Nu este doar opinia organizatorilor, ci și a membrilor juriului, reprezentanților criticii de specialitate, ai Redacției TVR Cultural și Radio România Cultural.

“Timpul care a trecut, de-a lungul a peste un deceniu, înseamnă pentru Festivalul și Concursul National de interpretare a liedului Ionel Perlea, o prețioasă acumulare. Cea de-

a XII-a ediție încheie într-un fel o etapă a acestei istorii de momente muzicale superb împlinite în spațiul cultural al ținuturilor de unde a plecat, spre zările largi ale lumii, marele muzician Ionel Perlea. Omagiu, dar și continuare a unei misiuni, manifestarea găzduită de Slobozia are caracterele unicatului său, în timpul trecut, al modelului de unicat, căci aici a început primul festival și concurs dedicat acestui gen muzical ce înfrățește poezia cu muzica”, a apreciat președintele juriului, prof. Univ. dr. Grigore Constantinescu.

Un oaspete drag al Festivalului, doamna Aurelia Stoian, nepoata lui Ionel Perlea, a fost și de această dată la Slobozia. Televiziunea Română a realizat o înregistrare emoționantă cu Aurelia Stoian în Casa Memorială de la Ograda.

Vă prezentăm câștigătorii acestei ediții:

TROFEUL ȘI MEDALIA “IONEL PERLEA” – Răzvan Săraru

acordat de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Ialomița

PREMIUL I – Violina Novac

acordat de Centrul Cultural UNESCO “Ionel Perlea”

PREMIUL II – Gheorghe Mădălina

acordat de Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea”

PREMIUL III – Damian Ioana

acordat de Comisia Națională a României pentru UNESCO

PREMIUL “MARTHA JOJA” pentru stil cameral

acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”

Ciocoiu Iuliana

PREMIUL “STELIANA CALOS” pentru interpretare vocală

acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”

Baciu Otilia Marta

PREMIUL “DOINA MICU” pentru acompaniament pianistic

-Gavrilescu Daiana Cristina

acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”

PREMIUL pentru cea mai bună interpretare a piesei românești compoasă de Livia Teodorescu Ciocănea

Baciu Otilia Marta, Universitatea de Arte “George Enescu” Iași

**Doina Rosca,
Tribuna Ialomiței, 13 mai 2003**

Festivalul Perlea

Vineri, sâmbătă și duminică, în organizarea Centrului Cultural UNESCO “Ionel Perlea”, Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Ialomița și Uniunii Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali “Mihail Jora” București, se desfășoară cea de-a XII-a ediție a Festivalului și Concursului Național de Interpretare a liedului “Ionel Perlea”.

Despre această ediție să reținem câteva cuvinte ale prof. univ. dr. Grigore Constantinescu, președintele Uniunii Criticilor Muzicali “Mihail Jora”: “Timpul care a trecut, de-a lungul a peste un deceniu, înseamnă pentru Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului Ionel Perlea, o prețioasă acumulare. Cea de-a XII-a ediție încheie într-un fel o etapă a acestei istorii de momente muzicale superb împlinite în spațiul cultural al ținuturilor de unde a plecat, spre zări largi ale lumii, marele muzician Ionel Perlea. Omagiu, dar și continuare a unei misiuni, manifestarea găzduită de Slobozia are caracterele unicatului său, în timpul trecut, al modelului de unicat, căci aici a început primul festival și concurs dedicat acestui gen ce înfrățește poezia cu muzica. Tot ceea ce urmează, și este firesc să urmeze, în viața culturală românească, chiar dacă uneori poate dispune de forțe materiale puternice, nu face decât să pășească în urma acestui model de mare rafinament al unirii creației sonore și interpretative”.

Știrea – nr. 260/ 08 mai 2003

În amintirea lui Ionel Perlea **Muzica înainte de toate**

Printre personalitățile născute în județul Ialomița as numără și marele dirijor, pedagog și compozitor Ionel Perlea, cu faimă internațională. În România el a fost dirijor al Operei din Cluj, director al Operei Române, dirijor al Orchestrei Radio București.

A dirijat mari orchestre internaționale (Scala din Milano, Metropolitan Opera din New York). A susținut sute de concerte și spectacole de operă în întreaga lume. A fost profesor la Conservatorul Regal de Muzica din București și la Manhattan School of Music din New York. A compus lieduri, variațiuni simfonice ("Don Quijote") ș.a. A obținut premiul I "George Enescu" pentru cvartetul op.10 și a realizat o impresionantă discografie din repertoriul liric și simfonic. A colaborat cu artiști valoroși: Lipatti, Kempff, Furt Wangler, Callas, Caballe, Krauss etc.

Două case și un nume

Șoseaua dintre Slobozia și Țândărei este mai liniștită decât altele și se înviorează doar în sezonul estival, când autoturismele și autocarele iau drumul litoralului. În comuna Ograda, situată între cele două orașe amintite mai sus, se află Casa Memorială "Ionel Perlea", unde marele artist s-a născut la 13 decembrie 1900.

Cu puțin înainte de moartea sa, întâmpnată la 30 iulie 1970, la New York, marele muzician a vizitat România, trecând prin Ograda. În mare grabă, autoritățile centrale și locale de atunci au dat ordin să se amenajeze o cameră mai "culturală" în fosta casă a familiei Perlea, chipurile păstrate în memoria oaspetelui de seamă. În realitate, clădirea era sediul CAP-ului, după care trecuse și prin etapele de chioșc de zarzavat și oficiu poștal. Ce-o fi fost în sufletul artistului vazându-și casa colectivizată, nu se știe! Poate va fi lăsat scris undeva, poate va fi povestit cuiva, de pildă celebrului său cumnat Mircea Eliade.

Casa Memorială de la Ograda păstrează farmecul unei locuințe boierești de la sârșitul veacului al XIX-lea și este înzestrată cu multe obiecte ce au aparținut familiei Perlea, inclusiv marelui artist. Ea își așteaptă vizitatorii, chiar dacă ar cam trebui restaurată.

Tot ca un omagiu adus celui care a fost unul dintre cei mai mari dirijori ai lumii secolului XX, în luna iunie 2000, Centrul Cultural "Ionel Perlea" din Slobozia a devenit Centru Internațional UNESCO, fiind astfel o instituție de interes public.

Proiectele culturale ale acestui centru se axează în principal pe organizarea unor festivaluri de teatru, de lied, de poezie, expoziții, concerte (camerale, simfonice) simpozioane și alte manifestări culturale pentru comunitate.

România liberă – joi, 24 aprilie 2003

Ediția a XIII -a a Festivalului și Concursului Național de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”, 7– 9 mai 2004

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Universitatea Națională de Muzică București)
- Ionel Voineag (Universitatea Națională de Muzică București)
- Adriana Severin (Universitatea de Arte „George Enescu” Iași)
- Florența Marinescu (Universitatea Ovidius Constanța)
- Bianca Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Mihaela Agachi (Opera Națională București)
- Claudia Codreanu
- Oana Andra (Opera Națională București)

- Daniela Caraman Fotea (Revista Melos)
- Remus Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)

Invitați de onoare: compozitorii Theodor Grigoriu și Ede Terenyi, precum și Aurelia Stoian Perlea, nepoata marelui muzician Ionel Perlea.

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii: Ede Terenyi („noul Adam”, „Inima pădurii”)

Concurenți:

- Baciu Otilia Marta - Universitatea de Arte „George Enescu” Iași, la pian lect. univ. drd. Tatiana Pocinoc
- Brașoveanu Ana Maria - Universitatea „Transilvania” Brașov, la pian lect. univ. Sena Ducariu
- Copăceanu Carmen Mariana - Universitatea de Arte „George Enescu”-Iași, la pian Măndășescu Bogdan
- Leahu Iulia Roxana - Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj Napoca, la pian lec. univ. dr. Ligia Ghilea
- Grigoraș Cristina - Universitatea de Arte “George Enescu” – Iași la pian lector univ. Tatiana Pocinoc
- Bunoaica Mirela - Liceul de Artă „Ionel Perlea” – Slobozia la pian prof. Valentin Vardianu
- Turtoi Diana Viorela - Universitatea “Ovidius”- Facultatea de Arte Constanța la pian Lector universitar Gabriela Oprea
- Negru Popan Simona - Colegiul Național de Artă “Ion Vidu” – Timișoara la pian Silvana Cîrdu
- Orendt Gyula - Universitatea „Transilvania” Brașov la pian lect. univ. drd. Cezara Petrescu;
- Anastasiu Marina - Universitatea „Transilvania” Brașov la pian lect. univ. drd. Cezara Petrescu
- Gavrilescu Daiana – Cristina - Universitatea “Ovidius” Constanța;
- Brebeanu Narcis - Universitatea Națională de Muzică București, la pian conf. Drd. Crimhilda Cristescu
- Demit Florin - Universitatea Națională de Muzică București, la pian conf. drd. Crimhilda Cristescu
- Drobotă Octavian - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Ieronim Buga
- Frățilescu Mihaela - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Liliana Burcea Cătuneanu
- Floroiu Loredana Larisa - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Roman Manoleanu
- Lazăr Mihai Andrei - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Lector Univ. Silvia Totan
- Marin Elisabeta Georgiana - Universitatea Națională de Muzică București, la pian asist. Alexandru Petrovici
- Nicorescu Laura - Universitatea Națională de Muzică București, la pian asist. Alexandru Petrovici
- Niculescu Breț Cristiana - Universitatea Națională de Muzică București, la pian asist. Alexandru Petrovici
- Petre Florin Dumitru - Universitatea Națională de Muzică București, la pian conf. drd. Crimhilda Cristescu

- Radu Mihăiță - Universitatea Națională de Muzică București, la pian lect. Viorela Ciucur
- Surdu Iulia-Elena - Universitatea Națională de Muzică București, la pian asist. Alexandru Petrovici
- Voicu Eugen – Dragoș - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Radu Dumitru

Premii:

Marele Premiu “Ionel Perlea” – tenorul Mihai Andrei Lazăr, acordat de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Ialomița

Premiul I – Nicorescu Laura, acordat de Centrul Cultural UNESCO “Ionel Perlea”

Premiul II – Orendt Gyula acordat de Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea”

Premiul III – Voicu Eugen Dragoș acordat de Comisia Națională a României pentru UNESCO

Premiul “Martha Joja” pentru stil cameral - Petre Florin Dumitru și Diana Viorela Turtoi, acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”

Premiul “Steliana Calos” pentru interpretare vocală – Marin Georgiana Elisabeta, acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”

Premiul “Doina Micu” pentru acompaniament pianistic- Ieronim Buga acordat de Uniunea Criticilor Muzicali “Mihail Jora”

Premiul “Bianca” pentru acompaniament – Roman Manoleanu

Premiul Pentru Muzică Românească – Grigoraș Cristina și Leahu Roxana Iulia

Recitaluri

7 mai

➤ **soprana Bianca Manoleanu, soprana Daniela Caraman, pianistul Remus Manoleanu:**

Duete vocale camerale Mendelssohn-Bartholdy (Ich wollt' meine Lieb'ergöse sich (H. Heine), Abschiedlied der Zugvögel (H. von Fallersleben), Herbstlied (E.A. Klingemann), Maiglöckchen und die Blümelein (H. von Fallersleben), Auf Flügeln des Gesanges (H. Heine) – solo sopran;

Fauré - Fleur jetée (A. Silvestre) - solo sopran;

Schumann - Das Glück (F. Hebbel) - duet

Sommerruh (Ch. Schad) – duet;

Brahms - Klänge I. (Cl. Groth) – duet

Fauré - Tarentelle (M. Monnier) - duet

➤ **Recital Mihaela Agachi – mezzo-soprană, Dan Voiculescu – pian:**

Lieduri de **Theodor Grigoriu, Dan Voiculescu, Robert Schumann** – Ciclul *Viață și dragoste de femeie*;

8 mai

➤ **Claudia Codreanu – mezzo-soprană, Inna Oncescu – pian:**

Aaron Copland – Old american songs

Benjamin Britten – A charm of lulla bles, Cabaret songs

➤ **Oana Andra – mezzo-soprană, Alexandru Petrovici – pian:**

Lieduri de **Richard Strauss, Befreit, Sehnsucht, Morgen, Serghei Rachmaninov** (Trei Romante: Sunt multe sunete, M-am îndepărtat spre nenorocirea mea, Noapte dureroasă), **Manuel De Falla, Siete Canciones españolas:** El Pano moruno, Seguidilla murciana, Asturiana, Jota, Nana, Canción, Polo;

9 mai

➤ **Violina Novac – mezzo-soprană, premiul I ed. XII 2003, Eva Cușmir – pian:**

Piotr Ilici Ceaikovski - Șapte romante

**Ediția a XIV -a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
6 – 8 mai 2005**

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Universitatea Națională de Muzică București)
- Ada Burlui (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj)
- Ioana Benteoiu (Elveția), Oana Andra (Opera Națională București)
- Bianca Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Marius Vlad Budoiu (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj)
- Florența Marinescu (Universitatea Ovidius Constanța)
- Ana Russu (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj)
- Claudia Codreanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Daniela Caraman Fotea (Revista Melos)

Compozitoarea liedurilor obligatorii: Mihaela Stănculescu Vosganian („După nouă ceasuri”, „Pieta”, „Nerepetabili”)

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Concurenți:

- Bratu Iulian - Teatrul Național de Operă și Balet – Constanța, la pian lect. univ. drd. Daniel Sărăcescu
- Parmac Cristian - Universitatea „Ovidius” - Constanța , la pian lect. univ. drd. Daniel Sărăcescu
- Nițe Mihaela Roxana - Universitatea „Ovidius” - Constanța, la pian lect. univ. drd. Sărăcescu Daniel - Constanța
- Dumitru Laura – Universitatea „Ovidius” - Constanța, la pian lect. univ. drd. Sărăcescu Daniel
- Eftimie Marius - Universitatea „Ovidius” - Constanța, la pian lect. univ. drd. Gabriela Oprea;
- Boșneagu Maria Roxana - Universitatea „Ovidius” - Constanța , la pian lect. univ. drd. Gabriela Oprea
- Buzatu Elena - Universitatea de Arte „George Enescu”, la pian Vasilica Stoiciu Frunză
- Zaharia Ramona - Universitatea de Arte “George Enescu”, la pian Vasilica Stoiciu Frunză
- Duca Paula - Facultatea de Muzică - Brașov, la pian lect. univ. Sena Ducariu;
- Buia Andreea Carmen - Academia de Muzică “Gheorghe Dima” Cluj, la pian Iulia Suciu
- Cristian Mogoșan - Academia de Muzică “Gheorghe Dima” Cluj , la pian Iulia Suciu
- Cristiana Niculescu - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Alexandru Petrovici
- Bivol Andra Maria - Universitatea de Muzică București, la pian Inna Oncescu
- Marin Elisabeta - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Alexandru Petrovici
- Mirela Bunoaica - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Alexandru Petrovici
- Tătuleasa Laura - Universitatea de Muzică București la pian Alexandru Petrovici

Marele Premiu "Ionel Perlea" – Elisabeta Marin acordat de Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea"

Premiul I – Laura Dumitru acordat de Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea"

Premiul II – Ramona Zaharia acordat de Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea”

Premiul III – Cristian Parmac acordat de Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea"

Premiul "Martha Joja" pentru stil cameral - Elena Buzatu Și Mirela Bunoaica acordat de Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora"

Premiul "Steliana Calos" pentru interpretare vocală – Laura Tătulescu acordat de Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora"

Premiul "Doina Micu" pentru stil cameral - Cristian Mogoșan acordat de Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora"

Premiul "Fundației Bianca" pentru interpretarea liedului impus – Roxana Nițe

Recitaluri:

6 mai

➤ **Claudia Codreanu, Inna Oncescu – pian:**

Brahms – trei lieduri; **Poulenc** – ciclul Banalités, pe versuri de G. Apollinaire; **Felicia Donceanu** – ciclul Mărgele, pe versuri de T.Arghezi; **C. P. Basacopol** – ciclul Mărturisiri, pe versuri de T.Arghezi - 125 de ani de la nașterea poetului;

➤ **Irina Săndulescu, Marius Vlad Budoiu, la pian Codruța Ghenceanu**

Johannes Brahms, duette - für zwei singstimmen; Weg der Liebe - Op.20 Nr.1; Weg der Liebe (Zweiter Teil) – Op.20 Nr.2; Die Meere – Op 20 Nr.3 pe versuri de Herder; Klänge – Op.66 Nr.1; Klänge II – Op.66 Nr.2; Am Strande – Op.66 Nr.3; Jägerlied – Op.66 Nr.4, pe versuri de Groth, Höty, Candidus; Die Schwestern – Op.61 Nr.1, pe versuri de Mörike;

7 mai:

➤ **Răzvan Săraru, la pian Alexandru Petrovici**

George Enescu – Șapte cântece, pe versuri de Clement Marot; **Serghei Rachmaninov** – Romante;

➤ **Oana Andra, la pian Alexandru Petrovici**

George Enescu - Entsagen, Schlaflos, Reue, Le Désert, Soupir; **Johannes Brahms** - Wie Melodien zieht es mir, Ständchen, Alte Liebe, Vergebliches Ständchen, Die Mainacht, Von ewiger Lieb;

8 mai:

➤ **Mihai Lazăr, la pian Silvia Totan:**

George Enescu – Șapte cântece, pe versuri de Clement Marot; **Gabriel Fauré** - Clair de lune, Apres un reve, Hymne; **Henry Duparc** – Chanson triste; **Claude Debussy** – Mandoline; **Reynaldo Hahn** – Si mes vers avaient des ailes, L'heure esquise, Paysage;

➤ **Bianca Manoleanu, la pian Remus Manoleanu:**

George Enescu și creația camerală românească

George Enescu - Frauenberuf, versuri Carmen Sylva; Le silence musicien, versuri Fernand Gregh; **C. P. Basacopol** din ciclul Cântece naive, pentru Nichita, pe versuri de Nichita Stănescu; **Valentin Petculescu** – din ciclul Epifania, pe versuri de Daniel Turcea; **Dan Dediu** din ciclul "Jocul vieții și al morții", pe versuri de Ion Bogdan Ștefănescu; **Ede Terenyi** – Inelul, pe versuri de Grete Tartler; **George Enescu** – Le Galop;

Cea de a XIV-a ediție a Festivalului și Concursului Național de interpretare a liedului „Ionel Perlea” vine să confirme un moment în care încep să se arate roadele unei asemenea frumoase idei, în 1991. Unirea poeziei cu muzica, sub arcada istoriei miniaturii vocal camerale, impune atenției melomanilor această deja tradițională manifestare

culturală de pe plaiuri ialomițene. Suntem bucuroși să constatăm ecoul acestei sărbători artistice pe care, an de an, o vedem că se impune în viața spirituală românească.

Artiști de prestigiu și-au manifestat atașamentul pentru acest Festival și Concurs, participând în juriu și susținând recitaluri – Maria Slătinaru Nistor, Bianca Manoleanu, Pompeiu Hărășteanu, compozitorul Theodor Grigoriu. Lor li s-au adăugat alte prezențe importante din generațiile deja afirmate, dovedind că spiritul competiției și emulația cunoașterii se îmbină fericit prin interesul manifestat de Universitățile și Academiiile de artă din București, Iași, Cluj, Constanța și Brașov. Devenit membru al UNESCO-România, Centrul Cultural „Ionel Perlea” a reunit nu numai forțele artistice de pretutindeni, prin colaborarea sa cu Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”.

Totodată s-a format un puternic curent de opinie la nivelul județului Ialomița și al municipiului Slobozia, pentru sprijinirea valorilor tinere și creșterea ponderii culturale în cotidian. Numele lui Ionel Perlea este astfel onorat cu deosebită admirație pentru arta sa. I se adaugă în această ediție comemorarea unei jumătăți de veac de la trecerea în neființă a marelui George Enescu, ca și aniversarea a 125 de ani de la nașterea poetului Tudor Arghezi. Orice clipă de artă aprinde în sufletele noastre o lumină, conferind acestor zile strălucitoarea noblețe a armelor cu care luptăm pentru fericire, Frumosul și Binele.

**Prof. univ. dr. Grigore Constantinescu,
Președintele Uniunii Criticilor Muzicali „Mihail Jora”,
Președintele juriului**

Lied-ul, o operă hai ku

Ediția a XV- a Festivalului și Concursului Național de interpretare a lied-ului „Ionel Perlea”, reper cultural al municipiului Slobozia, a aparținut Clujului, dar și Constanței, Bucureștenii au strălucit, Iașul a impresionat, Brașovul a susținut (evident prin interpretării trimiși în competiție). Altfel spus, a fost o confruntare puternică. Noutățile pe care le oferă oficialitatea (reprezentată prin senatorul Maria Petre, Vasile Silvian Ciupercă, președintele Consiliului Județean Ialomița), manageriatul (Doina Roșca, sufletul organizării alături de Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora” și președintele ei, prof. univ. dr. Grigore Constantinescu), s-au concretizat în zona financiară (exclusiv locală), în editarea caietului de lieduri compuse special pentru edițiile III-VIII ale Festivalului (vol. I), oferit alături de partiturile a trei lieduri de Ionel Perlea, cu vers tradus în limba română: „Totenwach”- „Priveghi”, „Sehnsucht” – „Dor”, „Ausfahrt”- „Drumeție”. Ideea salutară semnată de Marius Vlad Budoiu (membru în juriu și protagonist al unui recital Brahms de ținută, alături de pianista Irina Săndulescu.

Exercițiul poetic, invitație seducătoare către creația lui Perlea, are substanță. Se înscrie în definiția- metaforă din titlul acestui articol, cules dintr-o delectantă convorbire cu rafinata muziciană Ioana Bentoiu, prezentă și domnia-sa în juriu. Câteva impresii: „...vocal, pregătirea este bună și este clar: mulți dintre concurenți se vor consacra muzicii de operă. Liedul nu este însă o treaptă inferioară prin care se ajunge la operă. Jurizarea a fost interesantă: s-au dat note și nimeni nu a vorbit cu nimeni. E bine așa: se evită ...”scandalurile”. Elisabeta Marin – Marele Premiu, are o voce excepțională: ce va face în viața ei, asta e altceva. Posibilitățile sunt foarte mari. Laura Dumitru (Premiul I), are la rândul ei o voce buna. Mi-a plăcut foarte mult Cristian Mogoșan. A cântat doar muzică românească, dar într-un fel cu totul excepțional. La el am simțit cea mai deplină adecvare între muzică, text și comunicare. Și Ramona Zaharia din Iași (Premiul II) are o încărcătură emoțională aparte. Elevii Adei Burlui din Iași erau foarte bine antrenați și conduși.

Am reținut și evoluția Mihaelei Roxana Nițe din Constanța, la rândul ei laureată, care și-a inscenat cu bun gust și delicatețe prezentarea vocală. Ideea binefăcătoare emoției.

Actuala ediție s-a desfășurat între „coperti” naționale. Primul concurent, Cristian Mogoșan, apoi și duo-ul Bianca - Remus Manoleanu, cu un recital splendid în încheierea manifestării (note superbe, pianistică de mare clasă), au preferat repertoriul românesc, în totalitate. Pe lângă liedurile impuse, compozitoarea fiind Mihaela Stănculescu Vosgianian (cu oi parțitură – hit – „După nouă ceasuri”), s-au cântat multe lucrări de George Enescu.

Opțiunea interpreților - din generații distincte – pentru muzica originală a triumfat în succes.

Festivalul și Concursul de Lied „Ionel Perlea” își perpetuează elitismul.

**Daniela Caraman Fotea,
Melos, 2005**

**Ediția a XV -a a Festivalului și Concursului Național
de Interpretare a Liedului „Ionel Perlea”,
5 – 7 mai 2006**

Juriul concursului:

- Maria Slătinaru Nistor (Universitatea Națională de Muzică București)
- Ionel Voineag (Universitatea Națională de Muzică București)
- Bianca Manoleanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Ana Rusu (Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj)
- Mihaela Agachi (Opera Națională București)
- Claudia Codreanu (Universitatea Națională de Muzică București)
- Irina Iordăchescu, Valentin Petculescu
- Daniela Caraman Fotea (Revista Melos)

Președintele juriului: prof. univ. dr. Grigore Constantinescu (Uniunea Criticilor Muzicali „Mihail Jora”)

Compozitorul liedurilor obligatorii : Valentin Petculescu („Prună arsă vai și amar”, „Portret în trei dimensiuni”).

Concurenți:

- Obreja Mihaela Cristina - Academia de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj, la pian Iulia Suci;
- Moșuți Maria - Universitatea de Arte „George Enescu” – Iasi, la pian prep. univ. masterand Ioana Mihai;
- Caia Claudia - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Krimhilda Cristescu;
- Dan Iulia Maria - Colegiul Național Sf. Sava, la pian Alexandru Petrovici;
- David Cleopatra - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Alexandru Petrovici;
- Hanceriuc Marian Alexandru - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Krimhilda Cristescu;
- Macri Alda - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Silvia Totan;
- Mateescu Andreea Ileana - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Alexandru Petrovici;
- Petre Florin Dumitru - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Ștefan Iliescu;
- Platon Lăcrămioara - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Krimhilda Cristescu;
- Orăscu Alice Gabriela - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Silvia Totan;
- Pascu Emanuela - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Krimhilda Cristescu;

- Surdu Iulia Elena - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Alexandru Petrovici;
- Țurliu Nicoleta - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Inna Oncescu;
- Țiple Iuri - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Georgian Ion;
- Cotoc Lucia - Universitatea de Muzică "Gheorghe Dima" Cluj, la pian Iulia Suci;
- Coltor Silvana - Universitatea de Muzică "Gheorghe Dima" Cluj, la pian Iulia Suci;
- Bivol Andra - Universitatea Națională de Muzică București, la pian Krimhilda Cristescu

Marele Premiu "Ionel Perlea" – Țiple Iuri – Universitatea de Muzică București, acordat de Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea"

Premiul I – Coltor Silvana, acordat de Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea"

Premiul II – Bivol Andra - Universitatea de Muzică București, acordat de Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea”

Premiul III – ex aequo – Petre Florin Dumitru și Iulia Surdu - Universitatea de Muzică București, acordat de Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea"

Premiul "Martha Joja" pentru stil cameral - Caia Claudia și Pascu Emanuela - Universitatea de Muzică București, acordat de Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora"

Premiul "Steliana Calos" pentru interpretare vocală – Orăscu Alice - Universitatea de Muzică București, acordat de Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora"

Premiul "Doina Micu" pentru stil cameral- Ion Georgian - Universitatea de Muzică București, acordat de Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora"

Premiul "Fundației Bianca"– Iliescu Ștefan, Universitatea de Muzică București

Recitaluri:

5 mai:

➤ Claudia Codreanu – Inna Oncescu

Șostakovici (100 de ani de la naștere) – Două fabule după Krîlov; Ravel - Patru cântece populare - spaniol, francez, italian, ebraic; Două melodii ebraice

➤ Bianca Manoleanu – Remus Manoleanu

Lieduri de Fr. Schubert, Hugo Wolf, Richard Strauss

➤ Violina Novac - Eva Cusmir Oroșanu:

Gustav Mahler - "Lieder eines Fahrendes Gesellen"; M. P. Mussorgski (comemorare 120 ani) - "Raiok"

6 mai:

➤ Ana Rusu – Iulia Suci:

Robert Schumann (comemorare 150 de ani) – Frauenliebe und leben; Maurice Ravel – cinci cântece populare grecești;

➤ Florin Diaconescu – Vasilica Stoiciu Frunză :

Eric Satie – 10 melodii, Valentin Teodorian, Valentin Gheorghiu – *lieduri*;

➤ Mihaela Agache – Dan Voiculescu

Robert Schumann (comemorare 150 ani) – Liederkreis op.39

7 mai

➤ Elisabeta Georgiana Marin (ed.2005); la pian Alexandru Petrovici:

Richard Wagner – Wesendonk Lied; H. Duparc - trei Melodii; P. I. Ceaikovski - trei Romante

➤ Irina Iordăchescu (ed.1999) – Alexandru Petrovici:

Lieduri și melodii de Schumann, Wolf, Brahms, Duparc Poulenc, R. Strauss;

În urbea lui Ionel Perlea, marele dirijor român al lumii, a luat ființă, de un deceniu și jumătate, Concursul și Festivalul Național de Interpretare a Liedului. Nu amănunte organizatorice, nici semnul generos al manifestării oficialităților din Slobozia, care realizează acest Festival-Concurs împreună cu Uniunea Criticilor Muzicali, merită sublinierile principale. Mai întâi, trebuie spus că au găsit drumul spre concerte și competiție talente tinere din toată țara, că de fiecare dată descoperim noi voci și noi promisiuni interpretative.

Pentru ediția aceasta, a XV-a, la "micul jubileu" (5-7 mai 2006) numele lui Ionel Perlea împodobește destinul artistului român cu o dovadă de validare a școlii noastre componistice contemporane. După cum se știe, conform regulamentului, în fiecare an, cei înscriși în concurs au de susținut și o probă mai specială, cea a primelor audiții de lucrări vocal-instrumentale scrise special pentru acest prilej. Ideea de a avea în juriul concursului pe compozitorul pieselor respective reprezintă o interesantă experiență și pentru creator - anul acesta autorul liedurilor a fost Valentin Petculescu. Totodată, așa cum am observat de-a lungul edițiilor anterioare, liedurile și cântecele pentru voce și pian studiate în vederea participării s-au integrat mai apoi în repertoriul tinerilor cântăreți sau, chiar nu prea rar, au devenit piese de concert ale unor muzicieni preocupați de arta vocală.

Într-o perioadă în care cultivarea acestui gen miniatural s-a dovedit mai puțin consecvent urmărită de compozitorii sau interpreții români, de la Slobozia, sub semnul compozitorului Ionel Perlea (ale cărui piese există acum și cu text paralel, deci în română și germană, datorită muzicianului Marius Vlad Budoiu) se lansează o producție contemporană de gen. Ea s-a răspândit prin ideea de a se publica culegeri ale pieselor de concurs. O istorie de cincisprezece ediții spune mult despre actul de cultură ce se întâmplă în fiecare lună mai în câmpia ialomițeană, având drept reper Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea".

Volumul de lieduri este, în cea de a doua versiune editată acum de Centrul Cultural din Slobozia, un autentic reper valoric al muzicii românești. Iată un merit de perenitate care se îmbină cu arta măștrilor interpreți din juriile Concursului și programele Festivalului și care dau aripi afirmării noilor talente. Tineretea fără bătrânețe, ideal al basmelor strămoșilor noștri, are în aceste pagini de muzică o semnificație aparte. Generațiile componistice se confruntă cu cele interpretative, iar Ionel Perlea continuă astfel să fie prezent și actual în acest prim deceniu al secolului XXI. Oare ce ne-am putea dori mai mult, ca organizatori și beneficiari de artă muzicală națională? Rememorăm programele de recitaluri, la ediția jubiliară mai bogat ca de obicei. În prima seară am ascultat pe Bianca Manoleanu și Remus Manoleanu cu un repertoriu Mozart, Schubert, Wolf, Strauss, apoi pe Violina Novac și Eva Cușmir cu cicluri de Mahler (Cântecele ucenicului călător) sau Musorgski (Raiok), pe Mihaela Agache și Dan Voiculescu cu "Liederkreiss" de Schumann. Au urmat, sâmbătă, Florin Diaconescu cu trei portrete componistice - Satie, Valentin Teodorian, Valentin Gheorghiu - realizate în compania pianistei Vasilica Stoiciu Frunză, Claudia Codreanu și Inna Oncescu (lieduri de Șostakovici, Ravel), Anna Rusu și Iulia Suci (Schumann, Ravel). La Gala de duminică au fost de asemenea două excelente recitaluri de tineri, susținute de Giorgiana Marin, Irina Iordăchescu și pianistul Alexandru Petrovici.

Simpla enumerare a acestor programe care au omagiat sărbătorii anului 2006 - Mozart, Schumann, Musorgski, Șostakovici - este convingătoare. Să adăugăm concurenții care, din cei 17 competitori aliniați la start, au ajuns nouă pe lista laureaților, în frunte cu baritonul Iurie Țiple - Trofeul Concursului, și soprana Silvana Coltor premiul I. Respectând tradiția, personalitățile juriului au demonstrat concurenților propria măiestrie. Semn de satisfacție reciprocă, căci au fost invitați măștri - Maria Slătinaru Nistor, Ionel Voineag, Mihaela Agache, Bianca Manoleanu, Anna Rusu, Irina Iordăchescu, Claudia Codreanu, criticul Daniela Caraman Fotea, compozitorul Valentin Petculescu. În obiceiul excelenței primiri a gazdelor ialomițene, prin cei care răspund la modul concret de viața culturală a Sloboziei, Doina Roșca, Elena Pacală, ediția a XV-a ne-a prilejuit bucuria de a se păstra la nivelul unei sărbători de primăvară, Centrul Cultural "Ionel Perlea" devenind pentru trei zile

un reper al culturii noastre. Oare ce ne-am putea dori mai mult, ca organizatori și beneficiari de artă muzicală națională?

**Grigore Constantinescu,
16 mai 2006**

Concursul și Festivalul național de lied "Ionel Perlea" la a 15-a ediție

Există în acest festival o specială deschidere către competiție; protagoniștii caută și găsesc pentru demersul lor "rețete" inedite – lucrări rar cântate (și din necunoaștere, și din motive de dificultate a interpretării). Ei "scormonesc" în biblioteci aducând în fața privilegiatului public al Centrului "Ionel Perlea" comori de sunet. Sub bagheta președintelui- același inspirat Grigore Constantinescu, în programele actuale și-au găsit locul și lucrările marilor comemorați ai anului: Mozart ("Amadeus, un celebru sfânt/ Precum în cer asemeni pe pământ"- scrie inspiratul poet Șerban Codrin într-un poem dedicat), Schumann, Musorgski, Șostakovici, desigur, Enescu; (este o altă "tușă" de excelență a festivalului.....).

În concurs s-au înscris 17 vocaliști (din Cluj Napoca, Iași, București) doi instrumentiști – (tineri pianiști acompaniatori), programul cuprinzând și 8 recitaluri.

Îmbucurătoare, constatarea finală: pe lângă ne semnificative excepții, au fost ascultate voci cu adevărat frumoase, chiar virtuoză (abundența de mezzosoprane), foarte bine puse la punct tehnic. Maeștrii tinerilor artiști- Marcela Slătinaru Nistor, Ionel Voineag, Bianca Manoleanu, Ana Rusu, Mihaela Agachi, Claudia Codreanu nu-și dezmint "clasa" internațională. Au ce primi scenele lumii.....

Am admirat-o pe Andreea Ileana Mateescu; am reținut cu plăcere evoluția lulei Surdu, spectaculoasă și scenic, vocal – straussiană: Premiul III. Andra Bivaol, Premiul II este o temperamentală!...glas mare; nu interpretează ci trăiește partitura; tehnică excelență. Silvana Coltort, Premiul I – o maestră a nuanțelor subtile, cu pianissime impresionante, sensibilă, dicție salutară. Voce cu timbru personal, foarte tehnică. O bucurie s-o ascuți, dar s-o și vezi! Are aspect și ținută de star! Marele Premiu: Iuri Țiple: voce de operă, mizând aproape exclusiv pe forță.

Recitalurile ar fi putut obține Oscaruri muzicale: foștii premianți deținători ai Marelui Trofeu în anterioare ediții au fost animați de răspundere, emoții, doritori a confirma înaintarea în carieră: Violina Novac – glas.....de violă, cald ca o mângâiere, Elisabeta Marin, impecabilă, cu viitor cert în operă, Irina Lordăchescu – impresionantă: de la Marcela a luat forța, de la Bianca finețea, cultura stilistică a familiei – prin exemplul și știința distinsului ei tată, Dan Lordăchescu, în fine, harul de Divinitate. De neuitat demersul ei! Mihaela Agachi – ca întotdeauna impunătoare vocal și scenic, Ana Rusu – exemplu de profesionalism, Florin Diaconescu – un Walther von der Vogelweide al timpurilor noastre..... Claudia Codreanu – cu un program a cărui configurație era ea însăși un act de creație. În fine Bianca Manoleanu – voce de înger; Remus Manoleanu – sub mâna lui, pianul care în alte recitaluri "strigă", acoperă, face "pași înainte" întru orgoliu de loc prim, are sonorități de..... miere: susține și completează demersul celest al Biancăi. Ascultându-l, te visezi în câmpiile Elizee.....

A fost o ediție cu valoare de simbol; popas către cele pe care le aștept cu încredere și speranță: până la cea de-a ...25-a! Pioasă reverență pentru cei 25 de ani de exil ai maestrului – și el, nepereche – Ionel Perlea.....

Daniela Caraman Fotea – Melos, iunie 2006

**Un reper al culturii noastre –
PREMIUL CRITICII MUZICALE PENTRU FESTIVALUL ȘI
CONCURSUL NAȚIONAL DE INTERPRETARE A LIEDULUI
„IONEL PERLEA“**

În anul 2006, printre câștigătorii Premiilor Criticii Muzicale se află și **Centrul Cultural UNESCO Ionel Perlea** – Ialomița, căruia i s-a acordat **PREMIUL ANIVERSAR** pentru realizarea celor 15 ediții ale Festivalului și Concursului Național de Interpretare a liedului Ionel Perlea.

Ceremonia de acordare a premiilor a avut loc pe 28 noiembrie la Palatul Cotroceni, în prezența reprezentanților de marcă ai vieții muzicale românești. Manifestarea a fost prezentată de președintele Uniunii Criticilor Muzicali, prof. dr. Grigore Constantinescu, de președintele Forumului Muzical Român, Smaranda Oțeanu-Bunea și de Costin Popa, redactor șef al revistei *Melos*.

Decernarea acestui premiu este o mare onoare și satisfacție pentru județul Ialomița, pentru organizatorii Festivalului: Consiliul Județean Ialomița, Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea” și Uniunea Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali „Mihail Jora” - București.

Din partea Sloboziei au fost prezenți la acest eveniment președintele Consiliului Județean Ialomița, prof. Silviu Ciupercă, directorul Centrului Cultural „Ionel Perlea”, Doina Roșca, directorul Bibliotecii Județene Ștefan Bănulescu, Mihaela Racovițeanu, directorul Colegiului Național „Mihai Viteazul”, prof. Nicolae Stan și scriitorul Șerban Codrin, care au trăit bucuria decernării premiului, prin care Festivalul Ionel Perlea este recunoscut, încă o dată, drept un eveniment cultural de valoare națională.

Prin acest premiu, Centrul Cultural Ionel Perlea se alătură instituțiilor muzicale de referință distinse cu premii aniversare: Opera Națională din Iași și Filarmonica „Dinu Lipatti” din Satu Mare. O recunoaștere care onorează, dar implică și o mare responsabilitate pentru organizatorii Festivalului Ionel Perlea.

LUMEA BUNĂ A LIED-ului...

...se întâlnește anual la Festivalul și Concursul de interpretare „Ionel Perlea”. Care și-a consemnat istoria și pentru că la Slobozia funcționează sintagma „omul sfințește locul”. Valabilă mai ales la actuala ediție, a 17-a, străjuită de evenimente aparte: inaugurarea unui pian de concert Yamaha, achiziționat de Consiliul Județean Ialomița, „lansat” cu ...dichis! prin tăierea tradiționalei panglici roșii, ritual oficiat de dna Olga Petcu, vicepreședinta consiliului. Apoi, lansarea chiar la Ograda - localitatea natală a marelui dirijor, a două foarte interesante volume privind tehnica de interpretare vocală, semnate de Ana Rusu, mezzosoprană de prestigiu a Clujului și mentor academic. Bonus, o ceremonie – surpriză: domnul Gabi Ionașcu, primar de Slobozia, a atribuit compozitorului Theodor Grigoriu, președintele de onoare al Fundației „Ionel Perlea” și prof. univ. dr. Grigore Constantinescu, fondatorul Festivalului – cetățenia de onoare a municipiului (plachetă cu design splendid), oferindu-le și medalia de argint a Sloboziei. Gest onorant însoțit, evident, de emoții.

Concursul, alăturând 14 interpreți din Iași, București, Brașov, Constanța, București, a avut un nivel sensibil ridicat față de anterioare ediții. Pe măsura personalităților artei vocale naționale, profesori ai concurenților, sau membri în juriu, printre care Maria Slătinaru Nistor, Bianca Luigia Manoleanu, Florența Marinescu, Ionel Voineag.

*Am ascultat voci foarte frumoase, cu tehnică impecabilă, repertoriu divers. Ce seriozitate în pregătire, ce material vocal cizelat! O bucurie să ascuți vocaliști pe care doar prin vârstă îi considerăm tineri, arta lor fiind bine definită. Să îi urmărești împlinindu-și, an de an, cariera. Pentru că la concurs se revine, cu ambiția de a demonstra progresul, maturizarea interpretativă. Au strălucit în competiție elevele Mariei Slătinaru Nistor: **Iulia***

Surdu, deținătoarea Trofeului, artistă formată (arată ca un top model...). A plecat imediat după concurs la Geneva, în vederea unui masterat. Apoi, **Mirela Bunoaica**, locul I, la rândul ei remarcabilă în rafinament și măiestrie. Interpretare cu efecte vocale puțin obișnuite. Clujul a trimis o echipă de forță. **Luiza Fatyol**, fiica reputatului violonist și director al Filarmonicii din Satu Mare, Rudolf Fatyol m-a impresionat prin ținută și muzicalitate. Am apreciat și evoluția (în concurs, mai puțin la gală) a **Deliei Ionescu**. Material vocal frumos, o soprană lirică de viitor. Dramatismul **Lăcrămioarei Platon**, locul III, vibrează încă în memorie.

Surprinzătoare, lied-urile impuse, semnate de Romeo Cosma: patetice rugi către Divinitate. Recitalurile în afara concursului – alt capitol de atracție în Festival: maestrul Theodor Grigoriu, unul dintre aniversații anului (80 de ani de la naștere), a fost omagiat de Cezar Dima și Cezara Petrescu – 27 de lieduri pe versuri de Șerban Codrin, iscusit creator de haiku. Pianul performant era tot ce lipsea duo-ului Bianca - Remus Manoleanu pentru întregirea demersului lor, de acum notoriu prin perfecțiune. Program ținând seama și de rânduielile aniversare: Grieg (100 de ani de la moarte) – Pascal Bentoiu (80 de ani de la naștere). Mă gândeam: ce privilegiu să-i avem contemporani! Noutatea nu are întotdeauna și magnetul substanțialității: lied-urile de Richard Strauss - se pare prima oară cântate la noi, aduse la rampă de Claudia Codreanu, erau ...plicticoase... Programul Anei Rusu - Schubert (180 de ani de la moarte), lied-uri pe versuri de Goethe, un regal! De mult nu ascultasem o voce de mezzosoprană (înaltă), atât de perfectă, de expresivă! A încheiat, într-un maximum artistic, tenorul Tiberius Simu (pian Silvia Sbârciu). Între drumurile sale europene (acum se perfecționează la Teatrul Scala din Milano), a poposit la Slobozia și întru cinstirea ilustrului dirijor, Ionel Perlea, dar și din prețuire pentru festival.

A fost și în anul acesta frumos și reconfortant la Slobozia, în atmosfera selectă, civilizată, a locului în care oamenii (în mod anume dna Doina Roșca, directoarea Centrului Cultural UNESCO Ialomița) își țin fără abatere promisiunile. Lumea bună a liedului (și nu numai), care se regăsește mereu la Slobozia oferă - în „contrapartidă” - plusvaloare spirituală municipiului; am citat-o pe dna Elena Pacală, reprezentanta Direcției de Cultură.

Festivalul concretizează o fericită simbioză care, suntem asigurați, va dăinui.

Daniela CARAMAN FOTEA,
Revista Melos, mai 2007

FESTIVALUL ȘI CONCURSUL NAȚIONAL

DE INTERPRETARE A LIEDULUI "IONEL PERLEA" – Dîncolo de scurta noastră viață pe pământ, cei care vor veni după noi, să păstreze cu sfințenie această taină, a destinului glorios al unui român: IONEL PERLEA!

Ediția a XVI-a a Festivalului și Concursului Național de Interpretare a liedului "Ionel Perlea", desfășurată în zilele de 4, 5 și 6 mai a fost considerată una dintre cele mai strălucite ediții din istoria acestui festival. Apreciată astfel nu doar de către organizatori (Consiliul Județean Ialomița, Centrul Cultural UNESCO "Ionel Perlea", Uniunea Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali "Mihail Jora" București), dar mai ales de personalitățile implicate în festival. Vom prezenta în edițiile următoare opinii ale criticilor muzicali.

Nivelul ridicat al concursului la care s-au prezentat 16 concurenți reprezentând cinci importante centre muzicale ale țării (București, Iași, Cluj, Brașov, Constanța), recitalurile, excepționale prin distribuție artistică, un juriu format din personalități care girează prin prestigiu, au fost elemente importante în reușita acestui eveniment. Alături de acestea, cu prilejul ediției din acest an s-a inaugurat noul pian de concert al Centrului Cultural.

Vă prezentăm, sumar, premiile acestei ediții:

Marele Premiu "Ionel Perlea" Iulia Surdu - Universitatea Națională de Muzică București, Premiul I - Mirela Bunoiața, Universitatea Națională de Muzică București, Premiul II ex aequo - Feșteu Adriana și Fatyol Luiza, Academia Națională de Muzică "Gh. Dima" din Cluj, Premiul III - Platon Lăcrămioara, Universitatea Națională de Muzică București. Acestor premii acordate de către Centrul Cultural "Ionel Perlea" li s-au alăturat premii oferite de către Uniunea Criticilor Muzicali "Mihail Jora": Premiul "Martha Joja" pentru stil cameral - Andra Bivol și Cătălin Dima, Universitatea Națională de Muzică București, Premiul "Sleliana Calos" pentru interpretare vocală - Dan Popescu (Opera din Brașov) și Delia Ionescu (Facultatea de Muzică din Constanța), Premiul "Doina Micu" pentru stil cameral - Andreea Buzatu, Universitatea de Muzică București, Premiul "Fundăției Bianca" - Luiza Fatyol și Georgiana Costea (Academia de Muzică din Cluj). Premiul "Mihaela Agachi" pentru stil cameral, în memoria neuitatei soprane, a fost oferit de către pianistul Dan Voiculescu tânărului Nicolae Lupu (Universitatea Națională de Muzică București). Recitalurile din acest an au inclus programe speciale, repertorii excepționale din creația unor mari compozitori europeni (dedicate celebrării Zilei Europei), care au marcat și repere istorice: Edward Grieg, 100 de ani de la moarte; Franz Schubert, 180 de ani de la moarte; Maurice Ravel - 70 de ani de la moarte. De remarcat prezența numeroasă a publicului în sala de concerte a Centrului Cultural, care au aplaudat interpretările strălucitoare ale sopranei Bianca Manoleanu și pianistului Remus Manoleanu cu piese de Pascal Bentoiu (80 de ani de la naștere) pe versuri de Mihai Eminescu și lieduri de Grieg; apoi Claudia Codreanu acompaniată de Inna Oncescu cu piese de Richard Strauss și Jacques Offenbach sau soprana Adela Burlui, acompaniată de Vasilica Stoiciu Frunză cu cânturile lui Kurt Weill. O seară impresionantă, pe 5 mai: tenorul Cezar Dima și pianista Cezara Petrescu au interpretat "Dincolo de tăcere" și trei cicluri de haikai ale maestrului Theodor Grigoriu (sărbătorit cu prilejul celor 80 de ani), pe versurile poetului Șerban Codrin. Recitalul bas-baritonului Iuri Țiple (deținătorul Marelui Premiu "Ionel Perlea" al anului 2006), cu piese de Maurice Ravel și Romante rusești de Serghei Rachmaninov, Mihail Glinka și Modest Musorgski și al tenorului Tiberiu Simu cu piese de Robert Schumann și Gustav Mahler au electrizat publicul pe data de 6 mai, încheind fastuos cele trei zile de festival. O ediție remarcabilă, care va ocupa un loc de referință în istoria Festivalului "Ionel Perlea". Pentru că începând din data de 8 mai, posturile naționale de Radio (Radio România Muzical "George Enescu", Actualitatea Muzicală) vor transmite înregistrări ale Festivalului, alături de interviuri acordate de către personalități ale vieții muzicale românești, implicate în acest eveniment: Daniela Caraman Fotea, Grigore Constantinescu, Theodor Grigoriu, Romeo Cosma.

Tradiționala vizită la Casa Memorială "Ionel Perlea" a adus, după cum ne-am obișnuit, elemente de noutate: lansarea unui tratat de muzicologie semnat de conferențiar universitar dr. Ana Rusu, în prezența oaspeților festivalului, o întâlnire cu doamna Aurelia Stoian Perlea, nepoata muzicianului, care este prezentă an de an la acest eveniment. Un moment inedit pentru cei care au avut privilegiul de a se afla în Biserica de la Ograda în ziua de 5 mai: soprana Maria Slătinaru Nistor interpretând "Ave Maria"...

THEODOR GRIGORIU ȘI GRIGORE CONSTANTINESCU, CETĂȚENI DE ONOARE AI SLOBOZIEI

În ziua de 6 mai, în preambulul Galei Laureatilor, primarul municipiului Slobozia a decernat titlul de cetățean de onoare al municipiului Slobozia celor două mari personalități: compozitorul Theodor Grigoriu, legatar testamentar al lui Ionel Perlea și profesorului universitar dr. Grigore Constantinescu, fondatori ai Festivalului Ionel Perlea. A fost o ceremonie impresionantă, atât pentru cei doi noi cetățeni de onoare ai Sloboziei, dar și pentru publicul prezent.

Cităm din discursul maestrului Theodor Grigoriu, impresionat de tot ceea ce a trăit la Slobozia: "Cei ce sunt mai în vârstă, aflați acum printre noi, își amintesc că regimurile comuniste, de inspirație marxistă, își revendicau ideea că omul este creatorul propriei sale

istorii. Afirmăția nu le aparține în exclusivitate, fiindcă omul, de mii de ani, este creatorul propriei sale istorii, deasupra tuturor doctrinelor politice.

Cel mai evident exemplu îl avem aici, la Slobozia, când, în anii grei de după Revoluție, un mănunchi de oameni lucizi și hotărâți, animați de un adevărat patriotism, au reușit să confere un relief cultural minunatului spațiu pe care îl numim Câmpia Română - Sfânta Câmpie Română - care nu e numai sublimă, dar ne dăruiește, atât de generoasă, roadele sale.

Știm că spiritul civic al județului Ialomița e viu și pasionat, că el generează lupte politice aprige, dar iubirea de acest spațiu mirific îi unește pe toți într-o singură voință - mai binele țării noastre.

Și văzând cum un om din Ograda a devenit, prin harul său, unul din cei mai mari muzicieni ai secolului XX, slujind cu bagheta sa de magician în marile temple muzicale ale lumii, dintre care aș aminti doar Scala din Milano și Metropolitan Opera din New York, s-au gândit să-l facă mentorul spiritual al acestui spațiu și al capitalei Câmpiei Române, Slobozia.

Îl admirăm și îl iubim, deopotrivă cu locul unde ne aflăm astăzi, iar numele său va fi perpetuat în veci.

Dincolo de scurta noastră viață pe pământ, cei care vor veni după noi, să păstreze cu sfințenie această taină, a destinului glorios al unui român: IONEL PERLEA!" În nopțile mele de nesomn mă voi delecta retrăind clipele petrecute aici, a declarat la închiderea Festivalului cetățeanul de onoare ai Sloboziei, prof. Univ. dr. Grigore Constantinescu, în fața publicului care aplaudase îndelung ultimul recital, cu piese de Gustav Mahler.

Nicolae Tache, Ialomița, 8 mai 2007

O ediție memorabilă, cu un nou pian de concert între doi cetățeni de onoare, Theodor Grigoriu și Grigore Constantinescu

Slobozia găzduiește, anual, în prima săptămână a lunii mai, una dintre cele mai prestigioase manifestări muzicale camerale din România, un festival și un concurs de interpretare a liedului. Cuvântul german „Lied” (citit „liid”) a intrat în toate limbile europene și are sensul de „cântec” cu acompaniament de pian, întotdeauna pe versurile cât mai expresive ale unui mare poet. Compozitorii germani au creat această specie muzicală aflată la hotarul între muzica vocală și muzica instrumentală. Investind talent și inventivitate melodică egalată de puțini compozitori francezi sau ruși, W.A. Mozart, Ludvig van Beethoven, Franz Schubert, Robert Schuman, Richard Wagner, Johannes Brahms, Hugo Wolf, Richard Strauss, Gustav Mahler au creat marele repertoriu mondial de lied.

Dintre compozitorii români, George Enescu deține o întâietate absolută, inclusiv în liedul simfonic (faimoasa Simfonie V, pe versuri de Mihai Eminescu). Repertoriul românesc de lied numără peste 10000 de creații, unele devenite române populare. Probabil nu există compozitor străin sau român din secolele XIX și XX să nu-și fi încercat forțele creatoare în această specie muzicală, care are inclusiv un profund rol didactic, învățându-i pe studenții claselor de operă să cânte expresiv și să scoată în evidență frumusețea textului poetic, prin frazarea nuanțată, clară, încărcată de sugestivitatea.

Concursul de la Slobozia reunește studenți de înaltă performanță artistică, pianişti acompaniatori, oricând capabili să urce pe orice scenă muzicală, și profesori de canto, la rândul lor soliști cu strălucitoare cariere în marile teatre de operă ale lumii, unde repertoriul este ocupat de aceiași zece sau cincisprezece compozitori recunoscuți ca titani ai artei, de la Mozart la George Enescu sau Dmitri Șostakovici.

În mod tradițional, de la prima ediție din 1992, președinte al juriului a fost prof. univ. dr. Grigore Constantinescu. Membrii juriului, repet, nume de rezonanță în arta interpretării muzicii clasice, academice, s-au numit Maria Slătinaru Nistor, Ionel Voineag, Bianca Manoleanu, Ada Burlui, Ana Rusu, Claudia Codreanu, Florența Marinescu, Adriana Bera,

criticul muzical Daniela Caraman Fotea și compozitorul Romeo Cosma, autorul liedurilor obligatorii din concurs.

În acest caz, palmaresul concursului, după două serii încărcate de muzică, a fost deja tipărit în presă, dar merită să fie amintit, cel puțin parțial: Trofeul „Ionel Perlea” – soprana Iulia Surdu (Universitatea Națională de Muzică București); Premiul I – soprana Mirela Bunoaica (Universitatea Națională de Muzică București), cu toate felicitările noastre pentru tânăra interpretă, fiică a Municipiului Slobozia. Celelalte premii au fost câștigate de Adriana Feșteu, Fatyol Luiza (Cluj), Lăcrămioara Platon (București). Premiile speciale „Martha Joja”, „Steliana Calos”, „Doian Micu”, Premiul „Fundația Bianca” au fost decernate lui Călin Dima și Andrei Bivol, lui Dan Popescu (solist al Teatrului de operă din Brașov), care a lăsat o foarte frumoasă impresie, și Deliei Ionescu, Andreei Buzatu, Georgianeii Costea și, din nou, sopranei Luiza Fatyol (Academia de Muzică „Gheorghe Dima”, Cluj), interpreta liedului „Țiganca” de Ede Terenyi, un maestru al muzicii contemporane.

Pentru prima oară s-a acordat Premiul „Mihaela Agachi” tenorului Nicolae Lupu de către compozitorul și pianistul Dan Voiculescu. Membră a juriului în câteva dintre edițiile precedente, mezzosoprana Mihaela Agachi este membră fondatoare a concursului și festivalului „Ionel Perlea”. Solistă a operei române, cu un repertoriu vast, cuprinzând creații de Gluck (Orfeu și Euridice), Mozart (Nunta lui Figaro), Rossini (Bărbierul din Sevilla), Verdi (Don Carlos, Trubadurul), Saint-Saens (Samson și Dalila), Bizet (Carmen), George Enescu(Oedip), Mihaela Agachi va rămâne, prin înregistrări, una dintre vocile legendare. Mare interpretă de lied, alături de soțul ei, a susținut la Slobozia concerte memorabile.

Recitalurile festivalului au fost întotdeauna exemple perfecte de profesionalism (în alegerea repertoriului, prin reluarea marilor creații și prin descoperirea de lucrări noi, mai puțin interpretate, unele în primă audiție mondială) și de artă a interpretării. Soprana Bianca Manoleanu și pianistul Remus Manoleanu și-au dedicat recitalul aniversării a 80 de ani de la nașterea compozitorului Pascal Bentoiu (lieduri pe versuri de Mihai Eminescu) și comemorării a 100 de ani de la moartea maestrului norvegian Edward Grieg (lieduri pe versuri de Bjorson, Ibsen, Andersen).

Mezzosoprana Claudia Codreanu și pianista Inna Oncescu au interpretat ciclul de lieduri „Oglinda buchinelului” de Richard Strauss(pe versurile compozitorului), pentru ca prima seară să fie încheiată de soprana Adela Burlui și pianista Vasilica Stoiciu Frunză cu songuri de Kurt Weill (pe versuri de Brecht, Erich Kastner, Jean Cocteau), o adevărată sinteză a muzicii germane din al III-lea și al IV-lea deceniu din secolul XX.

Recitalurile celei de-a doua serii au fost dedicate de soprana Ana Rusu și pianista Iulia Suciuc, comemorării a 180 de ani de la moartea marelui compozitor german Franz Schubert (1799-1827), probabil creatorul celor mai cunoscute și numeroase lieduri din întregul repertoriu universal (peste 800 de piese).

În sfârșit, dar nu în cele din urmă, tenorul Cezar Dima (Viena) și pianista Cezara Petrescu au sărbătorit 80 de ani de la nașterea maestrului Theodor Grigoriu, președinte de onoare al Fundației „Ionel Perlea”. Autor de lieduri, quartete de coarde, 5 concerte pentru vioară, simfonii, suite, rapsodii, oratorii, muzică de film (Dacii, Valurile Dunării, Pădurea spânzuraților), Theodor Grigoriu este unul dintre cel mai mari compozitori contemporani, recunoscut pe plan mondial. S-a interpretat „Integrala Haikai” (1999-2001) pe versuri de Șerban Codrin, cuprinzând ciclurile „Iisus” (9 haikai), „Duhul câmoiei” (11 haikai), „Drum cu păsări” (7 haikai). Concertul avea să se repete în Aula Palatului Cantacuzino (Muzeul George Enescu, București), în seara zilei de 9 mai 2007.

Duminică, 6 mai 2007, Gala decernării premiilor s-a deschis cu un moment solemn: domnul primar al Municipiului Slobozia, ing. Gabriel Ionașcu, drapat cu însemnele simbolice ale comunității, a conferit titlurile de Cetățeni de onoare ai Sloboziei maestrului Theodor Grigoriu și prof. univ. dr. Grigore Constantinescu.

După Gala laureaților, recitalurile bas-baritonului Iuri Țiple (Ucraina, student al Universității Naționale de Muzică București) a comemorat 70 de ani de la moartea marelui compozitor francez Maurice Ravel, cu ciclul de lieduri „Don Quijote către Dulcinea”,

pentru ca apoi să ne demonstreze ce frumos sună în limba rusă câteva cântece compuse de Glinka, Mussorgki, Ceaicovski, Rachmaninov.

În încheierea celor 2 după-amieze și o dimineață de muzică, tenorul Tiberiu Simu și pianista Silvia Sbârciu (Cluj) au interpretat, cu urale și aplauze, ciclul de lieduri de Robert Schuman pe versuri de Nicolaus Lenau și impresionantelor „Cântecele copiilor morți” (Kindertotenlieder) de Gustav Mahler, una dintre capodoperele compozitorului austriac. Festivalul se încheia în forță, cu un final oratoriu de J.S.Bach, cu o muzică unde pianul și solistul înlocuiau cu dramatism sunetele profunde ale corului și orchestrei.

Sâmbătă dimineașa, la Casa Memorială „Ionel Perlea” de la Ograda, s-a consemnat ritualul anual al festivalului: un pelerinaj spre locurile unde a văzut lumina zilei și a învățat limba română Ionel Perlea, la mica școală din sat, construită de părinți. În biserică, Maria Slătinaru Nistor a făcut sfinții din fresce să se cutremure, cântând „Ave Maria” de Bach, așa cum numai marea cântăreață știe să dea viață unui portativ cu câteva note într-o ordine pe care numai titanul de la Leipzig a avut iluminarea să le așeze, acum aproape 300 de ani..... În mica sală de concert, unde pătrundea zgomotul mașinilor în fugă pe șoseaua națională, s-au lansat două cărți de muzicologie „Tehnica și virtuozitatea solistică, condiții necesare interpretării vocale” și „Culoare și expresivitate în genul de operă și lied a secolului XX”, de prof. univ. dr. Ana Rusu, membră a juriului. Toți studenții prezenți au primit cadou câte un exemplar, pentru că experiența unui dascăl trebuie să ajungă la discipoli pe toate căile inițierii.

Oaspete permanent al festivalului, doamna Aurelia Stoian Perlea, nepoata compozitorului, împreună cu fiul, au onorat întâlnirile muzicale de la Slobozia, organizate perfect de Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița și Uniunea Criticilor, Redactorilor și Realizatorilor Muzicali „Mihail Jora” București. Doamna directoare Doina Roșca și toți colaboratorii au avut, în culise, zile grele și încărcate, iar în sala de spectacol, numai zâmbete, pentru că așa scrie pe soarta gazdelor. Partenerii media, Radio România Muzical „George Enescu”, Radio România Muzical, Canalul TVR Cultural, Antena 1 Slobozia și-au făcut datoria de a înregistra tot ce a sunat în festival, inclusiv interviurile filmate de doamna Ivona Cristescu.

Devenit o adevărată instituție cu activitate anuală, dar cu pregătire zilnică, în sălile de curs, în fața claviaturii pianului, în bibliotecă, Festivalul și Concursul de interpretare a liedului găzduit de municipiul Slobozia, sub patronajul spiritual al unui român cu destin glorios, Ionel Perlea, se adaugă, încet dar sigur, unei tradiții locale, de recunoaștere a marilor valori ale culturii românești, în general, și ialomițene, de-ar fi să ne gândim la râul nostru tutelar și la câmpia împrejuitoare.....

Șerban Codrin

Înainte muzicii a fost zgomotul. Adică manifestarea nimicului, a dezordinii și arbitrarității. De pildă, pentru a coborî în spațiul social, zgomotul luase forma „Cântării României” ai cărei conducători și nevrotici soldați sunt și astăzi în fruntea bucatelor (inclusiv ale celor „spirituale”), loviți brusc de o amnezie profitabilă.

După 1990, fiind la conducerea Insectoratului pentru Cultură Ialomița, am căutat să re-institui demnitatea muzicii – forma cea mai pură artei, imaginea misterioasă a propriei noastre existențe. Am eliminat arbitrarul, printr-o luptă surdă pe care am dus-o cu mentalități revoluate, și am înființat o nouă fundație culturală, la baza căreia stăteau trei manifestări artistice originale:

Colocviile naționale de literatură de la Slobozia

Colocviile naționale de antropologie și sociologie rurale

Festivalul Național de Interpretare a liedului „Ionel Perlea”

Primele două activități – de maximă deschidere – au durat până în anul 2005, când a trebuit să părăsesc funcția de consilier șef, prins în jocul reșezărilor politice primitive de la

noi. Ulterior, ele nu au fost continuate, fapt semnificativ pentru aspectul revolut al celor care conduc lalomița într-un fel sau altul.

Ceea ce a rămas, însă, a fost muzica: festivalul de lied, dus mai departe, cred eu, prin forța proprie, fascinantă, a emoției muzicale. Treptat, acest festival a încetat să mai fie, propriu zis, al organizatorilor: el se reproduce de la sine, constituit într-un mecanism intangibil față de gusturile zgomotoase, urmărindu-și propriul destin. Pentru că: publicul aferent acestui festival încă nu s-a format, el fiind același (dacă nu în scădere) ca la debut; apoi, entuziasmul celor cu funcții de reprezentare nu se face simțit, în afara Primăriei. Și totuși, festivalul merge mai departe, curat, aproape neștiut, și din aceste motive tot mai pur.

Cu toate acestea, „mâna invizibilă”, delicată, discretă, superior – caracterială, de o fermitate mățăsoasă, care a făcut posibilă continuarea acestui miracol pe un pământ încăpățânat neprielnic – este a maestrului GRIGORE CONSTANTINESCU. Domnia Sa a făcut o adevărată școală de lied la Slobozia, în mișcare, cu delicatețe și geniu organizatoric. Slobozia (spiritul ei încă în formare) îi este datoare moral domnului Grigore Constantinescu, ca și tuturor artiștilor importanți care au rămas fideli tradiției muzicale înfiripate ca prin minune la noi. Nu-i mai numesc, de teamă să nu omit vreun nume, nemeritat, dar le mulțumesc și îi omagiez din acest colț de pagină ce se vrea recunoscătoare.

Poate că, odată, cândva, cât mai târziu, organizarea festivalului de lied „Ionel Perlea”, va avea un sfârșit. Pentru mine, este lipsit de importanță.

Pentru că el a dovedit, până acum, cu prisosință, până acum, cu prisosință, că muzica a reușit să învingă zgomotul.

28.08. 2007

La mulți ani !
Nicolae Stan